Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B** **EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2002/83/EÜ,**

5. november 2002,

elukindlustuse kohta

(EÜT L 345 , 19.12.2002, lk 1)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Nõukogu direktiiv 2004/66/EÜ, 26. aprill 2004,	L 168	35	1.5.2004
►**M2**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/1/EÜ, 9. märts 2005,	L 79	9	24.3.2005
►**M3**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/68/EÜ, 16. november 2005,	L 323	1	9.12.2005

▼B

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2002/83/EÜ,

5. november 2002,

elukindlustuse kohta

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 47 lõiget 2 ja artiklit 55,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ([1])

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ([2])

toimides asutamislepingu artiklis 251 ettenähtud menetluse kohaselt ([3])

ning arvestades järgmist:

(1) Esimest nõukogu 5. märtsi 1979. aasta direktiivi 79/267/EMÜ otsese elukindlustustegevuse alustamise ja jätkamisega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta, ([4]) nõukogu teist 8. novembri 1990. aasta direktiivi 90/619/EMÜ otsese elukindlustusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta, millega nähakse ette sätted teenuste osutamise vabaduse tegeliku kasutamise hõlbustamiseks ja muudetakse direktiivi 79/267/EMÜ, ([5]) ja nõukogu 10. novembri 1992. aasta direktiivi 92/96/EMÜ otsese elukindlustusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta ning millega muudetakse direktiive 79/267/EMÜ ja 90/619/EMÜ (kolmas elukindlustusdirektiiv), ([6]) on mitu korda oluliselt muudetud. Täiendavate muudatuste tegemiseks tuleks need direktiivid selguse huvides uuesti sõnastada.

(2) Elukindlustustegevuse alustamise ja jätkamise hõlbustamiseks on oluline kõrvaldada teatavad lahknevused järelevalvet käsitlevate siseriiklike õigusaktide vahel. Selle eesmärgi saavutamiseks ja samal ajal kõigis liikmesriikides kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele piisava kaitse tagamiseks tuleks kooskõlastada elukindlustusseltsidelt nõutavaid finantsgarantiisid käsitlevad sätted.

(3) On vaja välja kujundada otsese elukindlustuse valdkonnas siseturg nii asutamisõigust kui ka teenuste osutamise vabadust silmas pidades, et hõlbustada ühenduses asuva peakontoriga kindlustusseltsidel täita oma kohustusi ühenduse piires ja võimaldada kindlustusvõtjatel pöörduda peale oma riigis asuvate kindlustajate ka nende kindlustajate poole, kelle peakontor on ühenduses ja kes asuvad teistes liikmesriikides.

(4) Asutamislepingu alusel on seoses teenuste osutamise vabadusega keelatud igasugune diskrimineerimine selle põhjal, et kindlustusselts ei ole asutatud liikmesriigis, kus teenuseid osutatakse. Seda keeldu kohaldatakse iga ühenduses asutatud kindlustusseltsi teenuste suhtes, olgu see kindlustusseltsi peakontor, esindus või filiaal.

(5) Käesolev direktiiv on seetõttu oluline etapp siseriiklike turgude ühendamisel integreeritud turuks ja seda tuleb täiendada teiste ühenduse vahenditega, et võimaldada kõigil kindlustusvõtjatel

([1]) EÜT C 365 E, 19.12.2000, lk 1.
([2]) EÜT C 123, 25.4.2001, lk 24.
([3]) Euroopa Parlamendi 15. märtsi 2001. aasta arvamus (EÜT C 343, 5.12.2001, lk 202), nõukogu 27. mai 2002. aasta ühine seisukoht (EÜT C 170 E, 16.7.2002, lk 45) ja Euroopa Parlamendi 25. septembri 2002. aasta otsus (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata).
([4]) EÜT L 63, 13.3.1979, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2002/12/EÜ (EÜT L 77, 20.3.2002, lk 11).
([5]) EÜT L 330, 29.11.1990, lk 50. Direktiivi on muudetud direktiiviga 92/96/EMÜ (EÜT L 360, 9.12.1992, lk 1).
([6]) EÜT L 360, 9.12.1992, lk 1. Direktiivi on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2000/64/EÜ (EÜT L 290, 17.11.2000, lk 27).

▼B

pöörduda iga kindlustaja poole, kelle peakontor asub ühenduses ja kes seal tegutseb asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel, ja tagada neile piisav kaitse.

(6) Käesolev direktiiv on osa elukindlustuse valdkonda käsitlevast ühenduse õigusest, mille hulka kuulub ka nõukogu 19. detsembri 1991. aasta direktiiv 91/674/EMÜ ([1]) kindlustusseltside raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aastaaruannete kohta.

(7) Vastuvõetud lähenemisviisi kohaselt peab ühtlustamine toimuma sellises ulatuses, mis on oluline, vajalik ja piisav, et saavutada tegevuslubade ja usaldatavusnormatiivide täitmise kontrolli süsteemide vastastikune tunnustamine, võimaldades sellega anda ühtse, kogu ühenduses kehtiva tegevusloa ja kohaldada päritoluliikmesriigi teostatava järelevalve põhimõtet.

(8) Seetõttu nõutakse elukindlustustegevuse alustamiseks ja jätkamiseks ühtset ametlikku tegevusluba, mille väljastavad selle liikmesriigi pädevad asutused, kus asub elukindlustusseltsi peakontor. Selline tegevusluba võimaldab kindlustusseltsil tegutseda asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel kogu ühenduses. Liikmesriik, kus asub filiaal või kus teenuseid osutatakse, ei või nõuda, et seal elukindlustustegevust jätkata soovivad elukindlustusseltsid, kes on oma päritoluliikmesriigis juba tegevusloa saanud, taotleksid uut tegevusluba.

(9) Pädevad asutused ei tohiks anda tegevusluba elukindlustusseltsile ega seda pikendada, kui on tõenäoline, et nimetatud kindlustusseltsi ja teiste füüsiliste või juriidiliste isikute märkimisväärse seose tõttu ei saa pädevad asutused teostada tõhusalt järelevalvet. Sellega seoses peavad juba tegevusloa saanud kindlustusseltsid samuti vastama pädevate asutuste nõuetele.

(10) Käesolevas direktiivis sätestatakse mõistega ”märkimisväärne seos” miinimumkriteeriumid ning see ei takista liikmesriikidel kohaldada seda ka muudes kui selle mõistega ettenähtud olukordades.

(11) Äriühingu kapitalist märkimisväärse osaluse omandamine ei tähenda mõiste ”märkimisväärne seos” kohaldamisel veel osalust, kui see osalus on saavutatud üksnes ajutise investeeringuna, mille puhul ei ole võimalik mõjutada äriühingu struktuuri või finantspoliitikat.

(12) Vastastikuse tunnustamise ja päritoluliikmesriigi järelevalve põhimõtted näevad ette, et liikmesriikide pädevad asutused ei tohi anda tegevusluba või peavad selle kehtetuks tunnistama, kui sellised tegurid nagu tegevusplaanide sisu, geograafiline tegutsemiskoht või tegelik tegutsemine viitavad selgelt asjaolule, et elukindlustusselts on teinud valiku ühe liikmesriigi õigussüsteemi kasuks sel eesmärgil, et hoida kõrvale rangematest nõudmistest, mis kehtivad teises liikmesriigis, mille territooriumil ta peamiselt tegutseb või kavatseb tegutseda. Elukindlustusseltsil peab olema selle liikmesriigi antud tegevusluba, kus on tema registrijärgne asukoht. Lisaks sellele peavad liikmesriigid nõudma, et elukindlustusseltsi peakontor paikneks alati oma päritoluliikmesriigis ning et ta seal ka tegelikult tegutseks.

(13) Praktilistel põhjustel on soovitatav määratleda teenuste osutamine, võttes arvesse nii kindlustaja asukohta kui kohustuse täitmise kohta. Seetõttu tuleks määratleda ka kohustus. Lisaks on soovitatav teha vahet asutamisel põhineval tegevusel ja teenuste osutamise vabadusel põhineval tegevusel.

(14) Elukindlustusliikide kaupa liigitamine on vajalik eelkõige kohustusliku tegevusloa alusel toimuva tegevuse kindlaksmääramiseks.

(15) Teatud vastastikused kindlustusseltsid, mis oma õigusliku seisundi tõttu vastavad tagatistele ja muudele konkreetsetele finantsgarantiidele esitatavatele nõuetele, tuleks käesoleva direktiivi reguleeri-

([1]) EÜT L 374, 31.12.1991, lk 7.

▼B

misalast välja jätta. Samuti tuleks käesoleva direktiivi reguleerimisalast välja jätta teatud organisatsioonid, mille tegevus hõlmab ainult väga kitsast sektorit ja on piiratud nende põhikirjaga.

(16) Kõigis liikmesriikides on elukindlustuseks vaja ametlikku tegevusluba ja selle üle toimub järelevalve. Tuleks määratleda tegevusloa andmise või kehtetuks tunnistamise tingimused. Tuleks sätestada õigus pöörduda kohtusse tegevusloa andmisest keeldumise või selle kehtetuks tunnistamise korral.

(17) Tuleks täpsustada pädevate asutuste järelevalvevolitusi ja -vahendeid. Lisaks on soovitatav ette näha erisätted, mis käsitlevad teenuste osutamise vabadusel põhinevat tegevuse alustamist, jätkamist ja järelevalvet.

(18) Päritoluliikmesriikide pädevad asutused peaksid vastutama elukindlustusseltside varalise seisundi jälgimise eest, kaasa arvatud nende maksevõime, piisavate kindlustustehniliste eraldiste loomine ja nende eraldiste tagamine vastavuses olevate varadega.

(19) On asjakohane ette näha teabevahetuse võimalus pädevate asutuste ja selliste ametiasutuste või organite vahel, kelle ülesanne on kaasa aidata rahandussüsteemi stabiilsuse tugevdamisele. Edastatud andmete konfidentsiaalsuse säilitamiseks peab adressaatide loetelu jääma rangelt piiratuks.

(20) Teatavad toimingud nagu pettus ja siseringiinfo valdaja eeskirja rikkumine võivad kahjustada rahandussüsteemi stabiilsust ja ühtsust isegi siis, kui need puudutavad teisi ettevõtjaid peale elukindlustusseltside.

(21) Tuleb täpsustada, missugustel tingimustel on selline teabevahetus lubatud.

(22) Kui on kindlaks määratud, et andmeid võib avalikustada ainult pädevate asutuste selgesõnalise kokkuleppe alusel, võivad need asutused vajaduse korral seada kokkuleppele ranged tingimused.

(23) Liikmesriigid võivad sõlmida lepinguid, mis käsitlevad teabevahetust kolmandate riikidega, tingimusel et edastatavat teavet kaitstakse ametisaladusena.

(24) Elukindlustusseltside usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalve tugevdamiseks ning elukindlustusseltside klientide kaitsmiseks tuleks ette näha, et audiitor on kohustatud viivitamata teavitama pädevaid asutusi, kui ta käesolevas direktiivis ettenähtud viisil saab oma ametiülesandeid täites teada asjaoludest, millel võib olla tõsine mõju elukindlustusseltsi varalisele seisundile või haldus- ja raamatupidamiskorraldusele.

(25) Silmaspeetava eesmärgi huvides peaksid liikmesriigid ette nägema, et selline kohustus kehtib kõikidel nendel juhtudel, kui audiitor saab oma tööülesandeid täites sellistest asjaoludest teada äriühingus, millel on elukindlustusseltsiga märkimisväärne seos.

(26) Audiitorite kohustus teha vajaduse korral pädevatele asutustele teatavaks teatavad elukindlustusseltsi puudutavad asjaolud ja otsused, mis nad on oma tööülesannete täitmise käigus teada saanud mõnes teises äriühingus, mis ei ole elukindlustusselts, ei muuda iseenesest nende tööülesannete laadi nimetatud äriühingus ega ka nende täitmise viisi.

(27) Grupipensionifondide haldamise toimingud ei tohi mingil juhul mõjutada volitusi, mis on vastavatele ametiasutustele antud hallatavaid varasid valdavate üksuste suhtes.

(28) Käesoleva direktiivi teatavates sätetes määratletakse miinimumnõuded. Päritoluliikmesriik võib oma pädevatelt asutustelt tegevusloa saanud elukindlustusseltside kohta kehtestada rangemad eeskirjad.

(29) Liikmesriikide pädevate asutuste käsutuses peavad olema järelevalvevahendid, mis on vajalikud elukindlustusseltside korrapärase tegutsemise tagamiseks kogu ühenduses kas asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel. Eriti peab neil olema

▼B

võimalus kehtestada sobivaid kaitsemeetmeid või rakendada sanktsioone, mille eesmärk on takistada eeskirjade eiramist ja elukindlustuse järelevalve sätete rikkumist.

(30) Vara üleandmist käsitlevate sätete hulka peaksid kuuluma konkreetselt teenuste osutamise vabaduse alusel sõlmitud lepingute portfelli üleandmist teisele ettevõtjale käsitlevad sätted.

(31) Vara üleandmist käsitlevad sätted peavad olema kooskõlas käesolevas direktiivis ettenähtud ühtse seadusliku tegevusloa süsteemiga.

(32) Pärast artikli 18 lõikes 3 nimetatud kuupäevi asutatud ettevõtjatele ei tohiks anda tegevusluba samaaegseks tegelemiseks elu- ja kahjukindlustusega. Liikmesriikidel peaks olema õigus lubada artikli 18 lõikes 3 nimetatud kuupäevadel nimetatud tegevustega samal ajal tegelenud ettevõtjatel jätkata oma tegevust tingimusel, et kummagi tegevuse jaoks on ette nähtud eraldi juhtimine, selleks et kaitsta elu- ja kahjukindlustusvõtjate vastavaid huve ja tagada, et ühest tegevusest tulenevaid minimaalseid rahalisi kohustusi ei kanta teise tegevuse arvelt. Liikmesriikidel peaks olema võimalik nõuda, et nende territooriumil juba tegutsevad kindlustusseltsid, kes pakuvad samal ajal nii elu- kui ka kahjukindlustust, lõpetaksid selle tegevuse. Spetsialiseerunud kindlustusseltside puhul tuleks kasutada erijärelevalvet, kui kahjukindlustusselts kuulub samasse finantsgruppi kui elukindlustusselts.

(33) Käesolev direktiiv ei takista segakindlustusseltsi jagunemist kaheks kindlustusseltsiks, millest üks tegeleb elukindlustuse, teine kahjukindlustuse valdkonnas. Selleks et võimaldada sellist jagunemist parimates võimalikes tingimustes, on soovitatav lubada liikmesriikidel ühenduse konkurentsiõiguse eeskirjade kohaselt sätestada sobivad maksukokkulepped, pidades eelkõige silmas sellise jagunemisega kaasnevat võimalikku kapitali kasvutulu.

(34) Liikmesriigid võivad soovi korral anda samale kindlustusseltsile tegevusloa I lisas nimetatud kindlustusliikide ja otsekindlustustegevuse, välja arvatud elukindlustustegevuse alustamise ja jätkamisega seotud õigusnormide kooskõlastamist käsitleva nõukogu 24. juuli 1973. aasta direktiivi 73/239/EMÜ ([1]) lisa liikide 1 ja 2 alla kuuluvaks kindlustustegevuseks. Selle võimaluse andmine võib siiski eeldada teatavate raamatupidamiseeskirjade ja likvideerimiseeskirjade tingimuste täitmist.

(35) Elukindlustusvõtjate kaitsmiseks on vaja, et iga elukindlustusselts looks piisavad kindlustustehnilised eraldised. Selliste eraldiste arvutamine rajaneb enamasti kindlustusmatemaatilistel põhimõtetel. Need põhimõtted peaksid olema kooskõlastatud, et hõlbustada mitmesugustes liikmesriikides kohaldatavate usaldatavusnormatiivide vastastikust tunnustamist.

(36) Usaldatavuse huvides on soovitatav ette näha kindlustustehniliste eraldiste arvutamisel kasutatava intressimäära piiramist käsitlevate eeskirjade minimaalne kooskõlastamine. Kõik olemasolevad meetodid on selliseks piiramiseks võrdselt õiged, usaldatavad ja samaväärsed, seepärast on asjakohane lubada liikmesriikidel valida kasutatav meetod.

(37) Kindlustustehniliste eraldiste tagamiseks kasutatavate varade arvutamist, hajutamist, lokaliseerimist ja vastavust reguleerivad eeskirjad tuleb kooskõlastada, et hõlbustada liikmesriikide eeskirjade vastastikust tunnustamist. Selle kooskõlastamise ajal tuleb arvesse võtta asutamislepingu artiklis 56 ettenähtud kapitali liikumise liberaliseerimist ning ühenduse edusamme majandus- ja rahaliidu suunas.

([1]) EÜT L 228, 16.8.1973, lk 3. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2002/13/EÜ (EÜT L 77, 20.3.2002, lk 17).

▼B

(38) Päritoluliikmesriik ei või elukindlustusseltsidelt nõuda kindlustustehniliste eraldiste kattevarade investeerimist teatavatesse varaliikidesse, sest selline nõue oleks vastuolus asutamislepingu artiklis 56 ettenähtud kapitali liikumise liberaliseerimisega.

(39) Lisaks kindlustustehnilistele eraldistele, sealhulgas matemaatilistele eraldistele, mille summast piisab elukindlustusseltside lepinguliste kohustuste täitmiseks, peab elukindlustusseltsidel olema kaitseks kindlustustegevuse kõikumise vastu lisavaru, mida nimetatakse solventsusmarginaaliks ja mis koosneb vabadest varadest ja pädeva asutuse nõusolekul muudest bilansivälistest varadest. See nõue on usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalve oluline osa kindlustatud isikute ja kindlustusvõtjate kaitsmiseks. Tagamaks, et sellistel eesmärkidel kehtestatud nõuded on määratletud objektiivsete kriteeriumide põhjal, mille kohaselt ühesuurused kindlustusseltsid konkureerivad võrdsetel alustel, on soovitatav sätestada, et nimetatud marginaal on seotud kindlustusseltsi kõigi kohustustega ja käesoleva direktiivi reguleerimisalasse kuuluva mitmesuguse tegevusega kaasnevate riskide laadi ja suurusega. Seetõttu peaks nimetatud marginaal varieeruma vastavalt sellele, kas riskid on seotud investeeringute, surma või ainult juhtimisega. Seetõttu tuleks see kindlaks määrata matemaatiliste eraldiste ja kindlustusseltsi kindlustatud riskikapitali, vastuvõetud kindlustusmaksete või sissemaksete, ainult kindlustustehniliste eraldiste või tontiinide varade kohaselt.

(40) Direktiiviga 92/96/EMÜ sätestati reguleeritud turu ajutine mõiste enne väärtpaberituru investeerimisteenuseid käsitleva direktiivi vastuvõtmist selle mõiste ühtlustamiseks ühenduse tasandil. Nõukogu 10. mai 1993. aasta direktiiviga 93/22/EMÜ väärtpaberiturul pakutavate investeerimisteenuste kohta ([1]) sätestatakse reguleeritud turu mõiste, ehkki selle direktiivi reguleerimisalast jäetakse välja elukindlustustegevus. Seetõttu on asjakohane kohaldada reguleeritud turu mõistet ka elukindlustustegevusele.

(41) Nende koostisosade loetelus, mida võib kasutada direktiiviga 73/239/EMÜ nõutava solventsusmarginaali moodustamiseks, tuleb võtta arvesse uusi finantsinstrumente ja teistele finantsasutustele nende omavahendite loomiseks antud võimalusi. Võttes arvesse esmakindlustajate ostetud edasikindlustuskatte laadi turusuundumuse muutust, tuleb pädevatele asutustele anda volitused solventsusmarginaalinõude alandamise piiramiseks teatavate asjaolude korral. Solventsusmarginaali kvaliteedi parandamiseks tuleks piirata võimalust siduda tulevane kasum kasutusel oleva solventsusmarginaaliga ja allutada see teatavatele tingimustele; see võimalus peaks igal juhul kaduma pärast 2009. aastat.

(42) Vajalik on sellise garantiifondi olemasolu, mille summa ja koostis peavad kindlustama, et kindlustusseltsil on loomise ajal piisavad vahendid ja et edaspidise tegevuse käigus ei lange solventsusmarginaal mingil juhul julgeoleku miinimumtasemest madalamale. Nimetatud garantiifond peab tervikuna või mingis konkreetses osas koosnema bilansis kajastatud varadest.

(43) Minimaalse garantiifondi suurte järskude tõusude vältimiseks tulevikus tuleks kasutusele võtta mehhanism, mille abil saaks fondi kohandada vastavalt Euroopa tarbijahinnaindeksi muutumisele. Käesolevas direktiivis tuleks sätestada solventsusmarginaalinõude miinimumtase ja päritoluliikmesriigid peaksid suutma kehtestada rangemad eeskirjad neile kindlustusseltsidele, kellele nende pädevad asutused tegutsemisloa annavad.

(44) Liikmesriikides jõus olevad lepinguõigust käsitlevad sätted, mida kohaldatakse käesolevas direktiivis nimetatud tegevusele, erinevad üksteisest. Elukindlustuslepinguid käsitlevate õigusaktide ühtlustamine ei ole elukindlustuse siseturu saavutamise eeltingimus. Seetõttu tagab liikmesriikidele antud võimalus kohaldada oma õigust liikmesriigi oma territooriumil võetud kohustusi

([1]) EÜT L 141, 11.6.1993, lk 27. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2000/64/EÜ.

▼B

katvate elukindlustuslepingute suhtes tõenäoliselt piisava kaitse kindlustusvõtjatele. Teatavatel juhtudel võib konkreetseid olukordi arvesse võtvate eeskirjade kohaselt anda vabaduse valida lepingu suhtes kohaldatavaks õiguseks muu kui kohustuse liikmesriigi õiguse.

(45) Elukindlustuslepingute puhul tuleks kindlustusvõtjatele anda võimalus tühistada leping 14—30 päeva pikkuse tähtaja jooksul.

(46) Siseturu raames on kindlustusvõtja huvides, et tal on juurdepääs ühenduses pakutavate elukindlustustoodete võimalikult laiale valikule, et ta võiks valida nende seast oma vajadustele kõige paremini vastava toote. Kohustuse liikmesriik peab tagama, et tema territooriumil ei ole mingit takistust ühegi ühenduses pakutava elukindlustustoote turustamisele, kui need tooted ei ole vastuolus kohustuse liikmesriigis kehtivate üldist hüvangut kaitsvate õigusnormidega ja kui seda üldist hüvangut ei kaitse päritoluliikmesriigi eeskirjad, tingimusel et selliseid õigusnorme kohaldatakse eranditult kõigi selles liikmesriigis tegutsevate kindlustusseltside suhtes ning et need on objektiivselt vajalikud ja proportsionaalsed taotletava eesmärgiga.

(47) Liikmesriigid peavad suutma tagada, et elukindlustustooted ja lepingudokumendid, mida asutamisõiguse ja teenuste osutamise vabaduse alusel kasutatakse nende territooriumil võetud kohustuste katmiseks, vastavad kohaldatavatele üldist hüvangut kaitsvatele konkreetsetele õigusnormidele. Kasutatavad järelevalvesüsteemid peavad vastama siseturu nõuetele, kuid nende kasutamine ei tohi olla elukindlustustegevuse eeltingimus. Sellest seisukohast ei ole lepingutingimuste eelneva heakskiitmise süsteemid õigustatud. Seetõttu on vaja ette näha teised süsteemid, mis vastavad paremini siseturu vajadustele ja võimaldavad liikmesriikidel tagada kindlustusvõtjatele piisava kaitse.

(48) On vaja ette näha liikmesriikide pädevate asutuste ning nende pädevate asutuste ja komisjoni koostöö.

(49) Tuleks sätestada sanktsioonide süsteem, mida kohaldatakse juhul, kui kindlustusselts ei täida kohustuse võtmise liikmesriigis tema suhtes kohaldatavaid üldist hüvangut kaitsvaid sätteid.

(50) On vaja ette näha meetmed juhuks, kui ettevõtja varaline seisund muutub niisuguseks, et tal on raske täita oma lepingulisi kohustusi. Eriolukordades, kui kindlustusvõtjate õigused on ohustatud, tuleks pädevatele asutustele anda volitused sekkuda piisavalt varases etapis, kuid nimetatud volitusi kasutades peaksid pädevad asutused siiski teavitama kindlustusseltse sellise sekkumise põhjustest usaldusväärse halduse ja nõuetekohase menetluse põhimõtete kohaselt. Kuni niisugune olukord jätkub, ei tohiks pädevad asutused tõendada, et kindlustusseltsil on piisav solventsusmarginaal.

(51) Kindlustusmatemaatiliste põhimõtete rakendamiseks käesoleva direktiivi kohaselt võib päritoluliikmesriik nõuda kindlustusmaksete tariifide ja kindlustustehniliste eraldiste arvutamiseks kasutatavate kindlustustehniliste aluste korrapärast teatamist, kusjuures selliste kindlustustehniliste aluste teatamine ei hõlma kindlustuse üld- ja eritingimuste ning kindlustusseltsi müügitariifide teatamist.

(52) Elukindlustuse siseturg pakub tarbijale suuremat ja mitmekesisemat lepinguvalikut. Et tarbija võiks sellest mitmekesisusest ja suurenenud konkurentsist täit kasu saada, peab talle andma kogu vajaliku teabe, mis võimaldab tal valida tema vajadustele kõige sobivama lepingu. Teatamisnõue on veelgi olulisem seetõttu, et lepingute kehtivusaeg võib olla väga pikk. Seetõttu tuleb miinimumsätted kooskõlastada, et tarbija saaks selget ja täpset teavet talle pakutavate toodete põhiomaduste kohta ning organite kohta, kellele võib suunata kõik kindlustusvõtjate, kindlustatud isikute või soodustatud isikute kaebused.

(53) Elukindlustustoodete reklaam on oluline vahend elukindlustustegevuse tõhustamiseks ühenduses. Elukindlustusseltsidele tuleb anda võimalus kasutada kõiki tavapäraseid reklaamivahendeid

▼B

filiaali või teenuste osutamise liikmesriigis. Liikmesriigid võivad siiski nõuda oma siseriiklike reklaami vormi ja sisu käsitlevate eeskirjade täitmist, mis on kas sätestatud ühenduse reklaami käsitlevate õigusaktide kohaselt või liikmesriikides üldiseks hüvanguks vastu võetud.

(54) Siseturu raames ei või ükski liikmesriik jätkuvalt keelata oma territooriumil elukindlustustegevust samal ajal asutamisõiguse ja teenuste osutamise vabaduse alusel.

(55) Mõned liikmesriigid ei kohalda elukindlustustehingute suhtes ühtki kaudse maksustamise liiki, enamik aga kohaldab erimakse ja muid kindlustusmakseid. Kõnealuste maksude ja maksete struktuur ja määrad on neid kohaldavates liikmesriikides erinevad. On soovitatav vältida olemasolevatest erinevustest põhjustatud liikmesriikidevahelisi konkurentsimoonutusi elukindlustusteenuste valdkonnas. Kuni edasise ühtlustamiseni heastab sellise probleemi usutavasti kohustuse liikmesriigi sätestatud maksusüsteemide ja muude maksevormide kohaldamine ning liikmesriigid peavad kehtestama selliste maksude ja maksete kogumise korra.

(56) On oluline kehtestada ühenduses elukindlustusseltside likvideerimise kooskõlastamine. Seetõttu on tähtis sätestada, et elukindlustusseltsi likvideerimise korral peab igas liikmesriigis kehtiv kaitsesüsteem tagama kõigi elukindlustuse võlausaldajate võrdse kohtlemise nende kodakondsusest ja kohustuse võtmise meetodist olenemata.

(57) Otsekindlustustegevuse jätkamist ühenduses käsitlevaid kooskõlastatud eeskirju tuleks põhimõtteliselt kohaldada kõigi turul tegutsevate kindlustusseltside suhtes ja seega ka esinduste ja filiaalide suhtes, kui kindlustusseltsi peakontor asub väljaspool ühendust. Käesoleva direktiiviga nähakse ette erisätted selliste esinduste või filiaalide järelevalvemeetodite kohta, pidades silmas asjaolu, et nende kindlustusseltside vara, kuhu nad kuuluvad, asub väljaspool ühendust.

(58) Selliste eritingimuste leevendamiseks on soovitatav ette näha vastastikuste kokkulepete sõlmimine ühe või mitme kolmanda riigiga, pidades samas silmas põhimõtet, et selliseid esindusi ja filiaale ei tohi kohelda soodsamalt kui ühenduse kindlustusseltse.

(59) Tuleks sätestada paindlik kord, mis võimaldaks ühenduse tasandil hinnata vastastikuseid kokkuleppeid kolmandate riikidega. Et ühendus kavatseb hoida oma finantsturud ülejäänud maailmale avatuna, siis ei ole kõnealuse korra eesmärk mitte ühenduse finantsturgude sulgemine, vaid ülemaailmsete finantsturgude liberaliseerimise tõhustamine muudes kolmandates riikides. Käesoleva direktiiviga sätestatakse kolmandate riikidega peetavate läbirääkimiste kord. Viimase vahendina tuleks nõukogu otsuse 1999/468/EÜ ([1]) artiklis 5 sätestatud regulatiivmenetlust kasutades sätestada võimalus võtta meetmeid uute tegevusloataotluste peatamiseks või uute tegevuslubade andmise piiramiseks.

(60) Käesoleva direktiiviga tuleks ette näha hea maine tõendamist ja varasema pankroti puudumise tõendamist käsitlevad sätted.

(61) Käesoleva direktiiviga hõlmatud elukindlustustegevuse suhtes kohaldatava õigusliku režiimi selgitamiseks tuleks kohandada mõningaid direktiivide 79/267/EMÜ, 90/619/EMÜ ja 92/96/EMÜ sätteid. Selleks tuleks muuta mõningaid solventsusmarginaali kehtestamist ja enne 1. juulit 1994 asutatud elukindlustusseltside filiaalide omandatud õigusi käsitlevaid sätteid. Lisaks tuleks määratleda ühenduses asutatavate kolmandate riikide kindlustusseltside filiaalide tegevusprogrammide sisu.

(62) Käesolevas direktiivis sätestatud üksikasjalikes eeskirjades võib aeg-ajalt vaja minna tehnilisi muudatusi, et võtta arvesse elukindlustuse valdkonna edasist arengut. Komisjon teeb vajaduse korral vajalikud muudatused pärast konsulteerimist nõukogu direktiiviga

([1]) EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

▼B

91/675/EMÜ ([1]) loodud kindlustuskomiteega, kasutades talle asutamislepinguga antud rakendusvolitusi. Et nimetatud meetmed on otsuse 1999/468/EÜ artikli 2 tähenduses üldmeetmed, tuleks need vastu võtta selle otsuse artiklis 5 sätestatud regulatiivmenetlust kasutades.

(63) Asutamislepingu artikli 15 kohaselt tuleks arvesse võtta jõupingutuste ulatust, mida peavad tegema teatavad arengu eri etappides olevad rahvamajandused. Seetõttu tuleks käesoleva direktiivi järkjärguliseks kohaldamiseks teatavate liikmesriikide tarvis vastu võtta üleminekukord.

(64) Direktiividega 79/267/EMÜ ja 90/619/EMÜ tehti konkreetne erand mõnedele nimetatud direktiivide vastuvõtmise ajal olemas olnud kindlustusseltsidele. Need kindlustusseltsid on seejärel oma struktuuri muutnud. Seetõttu ei ole sellist konkreetset erandit enam tarvis.

(65) Käesolev direktiiv ei tohiks mõjutada liikmesriikide kohustusi, mis on seotud V lisa B osas nimetatud direktiivide ülevõtmis- ja kohaldamistähtaegadega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

([1]) EÜT L 374, 31.12.1991, lk 32.

▼B

SISUKORD

I JAOTIS	MÕISTED JA REGULEERIMISALA
Artikkel 1	Mõisted
Artikkel 2	Reguleerimisala
Artikkel 3	Väljaarvatud tegevus ja asutused
II JAOTIS	ELUKINDLUSTUSTEGEVUSE ALUSTAMINE
Artikkel 4	Tegevusloa põhimõte
Artikkel 5	Tegevusloa kohaldamisala
Artikkel 6	Tegevusloa saamise tingimused
Artikkel 7	Tegevuskava
Artikkel 8	Olulise osalusega aktsionärid ja liikmed
Artikkel 9	Tegevusloa andmisest keeldumine
III JAOTIS	ELUKINDLUSTUSTEGEVUST REGULEERIVAD TINGIMUSED
1. peatükk	**Finantsjärelevalve põhimõtted ja meetodid**
Artikkel 10	Pädevad asutused ja järelevalve objekt
Artikkel 11	Teises liikmesriigis asutatud filiaalide järelevalve
Artikkel 12	Osa kindlustuslepingute kohustusliku edasikindlustuse keelamine
Artikkel 13	Raamatupidamine, usaldatavus- ja statistiline teave: järelevalvevolitused
Artikkel 14	Lepinguportfelli üleandmine
Artikkel 15	Oluline osalus
Artikkel 16	Ametisaladus
Artikkel 17	Audiitorite ülesanded
Artikkel 18	Elukindlustus- ja kahjukindlustustegevuse jätkamine
Artikkel 19	Elukindlustus- ja kahjukindlustustegevuse juhtimise eraldamine
2. peatükk	**Kindlustustehniliste eraldiste ja nende katmisega seotud eeskirjad**
Artikkel 20	Kindlustustehniliste eraldiste kindlaksmääramine
Artikkel 21	Uue tegevusega seotud kindlustusmaksed
Artikkel 22	Kindlustustehnilisi eraldisi katvad varad
Artikkel 23	Lubatud varade liigid
Artikkel 24	Investeeringute hajutamise eeskirjad
Artikkel 25	Avatud investeerimisfondide (UCITS) või aktsiaindeksiga seotud lepingud
Artikkel 26	Vastavuseeskirjad
3. peatükk	**Solventsusmarginaali ja garantiifondiga seotud eeskirjad**
Artikkel 27	Kasutusel olev solventsusmarginaal
Artikkel 28	Nõutav solventsusmarginaal
Artikkel 29	Garantiifond
Artikkel 30	Garantiifondi summa läbivaatamine
Artikkel 31	Varad, mida ei kasutata kindlustustehniliste eraldiste katmiseks
4. peatükk	**Lepinguõigus ja elukindlustuse tingimused**
Artikkel 32	Kohaldatav õigus
Artikkel 33	Üldine hüvang
Artikkel 34	Elukindlustuse tingimusi ja kindlustusmaksete tariife käsitlevad eeskirjad

▼B

Artikkel 35	Tühistamistähtaeg
Artikkel 36	Teave kindlustusvõtjatele
5. peatükk	**Raskustes olevad või eeskirju eiravad elukindlustusseltsid**
Artikkel 37	Raskustes olevad elukindlustusseltsid
Artikkel 38	Rahaliste vahendite taastamise kava
Artikkel 39	Tegevusloa tühistamine
IV JAOTIS	ASUTAMISÕIGUSE JA TEENUSTE OSUTAMISE VABADUSEGA SEOTUD SÄTTED
Artikkel 40	Filiaali asutamise tingimused
Artikkel 41	Teenuste osutamise vabadus: eelnev teatamine päritoluliikmesriigile
Artikkel 42	Teenuste osutamise vabadus: päritoluliikmesriigi teade
Artikkel 43	Teenuste osutamise vabadus: muudatused kohustuste laadis
Artikkel 44	Keel
Artikkel 45	Elukindlustuse tingimusi ja kindlustusmaksete tariife käsitlevad eeskirjad
Artikkel 46	Elukindlustusseltsid, kes ei järgi õigusnorme
Artikkel 47	Reklaam
Artikkel 48	Likvideerimine
Artikkel 49	Statistiline teave rahvusvahelise tegevuse kohta
Artikkel 50	Kindlustusmaksete pealt võetavad maksud
V JAOTIS	EESKIRJAD, MIDA KOHALDATAKSE ÜHENDUSES ASUTATUD JA SELLISTELE KINDLUSTUSSELTSIDELE KUULUVATE ESINDUSTE VÕI FILIAALIDE SUHTES, KELLE PEAKONTOR ASUB VÄLJASPOOL ÜHENDUST
Artikkel 51	Tegevusloa andmise põhimõtted ja tingimused
Artikkel 52	Kolmandate riikide kindlustusseltside filiaalide suhtes kohaldatavad eeskirjad
Artikkel 53	Lepinguportfelli üleandmine
Artikkel 54	Kindlustustehnilised eraldised
Artikkel 55	Solventsusmarginaal ja garantiifond
Artikkel 56	Rohkem kui ühes liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustusseltside soodustused
Artikkel 57	Lepingud kolmandate riikidega
VI JAOTIS	EESKIRJAD, MIDA KOHALDATAKSE KOLMANDA RIIGI SEADUSTEGA REGULEERITAVA EMAETTEVÕTJA TÜTARETTEVÕTJATE NING SELLISE EMAETTEVÕTJA OMANDATAVATE OSALUSTE SUHTES
Artikkel 58	Liikmesriikide teave komisjonile
Artikkel 59	Ühenduse elukindlustusseltside kohtlemine kolmandates riikides
VII JAOTIS	ÜLEMINEKU- JA MUUD SÄTTED
Artikkel 60	Erandid ja piiravate meetmete kaotamine
Artikkel 61	Hea maine tõendamine
VIII JAOTIS	LÕPPSÄTTED
Artikkel 62	Liikmesriikide ja komisjoni koostöö

▼B

Artikkel 63 Aruanded teenuste osutamise vabadusel põhineva kindlustusturu arengu kohta

Artikkel 64 Tehnilised kohandused

Artikkel 65 Komiteemenetlus

Artikkel 66 Olemasolevate filiaalide ja elukindlustusseltside saadud õigused

Artikkel 67 Õigus pöörduda kohtusse

Artikkel 68 Eurodes väljendatud summade läbivaatamine

Artikkel 69 Uute sätete rakendamine

Artikkel 70 Komisjoni teavitamine

Artikkel 71 Üleminekuaeg seoses artikli 3 lõikega 6 ning artiklitega 27, 28, 29, 30 ja 38

Artikkel 72 Kehtetuks tunnistatud direktiivid ja nende vastavus käesolevale direktiivile

Artikkel 73 Jõustumine

Artikkel 74 Adressaadid

I lisa Kindlustusliigid

II lisa Vastavuseeskirjad

III lisa Teave kindlustusvõtjale

IV lisa

V lisa

A osa Kehtetuks tunnistatud direktiivid ja nende hilisemad muudatused (nimetatud artiklis 72)

B osa Rakendamistähtajad (nimetatud artiklis 72)

VI lisa Vastavustabel

▼B

I JAOTIS

MÕISTED JA REGULEERIMISALA

Artikkel 1

Mõisted

1. Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) *elukindlustusselts* — kindlustusselts, kes on saanud ametliku tegevusloa artikli 4 kohaselt;

b) *filiaal* — elukindlustusseltsi esindus või filiaal.

Kindlustusseltsi igasugust pidevat kohalolekut liikmesriigi territooriumil käsitletakse samal viisil nagu esindust või filiaali, isegi kui see kohalolek ei võta esinduse ega filiaali kuju, vaid seisneb ainult kontoris, mida haldavad kindlustusseltsi enda töötajad või isik, kes on sõltumatu, kuid kellel on pidev volitus tegutseda esindajana kindlustusseltsi nimel;

c) *üksus* — ettevõtja peakontor, esindus või filiaal;

d) *kohustus* — kohustus, mida väljendab üks artiklis 2 nimetatud kindlustusliik või -tegevus;

e) *päritoluliikmesriik* — liikmesriik, kus asub kohustuse võtnud elukindlustusseltsi peakontor;

f) *filiaali liikmesriik* — liikmesriik, kus asub kohustuse võtnud filiaal;

g) *kohustuse liikmesriik* — liikmesriik, kus on kindlustusvõtja alaline elukoht või juhul kui kindlustusvõtja on juriidiline isik, liikmesriik, kus asub selle kindlustusvõtja lepingus käsitletav üksus;

h) *teenuste osutamise liikmesriik* — kohustuse liikmesriik, kui kohustuse täidab teises liikmesriigis asuv elukindlustusselts või selle filiaal;

i) *valitsev mõju* — nõukogu direktiivi 83/349/EMÜ ([1]) artiklis 1 määratletud suhe emaettevõtja ja tütarettevõtja vahel või samasugune suhe mis tahes füüsilise või juriidilise isiku ja ettevõtja vahel;

j) *oluline osalus* — otsene või kaudne osalus äriühingus, mis esindab 10 % või rohkem kapitalist või hääleõigusest või mis võimaldab avaldada olulist mõju selle äriühingu juhtimisele, milles on osalus.

Käesoleva määratluse kohaldamisel võetakse artiklite 8 ja 15 ning artiklis 15 nimetatud muude osalustasemete puhul arvesse väärtpaberite ametlikku noteerimist väärtpaberibörsil ja nende väärtpaberite kohta avaldatavat teavet käsitleva Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. mai 2001. aasta direktiivi 2001/34/EÜ ([2]) artiklis 92 nimetatud hääleõigust;

k) *emaettevõtja* — direktiivi 83/349/EMÜ artiklites 1 ja 2 määratletud emaettevõtja;

l) *tütarettevõtja* — direktiivi 83/349/EMÜ artiklites 1 ja 2 määratletud tütarettevõtja; tütarettevõtja iga tütarettevõtjat loetakse ka selle ettevõtja tütarettevõtjaks, kes on nende ettevõtjate emaettevõtja;

m) reguleeritud turg:

— liikmesriigis asuva turu korral direktiivi 93/22/EMÜ artikli 1 punktis 13 määratletud reguleeritud turg ja

— kolmandas riigis asuva turu korral elukindlustusseltsi päritoluliikmesriigi poolt tunnustatud finantsturg, mis vastab võrreldavatele nõuetele. Kõikidel sellel turul kaubeldavatel finantsinstrumentidel peab olema kõnealuse liikmesriigi reguleeritud turul või turgudel kaubeldavate instrumentidega võrreldav kvaliteet;

n) *pädevad asutused* — riigi ametiasutused, kelle pädevusse on seadusega või määrusega antud elukindlustusseltside järelevalve;

([1]) EÜT L 193, 18.7.1983, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2001/65/EÜ (EÜT L 283, 27.10.2001, lk 28).
([2]) EÜT L 184, 6.7.2001, lk 1.

▼B

o) *vastavuses olevad varad* — lepingulised kohustused, mille puhul võib nõuda nende täitmist teatavas valuutas varadega, mis esitatakse või on realiseeritavad samas valuutas;

p) *varade asukoht* — nii vallas- kui kinnisvara olemasolu liikmesriigis, mida ei tule tõlgendada sisaldavana nõuet, et vallasvara oleks hoiustatud või et kinnisvara kohta kehtiksid piiravad meetmed, nagu hüpoteekide registreerimine; vara, mis on esitatud nõuetena võlgnike vastu, loetakse asuvat liikmesriigis, kus saab selle vara realiseerida;

q) *riskikapital* — surma korral makstav summa, millest arvatakse maha põhiriski matemaatiline eraldis;

r) *märkimisväärne seos* — olukord, kus vähemalt kaks füüsilist või juriidilist isikut on seotud:

i) osaluse kaudu, mis tähendab otseselt või kontrollsuhte kaudu vähemalt 20 % omamist ettevõtja hääleõigusest või kapitalist, või

ii) valitseva mõju kaudu, mis tähendab ema- ja tütarettevõtja suhet kõikidel direktiivi 83/349/EMÜ artikli 1 lõigetes 1 ja 2 nimetatud juhtudel või samasugust suhet füüsilise või juriidilise isiku ja ettevõtja vahel; tütarettevõtja iga tütarettevõtjat loetakse ka kõnealuste ettevõtjate eesotsas oleva emaettevõtja tütarettevõtjaks.

Olukorda, kus vähemalt kaks füüsilist või juriidilist isikut on valitseva mõju kaudu ühe ja sama isikuga alaliselt seotud, käsitletakse ka nimetatud isikute vahelise märkimisväärse seosena;

▼M3

s) *edasikindlustusselts* — on edasikindlustusselts Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2005. aasta direktiivi 2005/68/EÜ, mis käsitleb edasikindlustust, ([1]) artikli 2 punkti c tähenduses.

▼B

2. Kui käesolevas direktiivis nimetatakse eurot, võetakse omavääringu konverteerimisväärtuseks alates iga aasta 31. detsembrist väärtus eelmise oktoobrikuu viimasel päeval, mille kohta on olemas euro konverteerimisväärtus kõigis vastavates ühenduse valuutades.

Artikkel 2

Reguleerimisala

Käesolev direktiiv käsitleb liikmesriigis asutatud või asutada soovivate kindlustusseltside sõltumatu otsekindlustustegevuse alustamist ja jätkamist allpool määratletud tegevusega:

1) järgmised kindlustusliigid, kui nendega tegeldakse lepingulistel alustel:

a) elukindlustus, see tähendab kindlustusliik, mis hõlmab eelkõige puhast üleelamiskindlustust, kindlustust surmajuhtumiks, kindlustust üleelamistähtajaks või surmajuhtumiks, elukindlustust kindlustusmaksete tagastamisega, abiellumiskindlustust ja sünnikindlustust;

b) pensionikindlustus;

c) elukindlustusseltside pakutav lisakindlustus, see tähendab eelkõige kindlustus tervisekahjustuste, sealhulgas töövõimetuse vastu, kindlustus surmaga lõppeva õnnetusjuhtumi vastu ja kindlustus invaliidsusega lõppeva õnnetusjuhtumi või haiguse vastu, kui selliste eri kindlustusliikide lepingud sõlmitakse lisaks elukindlustusele;

d) Iirimaal ja Ühendkuningriigis kasutatav kindlustusliik, mida nimetatakse katkestamisõiguseta pikaajaliseks tervisekindlustuseks (*permanent health insurance not subject to cancellation*);

2) järgmine tegevus, kui see toimub lepingulistel alustel ja kui selle üle teostavad järelevalvet erakindlustuse järelevalve eest vastutavad asutused:

([1]) ELT L 323, 9.12.2005, lk 1.

▼B

a) tontiinid, millega luuakse liikmete ühendus eesmärgiga kapitaliseerida ühiselt oma sissemaksed ja jaotada selliselt kogutud vara üleelanute või soodustatud isikute vahel;

b) kindlustusmatemaatikal põhinev kapitaliseerimistegevus, mille puhul eelnevalt kokkulepitud ühekordse makse või regulaarsete maksete eest võetakse konkreetse kestuse ja rahalise suurusega kohustused;

c) grupipensionifondide haldamine, s.t tegevus, mis seisneb asjaomase kindlustusseltsi investeeringute haldamises, eelkõige selliste asutuste reservvarade haldamises, kes teevad makseid surma või üleelamise korral või tegevuse katkemise või piiramise korral;

d) punktis c nimetatud tegevus, kui sellele lisandub kas kapitali hoidmise või minimaalse intressimäära tasumise kindlustus;

e) Prantsuse *Code des assurances* IV köite 1. peatüki 4. jaotises nimetatud kindlustusseltside tegevus;

3) inimelu pikkusega seotud tegevus, mis on ette nähtud või sätestatud sotsiaalkindlustust käsitlevates õigusaktides, kui elukindlustusseltsid tegelevad sellega või haldavad seda omal vastutusel liikmesriigi õigusaktide kohaselt.

Artikkel 3

Väljaarvatud tegevus ja asutused

Käesolev direktiiv ei käsitle järgmist:

1) artikli 2 punkti 1 alapunkti c kohaselt direktiivi 73/239/EMÜ lisas nimetatud kindlustusliike;

2) selliste vastastikuste abistamis- ja toetuskassade tegevust, mille hüvitised muutuvad vastavalt kasutusel olevatele varadele ja mille liikmete kohustuslikud sissemaksed on kindlaks määratud kindla summaga;

3) muude organisatsioonide kui artiklis 2 nimetatud ettevõtjate tegevust, mille eesmärk on anda hüvitisi ettevõtja või ettevõtjate rühma või kutseala või kutsealade rühma töötajatele või füüsilisest isikutest ettevõtjatele surma või üleelamise korral või tegevuse katkemise või piiramise korral olenemata sellest, kas sellisest tegevusest tulenevad kohustused on alati täies ulatuses matemaatiliste eraldistega kaetud;

4) artikli 2 punkti 3 kohaselt kindlustustegevust, mis on seadusjärgse sotsiaalkindlustussüsteemi osa;

5) organisatsioone, kes kohustuvad andma hüvitist ainult surma korral ja kui hüvitise summa ei ületa keskmisi matusekulusid ühe surmajuhtumi puhul või kui hüvitis on mitterahaline;

6) vastastikuseid kindlustusseltse, kui:

— vastastikuse kindlustusseltsi põhikiri sisaldab sätteid täiendavate sissemaksete sissenõudmise või hüvitiste vähendamise või abi palumise kohta teistelt isikutelt, kes on võtnud endale kohustuse seda anda, ja

— käesoleva direktiiviga reguleeritud tegevuse sissemaksetest saadav aastakasum ei ületa kolmel järjestikusel aastal 5 miljonit eurot. Kui nimetatud summa ületatakse kolm aastat järjest, hakatakse käesolevat direktiivi kohaldama alates neljandast aastast.

Käesoleva punkti sätted ei takista siiski vastastikusel elukindlustusseltsil taotleda litsentsi või säilitada seda käesoleva direktiivi kohaselt;

7) Saksamaal tegutsevat asutust *Versorgungsverband deutscher Wirtschaftsorganisationen*, kui selle põhikirjas ei muudeta selle tegevuse ulatust;

8) pensionikindlustusseltside pensionikindlustustegevust, mis on ette nähtud töötajate pensioniseadusega (TEL) ja teiste sellega seotud Soome õigusaktidega, kui:

▼B

a) pensionikindlustusseltsid, kellel Soome õiguse kohaselt peab pensionikindlustustegevuse jaoks juba olema eraldi raamatupidamis- ja juhtimissüsteem, asutavad alates ühinemiskuupäevast nimetatud tegevuse jaoks eraldi juriidilised üksused;

b) Soome ametiasutused lubavad kedagi diskrimineerimata kõikidel liikmesriikide kodanikel ja äriühingutel tegelda artiklis 2 nimetatud, kõnealuse erandiga seoses oleva tegevusega Soome õigusaktide kohaselt:

— omandiõiguse või olemasolevas kindlustusseltsis või -kontsernis osalemise teel,

— uute kindlustusseltside või -kontsernide, sealhulgas pensionikindlustusseltside asutamise või neis osalemise teel;

c) Soome ametiasutused esitavad kolme kuu jooksul alates ühinemiskuupäevast komisjonile heakskiitmiseks aruande selle kohta, milliseid meetmeid on võetud TEL-tegevuse eraldamiseks Soome kindlustusseltside tavapärasest kindlustustegevusest, et järgida kõiki käesoleva direktiivi nõudeid.

II JAOTIS

ELUKINDLUSTUSTEGEVUSE ALUSTAMINE

Artikkel 4

Tegevusloa põhimõte

Käesoleva direktiiviga reguleeritud tegevuse alustamiseks on vaja eelnevat ametlikku tegevusluba.

Sellise tegevusloa peavad päritoluliikmesriigi ametiasutustelt taotlema:

a) kõik ettevõtjad, kes asutavad selle riigi territooriumil oma peakontori;

b) kõik ettevõtjad, kes pärast esimeses lõigus nõutava tegevusloa saamist laiendavad oma tegevust kogu kindlustusliigile või muudele kindlustusliikidele.

Artikkel 5

Tegevusloa kohaldamisala

1. Tegevusluba kehtib kogu ühenduses. See võimaldab elukindlustusseltsil seal tegutseda kas asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel.

2. Tegevusluba antakse I lisas loetletud kindlustusliigi jaoks. See hõlmab kogu kindlustusliiki, kui loa taotleja ei soovi kindlustada ainult üht osa selle liigiga seotud riskidest.

Pädevad asutused võivad piirata ühe liigi kohta taotletud tegevusluba artiklis 7 nimetatud tegevuskavas loetletud tegevusega.

Iga liikmesriik võib anda tegevusloa kahe või enama kindlustusliigi jaoks, kui tema siseriikliku õigusega on lubatud selliste kindlustusliikidega samal ajal tegelda.

Artikkel 6

Tegevusloa saamise tingimused

1. Päritoluliikmesriik nõuab, et iga tegevusluba taotlev elukindlustusselts peab:

a) tegutsema ühes järgmises vormis:

— Belgia Kuningriigis: ”société anonyme/naamloze vennootschap”, ”société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen”, ”association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging”, ”société coopérative/coöperatieve vennootschap”,

▼M1

— Tšehhi Vabariigis: ”akciová společnost”, ”družstvo”,

▼B

— Taani Kuningriigis: ”aktieselskaber”, ”gensidige selskaber”, ”pensionskasser omfattet af lov om forsikringsvirksomhed (tværgående pensionskasser)”,

— Saksamaa Liitvabariigis: ”Aktiengesellschaft”, ”Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, ”öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen”,

▼M1

— Eesti Vabariigis: ”aktsiaselts”,

▼B

— Prantsuse Vabariigis: ”société anonyme”, ”société d'assurance mutuelle”, ”institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale”, ”institution de prévoyance régie par le code rural” ja ”mutuelles régies par le code de la mutualité”,

— Iirimaal: ”incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, ”societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts”, ja ”societies registered under the Friendly Societies Acts”,

— Itaalia Vabariigis: ”società per azioni”, ”società cooperativa”, ”mutua di assicurazione”,

▼M1

— Küprose Vabariigis: ”Εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση”,

— Läti Vabariigis: ”apdrošināšanas akciju sabiedrība”, ”savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība”,

— Leedu Vabariigis: ”akcinės bendrovės”, ”uždarosios akcinės bendrovės”,

▼B

— Luksemburgi Suurhertsogiriigis: ”société anonyme”, ”société en commandite par actions”, ”association d'assurances mutuelles”, ”société coopérative”,

▼M1

— Ungari Vabariigis: ”biztosító részvénytársaság”, ”biztosító szövetkezet”, ”biztosító egyesület”, ”külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe”,

— Malta Vabariigis: ”kumpanija pubblika”, ”kumpanija privata”, ”fergħa”, ”Korp ta' l- Assikurazzjoni Rikonnoxxut”,

▼B

— Madalmaade Kuningriigis: ”naamloze vennootschap”, ”onderlinge waarborgmaatschappij”,

— Ühendkuningriigis: ”incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, ”societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts”, ”societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts”, ”the association of underwriters known as Lloyd's”,

— Kreeka Vabariigis: ”ανώνυμη εταιρία”,

— Hispaania Kuningriigis: ”sociedad anonima”, ”sociedad mutua”, ”sociedad cooperativa”,

— Portugali Vabariigis: ”sociedade anónima”, ”mútua de seguros”,

▼M1

— Poola Vabariigis: ”spółka akcyjna”, ”towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych”,

▼B

— Austria Vabariigis: ”Aktiengesellschaft”, ”Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”,

▼M1

— Sloveenia Vabariigis: ”delniška družba”, ”družba za vzajemno zavarovanje”,

— Slovaki Vabariigis: ”akciová spoločnost”,

▼B

— Soome Vabariigis: ”keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag”, ”vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag”, ”vakuutusyhdistys/försäkringsförening”,

— Rootsi Kuningriigis: ”försäkringsaktiebolag”, ”ömsesidiga försäkringsbolag”, ”understödsföreningar”.

Elukindlustusselts võib tegutseda ka Euroopa äriühinguna, kui see on asutatud.

Lisaks võivad liikmesriigid vajaduse korral asutada avalik-õiguslikke kindlustusseltse, kui nende eesmärk on tegelda kindlustustegevusega võrdväärsetel tingimustel eraõiguslike kindlustusseltsidega;

b) piirama oma eesmärke käesolevas direktiivis sätestatud tegevuse ja sellest otseselt tulenevate toimingutega, välistades kogu muu äritegevuse;

c) esitama tegevuskava artikli 7 kohaselt;

d) omama artikli 29 lõikes 2 ettenähtud minimaalset garantiifondi;

e) tegutsema hea maine ning vastava kutsekvalifikatsiooni või kogemusega isikute tõhusal juhtimisel.

2. Kui elukindlustusseltsi ja mõne teise füüsilise või juriidilise isiku vahel on märkimisväärne seos, annavad pädevad asutused tegevusloa ainult sel juhul, kui nimetatud seos ei takista neil teostada tõhusat järelevalvet.

Pädevad asutused keelduvad tegevusloa andmisest ka sel juhul, kui kolmanda riigi õigusnormid, mis hõlmavad ettevõtjaga märkimisväärses seoses olevat üht või mitut füüsilist või juriidilist isikut, või nende jõustamisega seotud raskused takistavad neil teostada tõhusat järelevalvet.

Pädevad asutused nõuavad elukindlustusseltsidelt vajalikku teavet, et pidevalt jälgida vastavust käesolevas lõikes nimetatud tingimustele.

3. Liikmesriigid nõuavad, et kindlustusseltside peakorterid oleksid samas liikmesriigis, kus on nende registrijärgne asukoht.

4. Elukindlustusseltsilt, kes taotleb luba oma tegevuse laiendamiseks muudele kindlustusliikidele või kes soovib laiendada ainult ühte liiki kuuluvaid mõningaid riske hõlmavat tegevusluba, nõutakse tegevuskava esitamist artikli 7 kohaselt.

Lisaks tuleb tal tõendada, et tal on artiklis 28 ettenähtud solventsusmarginaal ning artikli 29 lõigetes 1 ja 2 nimetatud garantiifond.

5. Liikmesriigid ei või võtta vastu sätteid, mis nõuavad kindlustuse üld- ja eritingimuste, kindlustusmaksete tariifide, eeskätt kindlustusmaksete tariifide ja kindlustustehniliste eraldiste arvutamiseks kasutatavate kindlustustehniliste aluste või vormide ja selliste trükitud dokumentide eelnevat heakskiitmist või süstemaatilist esitamist, mida elukindlustusselts kavatseb kasutada oma asjaajamises kindlustusvõtjatega.

Olenemata esimesest lõigust võib päritoluliikmesriik kindlustusmatemaatilisi põhimõtteid käsitlevate siseriiklike sätete täitmise kontrolliks nõuda kindlustustehniliste eraldiste ja kindlustusmaksete tariifide arvutamiseks kasutatavate kindlustustehniliste aluste korrapärast teatamist, ilma et see nõue oleks elukindlustusseltsi tegutsemise eeltingimus.

Käesolevas direktiivis sätestatu ei takista liikmesriikidel säilitada kehtivaid või kehtestada uusi õigus- või haldusnorme, mis nõuavad asutamislepingu ja põhikirja heakskiitmist ning kõigi muude harilikuks järelevalvetegevuseks vajalike dokumentide esitamist.

Komisjon esitab nõukogule aruande käesoleva lõike rakendamise kohta hiljemalt 1. juulil 1999.

6. Lõigetes 1—5 nimetatud sätted ei tohi sisaldada nõuet, et tegevusloa taotluste läbivaatamisel tuleb arvestada turu majandusnõudeid.

▼B

Artikkel 7

Tegevuskava

Artikli 6 lõike 1 punktis c ja lõikes 4 nimetatud tegevuskava sisaldab järgmisi üksikasju või tõendeid:

a) selliste kohustuste laad, mida elukindlustusselts kavatseb kindlustada;

b) edasikindlustuse juhtpõhimõtted;

c) vahendid, millest koosneb minimaalne garantiifond;

d) haldusteenuste ja kindlustustegevuse korraldamise hinnangulised kulud ning nende kulude katmiseks kavandatud rahalised vahendid;

lisaks esimese kolme majandusaasta kohta:

e) kava, milles esitatakse otsese majandustegevuse, sissetuleva edasikindlustuse ja väljamineva edasikindlustuse tulude ja kulude üksikasjalikud kalkulatsioonid;

f) bilansi prognoos;

g) kalkulatsioonid lepinguliste kohustuste ja solventsusmarginaali katmiseks kavandatud rahaliste vahendite kohta.

Artikkel 8

Olulise osalusega aktsionärid ja liikmed

Päritoluliikmesriigi pädevad asutused ei anna kindlustusseltsile elukindlustustegevuse alustamise luba enne, kui neile on teatatud kõigi otseselt või kaudselt kindlustusseltsis olulist osalust omavate füüsilisest või juriidilisest isikust aktsionäride või liikmete nimed ning nende osaluse suurus.

Samad asutused keelduvad tegevusloa väljaandmisest, kui nad elukindlustusseltsi aruka ja usaldusväärse juhtimise tagamise vajaduse arvessevõtmisel ei ole veendunud aktsionäride või liikmete sobivuses.

Artikkel 9

Tegevusloa andmisest keeldumine

Igast tegevusloa andmisest keeldumise otsusest teatatakse koos üksikasjaliku põhjendusega kõnealusele kindlustusseltsile.

Iga liikmesriik sätestab õiguse pöörduda tegevusloa andmisest keeldumise korral kohtusse.

Samasugune õigus sätestatakse juhtudeks, kui pädevad asutused ei ole tegevusloa taotlust kuue kuu jooksul alates selle kättesaamisest läbi vaadanud.

▼M3

Artikkel 9a

Eelnev konsulteerimine teise liikmesriigi pädeva asutusega

1. Teise kaasatud liikmesriigi pädeva asutusega tuleb konsulteerida enne tegevusloa andmist elukindlustusseltsile, kes on:

a) teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusseltsi tütarettevõtja või

b) teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusseltsi emaettevõtja tütarettevõtja või

c) sama füüsilise või juriidilise isiku valitseva mõju all, kelle valitseva mõju all on teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusselts.

2. Krediidiasutuste või investeerimisühingute järelevalve eest vastutavate kaasatud liikmesriigi pädevate asutustega tuleb konsulteerida enne tegevusloa andmist elukindlustusseltsile, kes on:

a) ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutuse või investeerimisühingu tütarettevõtja või

▼M3

b) ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutuse või investeerimisühingu emaettevõtja tütarettevõtja või

c) sama füüsilise või juriidilise isiku valitseva mõju all, kelle valitseva mõju all on ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutus või investeerimisühing.

3. Lõigetes 1 ja 2 viidatud asjakohased pädevad asutused peavad konsulteerima esmajoones üksteisega, hinnates sama kontserni teise ettevõtja aktsionäride sobivust ja juhtimisega seotud isikute mainet ning kogemust. Nad peavad vastastikku üksteisele edastama aktsionäride sobivust ja juhtivate isikute mainet ning kogemust puudutavaid andmeid, mis on teiste kaasatud pädevate asutuste jaoks tegevusloa andmise ja samuti tegutsemistingimuste järgimise pideva hindamise seisukohalt asjakohased.

▼B

III JAOTIS

ELUKINDLUSTUSTEGEVUST REGULEERIVAD TINGIMUSED

1. PEATÜKK

FINANTSJÄRELEVALVE PÕHIMÕTTED JA MEETODID

Artikkel 10

Pädevad asutused ja järelevalve objekt

1. Elukindlustusseltsi finantsjärelevalve, kaasa arvatud filiaalide kaudu või teenuste osutamise vabaduse alusel toimuva tegevuse järelevalve, on ainult päritoluliikmesriigi kohustus. Kui kohustuse liikmesriigi pädevatel asutustel on alust arvata, et elukindlustusseltsi tegevus võib mõjutada selle majanduslikku usaldatavust, teatavad nad sellest kindlustusseltsi päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele. Need asutused teevad kindlaks, kas kindlustusselts järgib käesolevas direktiivis sätestatud usaldatavuspõhimõtteid.

2. Finantsjärelevalve hõlmab kogu elukindlustusseltsi tegevust silmas pidades tema maksevõime, kindlustustehniliste eraldiste, sealhulgas matemaatiliste eraldiste loomise ja nende kattevarade kontrollimist päritoluliikmesriigis ettenähtud eeskirjade või järgitavate tavade kohaselt ühenduse tasandil vastuvõetud sätete põhjal.

▼M3

Kindlustusseltsi päritoluliikmesriik ei tohi keelata kindlustusseltsi poolt edasikindlustuslepingu sõlmimist direktiivi 2005/68/EÜ alusel tegevusloa saanud edasikindlustusseltsiga või direktiivi 73/239/EMÜ või käesoleva direktiivi alusel tegevusloa saanud kindlustusseltsiga selle edasikindlustusseltsi või kindlustusseltsi usaldusväärsusega otseselt seotud põhjustel.

▼B

3. Päritoluliikmesriigi pädevad asutused nõuavad, et igal elukindlustusseltsil oleksid head juhtimis- ja raamatupidamistavad ning piisavad sisekontrollimehhanismid.

Artikkel 11

Teises liikmesriigis asutatud filiaalide järelevalve

Filiaali liikmesriik sätestab, et kui teises liikmesriigis tegevusloa saanud elukindlustusselts tegutseb filiaali kaudu, võivad päritoluliikmesriigi pädevad asutused pärast filiaali liikmesriigi pädevatele asutustele teatamist kontrollida kohapeal ise või nende poolt selleks määratud isikute vahendusel kindlustusseltsi finantsjärelevalve tagamiseks vajalikku teavet. Selles kontrollimises võivad osaleda filiaali liikmesriigi ametiasutused.

▼B

Artikkel 12

Osa kindlustuslepingute kohustusliku edasikindlustuse keelamine

Liikmesriigid ei või nõuda, et elukindlustusseltsid loovutaksid osa artiklis 2 loetletud kindlustusliikidega seotud tegevusest siseriiklike õigusaktidega kindlaksmääratud organisatsioonile või organisatsioonidele.

Artikkel 13

Raamatupidamine, usaldatavus- ja statistiline teave: järelevalvevolitused

1. Iga liikmesriik nõuab, et iga elukindlustusselts, kelle peakontor asub tema territooriumil, koostaks kõiki tegevusliike hõlmava aastaaruande oma varalise seisundi ja maksevõime kohta.

2. Liikmesriigid nõuavad, et nende territooriumil asuva peakontoriga elukindlustusseltsid esitaksid korrapäraselt aruanded koos järelevalveks vajalike statistiliste dokumentidega. Pädevad asutused edastavad üksteisele kõik dokumendid ja kogu teabe, mida järelevalveks vaja on.

3. Iga liikmesriik võtab kõik vajalikud meetmed tagamaks, et pädevatel asutustel on volitused ja vahendid, mis on vajalikud nende territooriumil asuva peakontoriga elukindlustusseltside tegevuse järelevalveks, kaasa arvatud tegevus väljaspool seda territooriumi, sellist tegevust reguleerivate nõukogu direktiivide kohaselt ning silmas pidades nende rakendamise kontrolli.

Eelkõige peavad need volitused ja vahendid võimaldama pädevatel asutustel:

a) korraldada üksikasjalikke küsitlusi elukindlustusseltsi olukorra ja kogu tegevuse kohta, muuhulgas:

   — kogudes teavet või nõudes elukindlustustegevust käsitlevate dokumentide esitamist,

   — korraldades kohapeal kontrollimisi elukindlustusseltsi ruumides;

b) võtta elukindlustusseltsi, selle direktorite või juhatajate või seda kontrollivate isikute suhtes kõik meetmed, mis on asjakohased ja vajalikud tagamaks, et selle kindlustusseltsi tegevus vastab nendele õigus- ja haldusnormidele, mida kindlustusselts peab igas liikmesriigis täitma, ja eriti tegevuskavale, kui see on kohustuslik, samuti kõigi kindlustatud isikute huve kahjustavate rikkumiste vältimiseks või kõrvaldamiseks;

c) tagada nende meetmete täitmine, vajaduse korral sundi kasutades või kohtulikul teel.

Lisaks võivad liikmesriigid sätestada, et pädevad asutused saavad kogu teabe vahendajate valduses olevate lepingute kohta.

Artikkel 14

Lepinguportfelli üleandmine

1. Siseriiklikes õigusaktides ettenähtud tingimustel lubab iga liikmesriik oma territooriumil asuva peakontoriga elukindlustusseltsidel osaliselt või tervikuna üle anda oma asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel sõlmitud lepingute portfelli ühenduses asuvale vastuvõtvale kindlustusseltsile, kui vastuvõtva kindlustusseltsi päritoluliikmesriigi pädevad asutused tõendavad, et viimasel on pärast üleandmise arvestamist vajalik solventsusmarginaal.

2. Kui filiaal kavatseb osaliselt või tervikuna üle anda oma asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel sõlmitud lepingute portfelli, konsulteeritakse filiaali liikmesriigiga.

3. Lõigetes 1 ja 2 nimetatud asjaolude korral lubavad üleandva elukindlustusseltsi päritoluliikmesriigi pädevad asutused üleandmist, kui nad on saanud selleks kohustuse liikmesriikide pädevate asutuste nõusoleku.

▼B

4. Liikmesriikide konsulteeritavad pädevad asutused esitavad oma arvamuse või annavad nõusoleku üleandva elukindlustusseltsi päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele kolme kuu jooksul pärast taotluse saamist; konsulteeritavate asutuste vastuse puudumine selle ajavahemiku jooksul loetakse võrdseks soodsa arvamuse või vaikiva nõusolekuga.

5. Käesoleva artikli kohaselt lubatud üleandmine avaldatakse siseriiklikes õigusaktides sätestatud tingimustel kohustuse liikmesriigis. Selline üleandmine jõustub automaatselt kindlustusvõtjate, kindlustatud isikute ja muude üleantud lepingutest tulenevate õiguste või kohustustega isikute suhtes.

Käesolev säte ei mõjuta liikmesriikide õigust anda kindlustusvõtjatele võimalus kindlaksmääratud ajavahemiku jooksul pärast üleandmist lepingud lõpetada.

Artikkel 15

Oluline osalus

1. Liikmesriigid kohustavad iga füüsilist või juriidilist isikut, kes soovib kas otseselt või kaudselt omandada olulist osalust elukindlustusseltsis, teatama sellest kõigepealt päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele, näidates omandatava osaluse suuruse. Lisaks peab selline isik teavitama päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi juhul, kui ta taotleb oma olulise osaluse suurendamist sel määral, et tema osa hääleõigusest või tema omanduses olevast kapitalist on 20 %, 33 % või 50 % või suurem või ulatub sellise määrani, et elukindlustusselts muutub tema tütarettevõtjaks.

Päritoluliikmesriigi pädevatel asutustel on esimeses lõigus ettenähtud teate esitamise kuupäevast alates kuni kolm kuud aega, et sellisele kavatsusele vastuväiteid esitada, kui nad elukindlustusseltsi kindla ja usaldusväärse juhtimise tagamise vajadust silmas pidades ei ole veendunud esimeses lõigus nimetatud isiku kvalifikatsioonis. Kui nad kõnealusele kavatsusele vastuväiteid ei esita, võivad nad kindlaks määrata selle elluviimise maksimumtähtaja.

▼M3

1a. Kui käesoleva artikli lõikes 1 viidatud osaluse omandaja on teises liikmesriigi tegevusloa saanud kindlustusselts, edasikindlustusselts, krediidiasutus või investeerimisühing või sellise ettevõtja emaettevõtja või sellist ettevõtja üle valitsevat mõju teostav füüsiline või juriidiline isik ja kui selle omandamise tulemusena see ettevõtja, kus omandaja soovib osalust saada, muutub omandaja tütarettevõtjaks või läheb tema valitseva mõju alla, tuleb enne omandamise hindamist konsulteerida vastavalt artiklile 9a.

▼B

2. Liikmesriigid näevad ette, et iga füüsiline või juriidiline isik, kes soovib kas otseselt või kaudselt võõrandada olulist osalust elukindlustusseltsis, teataks sellest kõigepealt päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele, näidates eeldatava osaluse suuruse. Lisaks peab see isik teavitama pädevaid asutusi juhul, kui ta taotleb oma olulise osaluse vähendamist sel määral, et tema osa hääleõigusest või tema omanduses olevast kapitalist langeb alla 20 %, 33 % või 50 % või sellisel määral, et elukindlustusselts lakkab olemast tema tütarettevõtja.

3. Kui elukindlustusselts saab teada, et tema kapitali osaluse omandamise või võõrandamise tõttu osalus kapitalis kasvab üle või langeb alla lõigetes 1 ja 2 nimetatud piirmäärade, teatab ta sellest päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele.

Lisaks teatavad elukindlustusseltsid pädevatele asutustele vähemalt kord aastas olulisi osalusi omavate aktsionäride ja liikmete nimed ja kõnealuste osaluste suuruse, nagu see on esitatud aktsionäride ja liikmete üldkoosolekul või saadud börsil noteeritud äriühingutele kehtestatud eeskirjade täitmise tulemusena.

4. Kui lõikes 1 nimetatud isikute mõju tõenäoliselt kahjustab elukindlustusseltsi kindlat ja usaldusväärset juhtimist, nõuavad liikmesriigid, et päritoluliikmesriigi pädevad asutused võtaksid asjakohaseid meetmeid

▼B

sellise olukorra lõpetamiseks. Sellised meetmed võivad olla näiteks ettekirjutused, sanktsioonid juhtkonna suhtes või kõnealuste aktsionäride või liikmete aktsiatest tuleneva hääleõiguse peatamine.

Samasuguseid meetmeid kohaldatakse füüsiliste või juriidiliste isikute suhtes, kes ei täida lõikes 1 sätestatud kohustust anda eelnevat teavet. Kui osalus omandatakse pädevate asutuste vastuseisust hoolimata, näevad liikmesriigid olenemata mis tahes muudest sanktsioonidest ette kas vastava hääleõiguse peatamise, hääletamisel antud häälte tühistamise või võimaluse need tühistada.

Artikkel 16

Ametisaladus

1. Liikmesriigid näevad ette, et kõik isikud, kes töötavad või on töötanud pädevate asutuste heaks, ning pädevate asutuste huvides tegutsevad audiitorid ja eksperdid on kohustatud hoidma ametisaladust. See tähendab, et nad ei tohi avaldada ühelegi isikule ega ametiasutusele neile ametikohustuste täitmisel teatavaks saanud konfidentsiaalset teavet, välja arvatud kokkuvõttena või üldistatuna, et elukindlustusseltsi poleks võimalik identifitseerida; ilma et see piiraks kriminaalõiguse kohaldamist.

Sellest olenemata võib elukindlustusseltsi pankroti või sundlikvideerimise korral tsiviilmenetluse või kaubandusõigusalase menetluse käigus avalikustada konfidentsiaalset teavet, mis ei puuduta kõnealuse kindlustusseltsi päästmise katsetega seotud kolmandaid isikuid.

2. Lõige 1 ei takista eri liikmesriikide pädevate asutuste teabevahetust elukindlustusseltside suhtes kohaldatavate direktiivide alusel. Sellise teabe kohta kehtib lõikes 1 ettenähtud ametisaladuse hoidmise kohustus.

3. Liikmesriigid võivad sõlmida kolmandate riikide pädevate asutuste või lõigetes 5 ja 6 määratletud kolmandate riikide ametiasutuste või organitega teabevahetust sätestavaid koostöölepinguid ainult tingimusel, et edastatava teabe kohta kehtib vähemalt käesolevas artiklis sätestatuga samaväärne ametisaladuse hoidmise kohustus. Sellise teabevahetuse eesmärk peab olema nimetatud ametiasutuste või organite järelevalvefunktsiooni täitmine.

Kui teave pärineb teisest liikmesriigist, võib seda avalikustada ainult selgesõnalisel kokkuleppel teabe avaldanud pädevate asutustega ja vajaduse korral üksnes nende asutustega kokkulepitud eesmärkidel.

▼M3

4. Pädev asutus, kes saab konfidentsiaalset teavet lõigete 1 või 2 alusel, võib seda kasutada ainult oma ametikohustuste täitmisel:

— elukindlustustegevuse alustamist reguleerivate tingimuste täitmise kontrolliks ja sellise tegevuse jälgimise hõlbustamiseks, pidades eriti silmas kindlustustehniliste eraldiste, solventsusmarginaalide, halduse raamatupidamiskorra ja sisekontrollimehhanismide jälgimist,

— sanktsioonide rakendamiseks,

— pädeva asutuse otsuste vastu esitatud halduskaebuste korral või

— kohtuasjades, mis on algatatud vastavalt artiklile 67 või erisätetele, mis on ette nähtud käesoleva direktiiviga ja teiste elukindlustus- ja edasikindlustuse valdkonnas vastuvõetud direktiividega.

5. Lõiked 1 ja 4 ei välista teabevahetust liikmesriigi piires, kui ühes ja samas liikmesriigis on kaks või rohkem pädevat asutust, ega liikmesriikide vahel, kui teavet vahetavad pädev asutus ja:

— krediidi- ja muude finantseerimisasutuste ametliku järelevalve eest vastutav asutus ning finantsturgude järelevalve eest vastutav asutus,

— organid, kes tegelevad kindlustus- ja edasikindlustusseltside likvideerimise ja pankroti ning muude samalaadsete menetlustega, ning

— isikud, kes vastutavad kindlustus- ja edasikindlustusseltside ning muude finantseerimisasutuste raamatupidamise kohustusliku auditeerimise eest,

▼M3

täites oma järelevalvefunktsiooni ja avaldades sundlikvideerimise menetlusi või garantiifonde haldavatele organitele nende ametikohustuste täitmiseks vajalikku teavet. Nende ametiasutuste, organite ja isikute saadud teabe suhtes kohaldatakse lõikes 1 sätestatud ametisaladuse hoidmise kohustust.

6. Olenemata lõigetest 1–4 võivad liikmesriigid anda loa teabevahetuseks pädeva asutuse ja:

— ametiasutuste vahel, kes vastutavad kindlustus- või edasikindlustusseltside likvideerimise ja pankrotiga ning muude selliste menetlustega seotud organite kontrollimise eest, või

— ametiasutuste vahel, kes vastutavad kindlustus- või edasikindlustusseltside, krediidiasutuste, investeerimisühingute ja teiste finantseerimisasutuste raamatupidamise kohustusliku auditeerimisega tegelevate isikute kontrollimise eest, või

— kindlustus- või edasikindlustusseltside üle õiguslikku järelevalvet teostavate sõltumatute aktuaaride vahel, samuti organite vahel, kes vastutavad nimetatud aktuaaride kontrollimise eest.

Liikmesriigid, kes kasutavad esimeses lõigus ettenähtud võimalust, nõuavad vähemalt järgmiste tingimuste täitmist:

— kõnealune teave on mõeldud esimeses lõigus nimetatud kontrolli või õigusliku järelevalve teostamiseks,

— selliselt saadud teabe kohta kehtib lõikes 1 kehtestatud ametisaladuse hoidmise kohustus,

— kui teave pärineb mõnest teisest liikmesriigist, ei või seda avalikustada ilma selgesõnalise kokkuleppeta teabe avaldanud pädeva asutusega ja vajaduse korral üksnes selle asutusega kokkulepitud eesmärkidel.

Liikmesriigid teevad komisjonile ja teistele liikmesriikidele teatavaks nende ametiasutuste, isikute ja organite nimed, kes käesoleva lõike kohaselt võivad teavet saada.

▼B

7. Olenemata lõigetest 1–4 võivad liikmesriigid rahandussüsteemi stabiilsuse ja terviklikkuse tugevdamise eesmärgil anda loa teabevahetuseks pädevate asutuste ja nende ametiasutuste või organite vahel, kes seaduse järgi vastutavad äriühinguõiguse rikkumiste tuvastamise ja uurimise eest.

Liikmesriigid, kes kasutavad esimeses lõigus ettenähtud võimalust, nõuavad vähemalt järgmiste tingimuste täitmist:

— kõnealune teave on mõeldud esimeses lõigus nimetatud ülesande täitmiseks,

— selliselt saadud teabe kohta kehtib lõikes 1 kehtestatud ametisaladuse hoidmise kohustus,

— kui teave pärineb mõnest teisest liikmesriigist, võib seda avalikustada ainult selgesõnalisel kokkuleppel teabe avaldanud pädevate asutustega ja vajaduse korral üksnes nende asutustega kokkulepitud eesmärkidel.

Kui ühe liikmesriigi ametiasutused või organid, mida on nimetatud esimeses lõigus, täidavad oma tuvastamis- ja uurimisülesandeid selleks ametisse nimetatud eripädevusega isikute kaasabil, kes ei tööta riiklikus sektoris, võib esimeses lõigus ettenähtud teabevahetuse võimalus laieneda nimetatud isikutele teises lõigus kindlaksmääratud tingimustel.

Teise lõigu kolmanda taande rakendamiseks teatavad esimeses lõigus nimetatud ametiasutused või organid teabe avalikustanud pädevatele asutustele nende isikute nimed ja täpsed kohustused, kellele nimetatud teave tuleb saata.

▼B

Liikmesriigid teevad komisjonile ja teistele liikmesriikidele teatavaks nende ametiasutuste ja organite nimed, kes käesoleva lõike kohaselt võivad teavet saada.

Enne 31. detsembrit 2000 koostab komisjon aruande käesoleva lõike sätete kohaldamise kohta.

▼M3

8. Lõiked 1–7 ei takista pädeval asutusel edastamast:

— keskpankadele ja teistele samasuguse rahandusasutuse funktsiooniga organitele,

— vajaduse korral teistele maksesüsteemide kontrollimise eest vastutavatele organitele

nende ülesannete täitmiseks mõeldud teavet ega takista sellistel ametiasutustel või organitel edastamast pädevatele asutustele sellist teavet, mida nad vajavad lõike 4 tähenduses. Selliselt saadud teabe suhtes kehtib käesolevas artiklis sätestatud ametisaladuse kohustus.

▼B

9. Olenemata lõigetest 1 ja 4 võivad liikmesriigid õigusega ettenähtud sätete kohaselt lubada teatavat teavet edastada ka teistele oma keskvalitsuse asutustele, kes vastutavad krediidiasutuste, finantsasutuste, investeerimisteenuste ja elukindlustusseltside järelevalvet käsitlevate õigusaktide eest, ning nende asutuste nimel tegutsevatele inspektoritele.

Sellistel tingimustel võib teavet edastada siiski vaid usaldatavusnormatiivide täitmise kontrollimiseks.

Liikmesriigid peavad siiski sätestama, et lõigete 2 ja 5 alusel ning artiklis 11 nimetatud kohapeal kontrollimise käigus saadud teavet võib käesolevas lõikes nimetatud juhtudel avalikustada ainult siis, kui selleks on selgesõnaline nõusolek teabe avalikustanud pädevatelt asutustelt või selle liikmesriigi pädevatelt asutustelt, kus toimus kohapeal kontroll.

Artikkel 17

Audiitorite ülesanded

1. Liikmesriigid sätestavad vähemalt, et:

a) iga isik, kellele on antud tegevusluba nõukogu direktiivi 84/253/EMÜ ([1]) tähenduses ning kes täidab elukindlustusseltsis nõukogu direktiivi 78/660/EMÜ ([2]) artiklis 51, direktiivi 83/349/EMÜ artiklis 37 või nõukogu direktiivi 85/611/EMÜ ([3]) artiklis 31 kirjeldatud või muid kohustuslikke tööülesandeid, on kohustatud viivitamata teatama pädevatele asutustele kõigist selle kindlustusseltsiga seotud asjaoludest või otsustest, mis talle on ülesannete täitmise jooksul teatavaks saanud ja mis võivad:

   — oluliselt rikkuda tegevusloa andmise tingimusi sätestavaid või konkreetselt elukindlustusseltside tegevuse jätkamist reguleerivaid õigus- ja haldusnorme või

   — mõjutada elukindlustusseltsi tegevuse jätkamist või

   — viia raamatupidamisarvestuse kinnitamata jätmiseni või tuua kaasa lisatingimusi;

b) samuti on nimetatud isik kohustatud ette kandma kõikidest talle tööülesannete täitmisel teatavaks saanud punktis a kirjeldatud asjaoludest ja otsustest kindlustusseltsis, millel on kontrollisuhetest tulenevalt märkimisväärne seos elukindlustusseltsiga, kus ta oma eespool nimetatud tööülesandeid täidab.

([1]) EÜT L 126, 12.5.1984, lk 20.
([2]) EÜT L 222, 14.8.1978, lk 11. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2001/65/EÜ (EÜT L 283, 27.10.2001, lk 28).
([3]) EÜT L 375, 31.12.1985, lk 3. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2001/108/EÜ (EÜT L 41, 13.2.2002, lk 35).

▼B

2. Kui isikud, kes on saanud direktiivi 84/253/EMÜ kohase tegevusloa, edastavad pädevatele asutustele heas usus teavet lõikes 1 nimetatud asjaolude või otsuste kohta, ei käsitleta seda lepingu või õigus- ja haldusnormidega teabe avaldamisele kehtestatud piirangute rikkumisena ning nimetatud isikud ei kanna selle eest mingit vastutust.

Artikkel 18

Elukindlustus- ja kahjukindlustustegevuse jätkamine

1. Ilma et see piiraks lõigete 3 ja 7 kohaldamist, ei tohi ühelegi kindlustusseltsile anda tegevusluba samal ajal käesoleva direktiivi ja direktiivi 73/239/EMÜ kohaselt.

2. Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid ette näha, et:

— käesoleva direktiivi alusel tegevusloa saanud kindlustusseltsid võivad tegevusloa saada ka direktiivi 73/239/EMÜ artikli 6 kohaselt selle direktiivi lisa liikides 1 ja 2 loetletud riskide kindlustamiseks,

— direktiivi 73/239/EMÜ artikli 6 alusel ainult selle direktiivi lisa liikides 1 ja 2 loetletud riskide kindlustamiseks tegevusloa saanud kindlustusseltsid võivad tegevusloa saada käesoleva direktiivi kohaselt.

3. Kui lõikest 6 ei tulene teisiti, võivad lõikes 2 nimetatud kindlustusseltsid ja need kindlustusseltsid, kes:

— 1. jaanuaril 1981 Kreekas kehtiva tegevusloa alusel,

— 1. jaanuaril 1986 Hispaanias ja Portugalis kehtiva tegevusloa alusel,

▼M1

— 1. jaanuaril 1995 Austrias, Soomes ja Rootsis kehtiva tegevusloa alusel,

— 1. mail 2004 Tšehhi Vabariigis, Eestis, Küprosel, Lätis, Leedus, Ungaris, Maltal, Poolas, Sloveenias ja Slovakkias kehtiva tegevusloa alusel ning

▼B

— 15. märtsil 1979 mujal kehtiva tegevusloa alusel

tegelesid samal ajal käesoleva direktiivi ja direktiiviga 73/239/EMÜ hõlmatud tegevusega, võivad seda jätkata, tingimusel et iga tegevust juhitakse eraldi käesoleva direktiivi artikli 19 kohaselt.

4. Liikmesriigid võivad sätestada, et lõikes 2 nimetatud kindlustusseltsid peavad kogu oma tegevuses täitma raamatupidamiseeskirju, mis reguleerivad käesoleva direktiivi alusel tegevusloa saanud elukindlustusseltse. Kuni likvideerimiseeskirjade kooskõlastamiseni võivad liikmesriigid ka sätestada, et likvideerimise puhul reguleerivad lõikes 2 nimetatud kindlustusseltside tegevust, mis on seotud direktiivi 73/239/EMÜ lisa liikides 1 ja 2 loetletud riskidega, elukindlustustegevuse suhtes kohaldatavad eeskirjad.

5. Kui direktiivi 73/239/EMÜ lisas nimetatud tegevusega tegelev kindlustusselts on rahaliselt, äriliselt või halduslikult seotud käesoleva direktiiviga hõlmatud tegevusega tegeleva elukindlustusseltsiga, tagavad nende liikmesriikide pädevad asutused, mille territooriumil nimetatud kindlustusseltside peakontor asub, et kõnealuste kindlustusseltside vahelised kokkulepped või kulude ja tulude jaotust mõjutav kord ei moonuta nende kindlustusseltside raamatupidamist.

6. Iga liikmesriik võib nõuda, et elukindlustusseltsid, kellel on tema territooriumil peakontor, lõpetaksid kõnealuse liikmesriigi määratud tähtaja jooksul samaaegse tegelemise tegevustega, millega nad tegelesid lõikes 3 nimetatud kuupäevadel.

7. Käesoleva artikli sätted vaadatakse üle komisjoni nõukogule esitatava aruande alusel, pidades silmas likvideerimiseeskirjade edasist ühtlustamist ja igal juhul enne 31. detsembrit 1999.

▼B

Artikkel 19

Elukindlustus- ja kahjukindlustustegevuse juhtimise eraldamine

1. Artikli 18 lõikes 3 nimetatud eraldi juhtimine tuleb korraldada nii, et käesoleva direktiiviga hõlmatud tegevus on selgelt eristatav direktiiviga 73/239/EMÜ hõlmatud tegevusest, selleks et:

— mitte piirata elukindlustus- ja kahjukindlustusvõtjate vastavaid huve ja eelkõige selleks, et elukindlustusvõtjate elukindlustushüvitistest saadav kasu oleks selline, nagu tegeleks kindlustusselts ainult elukindlustusega,

— kahest tegevusest ühe, s.t käesoleva direktiivi kohase tegevuse või direktiivi 73/239/EMÜ kohase tegevuse minimaalseid rahalisi kohustusi, eelkõige solventsusmarginaale ei kaetaks teise tegevuse arvelt.

Niikaua kui minimaalsed rahalised kohustused on täidetud esimese lõigu teises taandes sätestatud tingimustel ja pädev asutus on sellest teadlik, võivad kindlustusseltsid siiski kasutada ühe või teise tegevusliigi jaoks veel kasutusel olevaid solventsusmarginaali bilansis kajastatud varasid.

Pädevad asutused analüüsivad mõlema tegevuse tulemusi, et tagada käesoleva lõike sätete täitmine.

2. a) Raamatupidamisarvestust peetakse nii, et sellest ilmneksid kummagi tegevuse, elukindlustuse ja kahjukindlustuse tulemuste allikad. Selleks jaotatakse kõik tulud (eelkõige kindlustusmaksed, edasikindlustajate maksed ja investeerimistulu) ja kulud (eelkõige kindlustushüvitised, kindlustustehniliste eraldiste täiendused, edasikindlustusmaksed, kindlustustegevuse tegevuskulud) nende päritolu põhjal. Mõlema tegevusega seotud kirjed kantakse raamatupidamisdokumentidesse pädevate asutuste heakskiidetud jaotusmeetodite kohaselt.

b) Elukindlustusselts peab raamatupidamisarvestuse põhjal koostama ülevaate, milles määratletakse selgelt kummagi solventsusmarginaali koosseisu kuuluvad osad käesoleva direktiivi artikli 27 ja direktiivi 73/239/EMÜ artikli 16 lõike 1 kohaselt.

3. Kui ühe tegevusliigi solventsusmarginaal ei ole piisav, kohaldavad pädevad asutused puudujäägiga tegevusliigi suhtes asjaomases direktiivis sätestatud meetmeid olenemata sellest, millised on teise tegevuse tulemused. Erandina lõike 1 esimese lõigu teisest taandest võib kõnealuste meetmete raames lubada ülekannet ühest tegevusliigist teise.

2. PEATÜKK

KINDLUSTUSTEHNILISTE ERALDISTE JA NENDE KATMISEGA SEOTUD EESKIRJAD

Artikkel 20

Kindlustustehniliste eraldiste kindlaksmääramine

1. Päritoluliikmesriik nõuab, et iga elukindlustusselts määraks kogu oma tegevuse jaoks piisavad kindlustustehnilised eraldised, sealhulgas matemaatilised eraldised.

Selliste kindlustustehniliste eraldiste summa määratakse kindlaks järgmiste põhimõtete kohaselt:

A. i) Elukindlustuse kindlustustehniliste eraldiste summa arvutatakse piisavalt usaldusväärse perspektiivse kindlustusmatemaatilise hinnangu abil, võttes arvesse kõiki tulevasi kohustusi, mis on kindlaks määratud iga olemasoleva kindlustuslepingu tingimustes, kaasa arvatud:

— kõik tagatud hüvitised, sealhulgas tagatud tagasiostusummad,

— boonused, millele kindlustusvõtjatel on kas kollektiivne või isiklik õigus, olenemata sellest, kas need on omandatud, deklareeritud või määratud boonused,

— kõik kindlustusvõtjale lepingu tingimustel kättesaadavad võimalused,

— kulud, sealhulgas vahendustasud,

▼B

võttes arvesse tulevikus saadavaid kindlustusmakseid;

ii) retrospektiivset meetodit on lubatud kasutada, kui on võimalik näidata, et sellest tulenevad kindlustustehnilised eraldised ei ole väiksemad piisavalt usaldusväärse perspektiivse arvutusega nõutavatest, või kui kõnelause lepinguliigi puhul ei saa perspektiivset meetodit kasutada;

iii) usaldusväärne hindamine ei ole kõige tõenäolisemaks peetavatel oletustel põhinev hindamine, aga see sisaldab sobivat marginaali asjaomaste tegurite ebasoodsa kõrvalekalde jaoks;

iv) kindlustustehniliste eraldiste hindamise meetod peab olema usaldusväärne nii iseenesest kui ka neid eraldisi katvate varade hindamise meetodi suhtes;

v) kindlustustehnilised eraldised arvutatakse iga lepingu jaoks eraldi. Sobivate lähendus- või üldistusmeetodite kasutamine on siiski lubatud, kui need annavad individuaalsetele arvutustele usutavasti ligilähedase tulemuse. Eraldi arvutamise põhimõte ei takista kuidagi lisasätete kehtestamist üldiste riskide jaoks, mis ei ole individualiseeritud;

vi) kui lepingu tagasiostusumma on tagatud, peab matemaatiliste eraldiste summa selle lepingu jaoks olema alati vähemalt sama suur kui sel ajal tagatud tagasiostusumma.

B. Kasutatav intressimäär valitakse kaalutletult. See määratakse päritoluliikmesriigi pädeva asutuse eeskirjade kohaselt, kohaldades järgmisi põhimõtteid:

a) elukindlustusseltsi päritoluliikmesriigi pädev asutus määrab kõigile lepingutele ühe või mitu maksimaalset intressimäära eelkõige järgmiste eeskirjade kohaselt:

i) kui lepingud sisaldavad intressimäära garantiid, kehtestab päritoluliikmesriigi pädev asutus ühe maksimaalse intressimäära. See võib erineda olenevalt valuutast, milles leping on vääringustatud, tingimusel et see ei ületa 60 % selles riigis emiteeritud võlakirjade protsendimäärast riigis, kelle valuutas leping on vääringustatud.

Kui liikmesriik otsustab esimese lõike teise lause kohaselt kehtestada maksimaalse intressimäära teise liikmesriigi valuutas vääringustatud lepingutele, konsulteerib ta kõigepealt selle liikmesriigi pädeva asutusega, kelle valuutas leping on vääringustatud;

ii) kui elukindlustusseltsi varasid ei hinnata nende ostuhinnaga, võib liikmesriik ette näha, et võib arvutada ühe või mitu maksimaalmäära, võttes arvesse sel ajal omatavate vastavate varade kasumit, millest on lahutatud usaldatavusmarginaal, ja eriti perioodiliste kindlustusmaksetega lepingute puhul lisaks tulevaste varade oodatavat kasumit. Usaldatavusmarginaali ja maksimaalse intressimäära või -määrad, mida kohaldatakse tulevaste varade oodatava kasumi suhtes, kinnitab päritoluliikmesriigi pädev asutus;

b) maksimaalse intressimäära kehtestamine ei tähenda, et elukindlustusselts peab kasutama nii kõrget intressimäära;

c) päritoluliikmesriik võib otsustada, et punkti a ei kohaldata järgmiste lepinguliikide suhtes:

— investeerimisriskiga lepingud,

— ühekordse kindlustusmaksega lepingud kestusega kuni kaheksa aastat,

— kasumita lepingud ja pensionikindlustuslepingud, millel ei ole tagasiostuväärtust.

Esimese lõigu teises ja kolmandas taandes nimetatud juhtudel võib usaldusväärse intressimäära valimisel arvesse võtta valuutat, milles leping on vääringustatud, ja sel ajal omatavaid vastavaid varasid ning juhul, kui kindlustusseltsi varad on hinnatud nende jooksva väärtusega, tulevaste varade oodatavat kasumit.

▼B

Kasutatav intressimäär ei tohi mingil juhul olla kõrgem kui varade kasum, mis arvutatakse päritoluliikmesriigi raamatupidamiseeskirjade kohaselt ja millest on tehtud asjakohane mahaarvamine;

d) liikmesriik nõuab, et kindlustusselts teeks oma raamatupidamisarvestuses eraldise intressimäärakohustuste täitmiseks kindlustusvõtjate ees, kui kindlustusseltsi varade jooksvast või eeldatavast kasumist ei piisa nende kohustuste katmiseks;

e) punkti a kohaselt kinnitatud maksimaalsed intressimäärad teatatakse komisjonile ja nende liikmesriikide pädevatele asutustele, kes seda taotlevad.

C. Hindamise statistilised elemendid ja kulukalkulatsioon valitakse kaalutletult, pidades silmas kohustuse liikmesriiki, kindlustuspoliisi liiki ning eeldatavaid halduskulusid ja vahendustasusid.

D. Osaluslepingute puhul võib kindlustustehniliste eraldiste arvutamise meetod otseselt või kaudselt arvesse võtta iga liiki tulevasi boonuseid viisil, mis on kooskõlas muude tulevase arengu hinnanguliste eelduste ja senise boonuste jaotamise meetodiga.

E. Eraldise tulevaste kulude katteks võib arvestada kaudselt, näiteks tulevaste kindlustusmaksete kaudu, millest lahutatakse halduskulud. Otsene või kaudne kogueraldis ei tohi siiski oletatavatest tulevastest kuludest väiksem olla.

F. Kindlustustehniliste eraldiste arvutamise meetod ei tohi aasta-aastalt muutuda arvutamismeetodi või aluste suvaliste muutuste tõttu ja peab asjakohasel viisil arvesse võtma kasumi jaotumist iga poliisi kehtivuse vältel.

2. Elukindlustusseltsid teevad avalikult kättesaadavaks kindlustustehniliste eraldiste, sealhulgas boonuste eraldiste arvutamise alused ja meetodid.

3. Päritoluliikmesriik nõuab, et iga elukindlustusselts kataks oma kindlustustehnilised eraldised kogu oma tegevuse osas vastavuses olevate varadega artikli 26 kohaselt. Ühenduses toimuva tegevuse korral peavad need varad asuma ühenduses. Liikmesriigid ei tohi nõuda, et elukindlustusseltsid paigutaksid oma vara ühte teatavasse liikmesriiki. Päritoluliikmesriik võib siiski lubada varade paiknemist käsitlevaid eeskirju leevendada.

▼M3

4. Liikmesriik ei säilita ega vii sisse ettemakstud preemiate ja rahuldamata nõuete eraldiste kattevarade pantimist nõudvat brutoreserveerimise süsteemi, kui edasikindlustusandja on direktiivi 2005/68/EÜ alusel tegevusloa saanud edasikindlustusselts või vastavalt direktiivile 73/239/EMÜ või käesolevale direktiivile tegevusloa saanud kindlustusselts.

Kui päritoluliikmesriik lubab kindlustustehniliste eraldiste katmiseks kasutada nõudeid direktiivi 2005/68/EÜ alusel tegevusluba mitteomava edasikindlustusseltsi või direktiivi 73/239/EMÜ või käesoleva direktiivi alusel tegevusluba mitteomava kindlustusseltsi vastu, sätestab ta selliste nõuete vastuvõtmise tingimused.

▼B

Artikkel 21

Uue tegevusega seotud kindlustusmaksed

Uue tegevusega seotud kindlustusmaksed peavad mõistlike kindlustusmatemaatiliste hinnangute kohaselt olema piisavad, et võimaldada elukindlustusseltsidel täita kõik kohustused ja eelkõige määrata piisavad kindlustustehnilised eraldised.

Selleks võib arvesse võtta elukindlustusseltsi varalise seisundi kõiki aspekte, ilma et muude varade kui kindlustusmaksete ja neilt teenitud kasumi osa oleks süstemaatiline ja püsiv viisil, mis võiks pikema aja jooksul kindlustusseltsi maksevõimet ohustada.

▼B

Artikkel 22

Kindlustustehnilisi eraldisi katvad varad

Kindlustustehnilisi eraldisi katvate varade puhul võetakse arvesse elukindlustusseltsi majandustegevuse liiki tema investeeringute ohutuse, tulu ja likviidsuse tagamiseks ning kindlustusselts peab tagama nende investeeringute mitmekesisuse ja piisava hajutatuse.

Artikkel 23

Lubatud varade liigid

1. Päritoluliikmesriik võib anda elukindlustusseltsidele loa kindlustustehniliste eraldiste katmiseks ainult järgmistesse liikidesse kuuluva varaga.

A. Investeeringud:

a) võlakirjad, obligatsioonid ning muud raha- ja kapitalituru instrumendid;

b) laenud;

c) aktsiad ja muud muutuva tuluga osalused;

d) avatud investeerimisfondide (UCITS) ja muude investeerimisfondide osakud;

e) maa, ehitised ja kinnisvaraõigused.

B. Võlad ja nõuded:

▼M3

f) edasikindlustajate võlad, sealhulgas edasikindlustajate osad kindlustustehnilistes eraldistes ja direktiivi 2005/68/EÜ artiklis 46 nimetatud eriotstarbelised varakogumid;

▼B

g) deposiidid edasikindlustusvõtjate juures ja edasikindlustusvõtjate võlad;

h) kindlustusvõtjate ja vahendajate võlad, mis tulenevad otse- ja edasielukindlustustegevusest;

i) kindlustuspoliiside ettemaksed;

j) sissenõutavad maksud;

k) nõuded garantiifondide vastu.

C. Muud:

l) materiaalne põhivara, välja arvatud maa ja ehitised, mis on hinnatud mõistliku amortisatsiooni alusel;

m) raha pangakontodel ja kassas, hoiused krediidiasutustes ja kõigis muudes asutustes, kellel on luba hoiuseid vastu võtta;

n) kapitaliseeritud sõlmimisväljaminekud;

o) kogunenud intress ja renditasu, muud kogunenud sissetulekud ja ettemaksed;

p) kinnisasjaga seotud õigused.

2. Lloyd'si nime all tegutseva kindlustusandjate ühingu puhul hõlmavad vara kategooriad ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/12/EÜ ([1]) kohaste krediidiasutuste või elukindlustusseltside antud garantiisid ja akreditiive koos elukindlustuspoliisidest tulenevate kontrollitavate summadega sel määral, nagu need esindavad liikmetele kuuluvaid vahendeid.

▼M3

3. Lõikes 1 loetletud vara või varaliigi hõlmamine ei tähenda, et kõiki varaliike tuleks automaatselt aktsepteerida kindlustustehniliste eraldiste kattena. Päritoluliikmesriik sätestab üksikasjalikumad eeskirjad, mis kinnitavad lubatavate varade kasutamise tingimused.

([1]) EÜT L 126, 26.5.2000, lk 1. Direktiivi on muudetud direktiiviga 2000/28/EÜ (EÜT L 275, 27.10.2000, lk 37).

▼B

Sätestatavate eeskirjade kindlaksmääramise ja kohaldamisega tagab liikmesriik eeskätt järgmiste põhimõtete täitmise:

i) kindlustustehnilisi eraldisi katvate varade hindamisel arvatakse maha nende omandamisel tekkinud võlad;

ii) kõiki varasid tuleb hinnata usaldusväärsel alusel, arvestades riski, et summad ei ole realiseeritavad. Eriti materiaalset põhivara, välja arvatud maa ja ehitised, võib aktsepteerida kindlustustehniliste eraldiste tagamiseks ainult juhul, kui see on hinnatud mõistliku amortisatsiooni alusel;

iii) laene kindlustusseltsidele, riigi või rahvusvahelisele organisatsioonile, kohalikele või piirkondlikele ametiasutustele või füüsilistele isikutele võib aktsepteerida kindlustustehniliste eraldiste kattena ainult juhul, kui need annavad piisava garantii nende tagatiste kohta, mis põhinevad kas laenusaaja seisundil, hüpoteekidel, pangagarantiidel või elukindlustusseltside antud garantiidel või muul tagatisel;

iv) tuletisväärtpabereid nagu optsioone, futuure ja vahetuslepinguid võib kindlustustehniliste eraldiste kattevaradega seoses kasutada ainult niivõrd, kui need aitavad vähendada investeerimisriske või hõlbustavad portfelli tõhusat haldamist. Neid tuleb hinnata usaldusväärsel alusel ja võib arvestada tuletisväärtpaberite alusvara hindamisel;

v) vabalt kaubeldavaid väärtpabereid, millega ei kaubelda reguleeritud turul, võib kindlustustehniliste eraldiste kattena aktsepteerida ainult juhul, kui neid saab lühikese tähtajaga realiseerida või kui on tegemist osalusega krediidiasutustes, elukindlustusseltsides artiklis 6 lubatud piires või liikmesriigis asutatud investeerimisühingus;

vi) kolmanda isiku võlgu ja nõudeid kolmanda isiku vastu võib kindlustustehniliste eraldiste kattena aktsepteerida ainult pärast kõikide samale kolmandale isikule võlgnetavate summade mahaarvamist;

vii) kindlustustehniliste eraldiste kattena aktsepteeritud võlgade ja nõuete väärtus tuleb arvutada usaldusväärsel alusel, arvestades riski, et kõik summad ei ole realiseeritavad. Eeskätt kindlustusvõtjate ja vahendajate elukindlustus- ja edasikindlustustegevusest tulenevaid võlgu võib aktsepteerida ainult niivõrd, kui need ei ole tasumata kauem kui kolm kuud;

viii) kui olemasolevad varad hõlmavad investeeringut tütarettevõtjasse, kes haldab elukindlustusseltsi eest osaliselt või tervikuna tema investeeringuid, peab päritoluliikmesriik käesolevas artiklis sätestatud eeskirjade ja põhimõtete kohaldamisel arvestama tütarettevõtja alusvara; päritoluliikmesriik võib samal viisil käsitleda teiste tütarettevõtjate varasid;

ix) kapitaliseeritud sõlmimisväljaminekuid võib kindlustustehniliste eraldiste kattena aktsepteerida ainult niivõrd, kui see on kooskõlas matemaatilise eraldise arvutamisega.

4. Olenemata lõigetest 1, 2 ja 3 võib päritoluliikmesriik erandlikes olukordades ja elukindlustusseltsi taotluse põhjal ajutiselt ja nõuetekohaselt põhjendatud otsusega aktsepteerida kindlustustehniliste eraldiste kattena muid varaliike, kui artiklist 22 ei tulene teisiti.

Artikkel 24

Investeeringute hajutamise eeskirjad

1. Kindlustustehniliste eraldiste kattevarade puhul nõuab päritoluliikmesriik, et ükski elukindlustusselts ei investeeriks rohkem kui:

a) 10 % oma kindlustustehniliste eraldiste kogusummast ühte maatükki või ehitisse või mitmesse omavahel nii lähestikku paiknevasse maatükki või ehitisse, et neid võib lugeda üheks investeeringuks;

b) 5 % oma kindlustustehniliste eraldiste kogusummast sama kindlustusseltsi aktsiatesse ja muudesse vabalt kaubeldavatesse aktsiatena käsitletavatesse väärtpaberitesse, võlakirjadesse ning muudesse raha- ja kapitalituru instrumentidesse, või samale laenusaajale antud laenudesse kokku, mis on muud kui riigiasutusele, piirkondlikule või koha-

▼B

likule asutusele või rahvusvahelisele organisatsioonile, mille liikmed on üks või mitu liikmesriiki, antud laenud. Seda piirmäära võib tõsta kuni 10 %ni, kui kindlustusselts investeerib kuni 40 % oma kindlustustehniliste eraldiste kogusummast nende emiteerivate organite või laenusaajate laenudesse või väärtpaberitesse, millesse ta investeerib vähemalt 5 % oma varadest;

c) 5 % oma kindlustustehniliste eraldiste kogusummast tagatiseta laenudesse, sealhulgas 1 % iga tagatiseta üksiklaenu kohta, mis on muud kui krediidiasutustele, elukindlustusseltsidele — niivõrd kui artikkel 6 seda võimaldab — ja mõnes liikmesriigis asutatud investeerimisühingutele antud laenud. Päritoluliikmesriigi pädev asutus võib neid piirmäärasid igal üksikjuhul tehtud otsusega tõsta vastavalt 8 ja 2 % ni;

d) 3 % oma kindlustustehniliste eraldiste kogusummast kassas olevasse sularahasse;

e) 10 % oma kindlustustehniliste eraldiste kogusummast aktsiatesse, muudesse aktsiatena käsitletavatesse väärtpaberitesse ja võlakirjadesse, millega ei kaubelda reguleeritud turul.

2. Teatavasse varaliiki tehtavaid investeeringuid käsitleva piirangu puudumine ei tähenda, et sellesse liiki kuuluvat vara võib kindlustustehniliste eraldiste kattena piiramatult aktsepteerida. Päritoluliikmesriik sätestab üksikasjalikumad eeskirjad, mis kinnitavad lubatavate varade kasutamise tingimused. Kõnealuste eeskirjade kindlaksmääramisel ja kohaldamisel tuleb eeskätt järgida järgmisi põhimõtteid:

i) kindlustustehniliste eraldiste kattevarad peavad olema mitmekesised ja hajutatud, et vältida liigset sõltuvust teatavasse liiki kuuluvast varast, investeerimisturust või investeeringust;

ii) investeerimist teatava liigi varasse, millel on kõrge riskitase kas vara laadi või emiteerija seisundi tõttu, tuleb piirata usaldusväärse tasemega;

iii) teatavate varaliikide piirangute puhul tuleb arvesse võtta, kuidas edasikindlustust käsitletakse kindlustustehniliste eraldiste arvutamisel;

iv) kui olemasolevad varad hõlmavad investeeringut tütarettevõtjasse, kes haldab kindlustusseltsi eest osaliselt või tervikuna tema investeeringuid, peab päritoluliikmesriik käesolevas artiklis sätestatud eeskirjade ja põhimõtete kohaldamisel arvestama tütarettevõtja alusvara; päritoluliikmesriik võib samal viisil käsitleda teiste tütarettevõtjate varasid;

v) kindlustustehnilisi eraldisi katvate mittelikviidsetest investeeringutest sõltuvate varade protsent tuleb hoida usaldusväärsel tasemel;

vi) kui varad hõlmavad laene teatavatele krediidiasutustele või nende emiteeritud võlakirju, võib päritoluliikmesriik käesolevas artiklis sätestatud eeskirjade ja põhimõtete kohaldamisel arvestada selliste krediidiasutuste alusvara. Seda kohtlemist võib kohaldada ainult juhul, kui krediidiasutuse peakontor asub liikmesriigis, kui see kuulub täielikult sellele liikmesriigile ja/või selle riigi kohalikele asutustele ning tema tegevus seisneb vastavalt asutamislepingule ja põhikirjale laenude vahendamises riigile või kohalikele asutustele või nende tagatud laenude vahendamises või laenude vahendamises riigi või kohalike asutustega märkimisväärses seoses olevatele organitele.

3. Seoses aktsepteeritavate varade kasutamise tingimusi sätestavate üksikasjalike eeskirjadega käsitleb liikmesriik piiravamalt:

— laene, millega ei kaasne pangatagatist, elukindlustusseltsi antud tagatist, hüpoteeki või muud tagatist, võrrelduna laenudega, millel on selline tagatis,

— avatud investeerimisfonde (UCITS), mille tegevus ei ole kooskõlastatud direktiivi 85/611/EMÜ tähenduses, ja muid investeerimisfonde, võrrelduna avatud investeerimisfondidega (UCITS), mille tegevus on kooskõlastatud selle direktiivi tähenduses,

▼B

— väärtpabereid, millega ei kaubelda reguleeritud turul, võrrelduna väärtpaberitega, millega seal kaubeldakse,

— võlakirju ning muid raha- ja kapitaliturru instrumente, mida ei ole emiteerinud riigid, kohalikud või piirkondlikud asutused või direktiivis 2000/12/EÜ määratletud A-tsooni kuuluvad kindlustusseltsid või mille emiteerijad on rahvusvahelised organisatsioonid, mille liikmete hulgas ei ole ühtki liikmesriiki, võrrelduna samade finantsinstrumentidega, mille on emiteerinud sellised organid.

4. Liikmesriigid võivad lõike 1 punktis b ettenähtud piirmäära tõsta 40 %ni teatavate võlakirjade korral, kui neid emiteerib krediidiasutus, mille peakontor on liikmesriigis ja mis on vastavalt seadusele nende võlakirjade omanike kaitseks kavandatud erilise ametliku järelevalve all. Eriti tuleb selliste võlakirjade emiteerimisest tulenevad summad vastavalt seadusele investeerida varadesse, mis kogu võlakirjade kehtivusaja vältel suudavad tagada võlakirjadega seotud nõuete katmise ja mida emiteerija maksejõuetuse korral kasutataks esmajärjekorras põhisumma tagasimaksmiseks ning kogunenud intressi tasumiseks.

5. Liikmesriigid ei nõua, et elukindlustusseltsid investeeriksid teatavatesse varaliikidesse.

6. Olenemata lõikest 1 võib päritoluliikmesriik erandlike asjaolude korral elukindlustusseltsi taotluse põhjal ajutiselt ja nõuetekohaselt põhjendatud otsusega lubada erandeid lõike 1 punktides a–e sätestatud eeskirjadest, kui artiklist 22 ei tulene teisiti.

Artikkel 25

Avatud investeerimisfondide (UCITS) või aktsiaindeksiga seotud lepingud

1. Kui lepingus ettenähtud hüvitised on vahetult seotud avatud investeerimisfondi (UCITS) osakute väärtusega või kindlustusseltsi valduses olevas ettevõtjasiseses fondis sisalduvate varade väärtusega, mis on tavaliselt jagatud investeerimisühikuteks, tuleb kindlustustehnilised eraldised nende hüvitiste jaoks väljendada võimalikult täpselt nendes ühikutes või kui ühikuid ei ole kehtestatud, nendes varades.

2. Kui lepingus ettenähtud hüvitised on vahetult seotud aktsiaindeksi või mõne muu lõikes 1 nimetamata kontrollväärtusega, tuleb kindlustustehnilised eraldised nende hüvitiste jaoks väljendada võimalikult täpselt kas ühikutes, mida loetakse kontrollväärtust väljendavaks, või kui ühikuid ei ole kehtestatud, asjakohaselt turvalistes ja turustatavates varades, mis võimalikult täpselt vastavad varadele, millel põhineb konkreetne kontrollväärtus.

3. Artikleid 22 ja 24 ei kohaldata kohustuste tagamiseks omatavate varade suhtes, mis on vahetult seotud lõigetes 1 ja 2 nimetatud hüvitistega. Viited artiklis 24 nimetatud kindlustustehnilistele eraldistele hõlmavad kindlustustehnilisi eraldisi, mille hulka ei kuulu seda laadi kohustustega seotud kindlustustehnilised eraldised.

4. Kui lõigetes 1 ja 2 nimetatud hüvitised hõlmavad investeerimistagatist või mõnd muud tagatud hüvitist, kehtivad vastavate täiendavate kindlustustehniliste eraldiste kohta artiklid 22, 23 ja 24.

Artikkel 26

Vastavuseeskirjad

1. Artikli 20 lõike 3 ja artikli 54 kohaldamisel järgivad liikmesriigid II lisas olevaid vastavuseeskirju.

2. Käesolevat artiklit ei kohaldata artiklis 25 nimetatud kohustuste suhtes.

▼B

3. PEATÜKK

SOLVENTSUSMARGINAALI JA GARANTIIFONDIGA SEOTUD EESKIRJAD

Artikkel 27

Kasutusel olev solventsusmarginaal

1. Iga liikmesriik nõuab, et igal elukindlustusseltsil, kelle peakontor asub tema territooriumil, oleks kogu oma tegevuse jaoks jätkuvalt kasutusel piisav solventsusmarginaal, mis vastab vähemalt käesoleva direktiivi nõuetele.

2. Kasutusel olev solventsusmarginaal koosneb elukindlustusseltsi varadest, millest on maha arvatud kõik prognoositavad kohustused ja immateriaalne vara, sealhulgas:

a) sissemakstud aktsiakapital või vastastikuse elukindlustusseltsi korral tegelikud esialgsed vahendid koos kõigi liikmete arvetega, mis vastavad järgmistele tingimustele:

   i) asutamisleping ja põhikiri peavad ette nägema, et nendelt arvetelt võib liikmetele makseid teha ainult niivõrd, kui see ei põhjusta kasutusel oleva solventsusmarginaali langemist nõutavast tasemest madalamale, või pärast kindlustusseltsi likvideerimist, kui kõik kindlustusseltsi muud võlad on makstud;

   ii) asutamisleping ja põhikiri peavad kõigi punktis i nimetatud maksete suhtes, mis ei ole seotud liikmeksoleku isikliku lõpetamisega, ette nägema, et pädevatele asutustele tuleb teatada vähemalt kuu aega ette ja need võivad selle aja jooksul makse keelata;

   iii) asutamislepingu ja põhikirja asjakohaseid sätteid võib muuta ainult juhul, kui pädevad asutused on kinnitanud, et neil ei ole muutmisele vastuväiteid, kui punktides i ja ii nimetatud tingimustest ei tulene teisiti;

b) eraldised (kohustuslikud ja vabad), mis ei vasta lepingulistele kohustustele;

c) eelmiste perioodide jaotamata kasum või kahjum pärast dividendide mahaarvamist;

d) kuivõrd see on lubatud siseriiklike õigusaktidega, bilansis kajastatud kasumireserv, kui seda võib kasutada võimalike kahjude katmiseks ja kui see ei ole mõeldud kindlustusvõtjatele jagamiseks.

Kasutusel olevat solventsusmarginaali vähendatakse elukindlustusseltsi otseses valduses olevate oma aktsiate summa võrra.

▼M3

Kasutusel olevast solventsusmarginaalist lahutatakse ka järgmised elemendid:

a) osalused, mida elukindlustusselts omab

   — kindlustusseltsides käesoleva direktiivi artikli 4, direktiivi 73/239/EMÜ artikli 6 või Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. oktoobri 1998. aasta direktiivi 98/78/EÜ kindlustusandjate gruppi kuuluvate kindlustusseltside täiendava järelevalve kohta ([1]) artikli 1 punkti b tähenduses,

   — edasikindlustusseltsides direktiivi 2005/68/EÜ artikli 3 tähenduses või kolmanda riigi edasikindlustusseltsides direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 punkti l tähenduses,

   — kindlustusvaldusettevõtjates direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 punkti i tähenduses,

([1]) EÜT L 330, 5.12.1998, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2005/1/EÜ (ELT L 79, 24.3.2005, lk 9).

▼M3

— krediidiasutustes ja finantseerimisasutustes Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. märtsi 2000. aasta direktiivi 2000/12/EÜ krediidiasutuste asutamise ja tegevuse kohta ([1]) artikli 1 punktide 1 ja 5 tähenduses,

— investeerimisühingutes ja finantseerimisasutustes nõukogu 10. mai 1993. aasta direktiivi 93/22/EMÜ väärtpaberiturul pakutavate investeerimisteenuste kohta ([2]) artikli 1 punkti 2 ja nõukogu 15. märtsi 1993. aasta direktiivi 93/6/EMÜ investeerimisühingute ja krediidiasutuste kapitali adekvaatsuse kohta ([3]) artikli 2 punktide 4 ja 7 tähenduses;

b) järgmised kirjed, mis on elukindlustusseltsil seoses punktis a määratletud ettevõtjatega, mille osalust ta omab:

— lõikes 3 viidatud instrumendid,

— direktiivi 73/239/EMÜ artikli 16 lõikes 3 viidatud instrumendid,

— direktiivi 2000/12/EÜ artiklis 35 ja artikli 36 lõikes 3 viidatud allutatud nõuded ja instrumendid.

Kui teise krediidiasutuse, investeerimisühingu, kindlustus- või edasikindlustusseltsi või kindlustusvaldusettevõtja aktsiaid omatakse ajutiselt finantsabi eesmärgil, et see ettevõtja ümber korraldada ja päästa, võib pädev asutus loobuda kolmanda lõigu punktides a ja b viidatud vähendamise sätetest.

Alternatiivina kolmanda lõigu punktides a ja b viidatud kirjete, mida kindlustusselts omab krediidiasutuses, investeerimisühingus ja finantseerimisasutuses, lahutamisele võib liikmesriik lubada kindlustusseltsil kohaldada *mutatis mutandis* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiivi 2002/87/EÜ, milles käsitletakse finantskonglomeraati kuuluvate krediidiasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet ([4]) I lisas toodud meetodeid 1, 2 ja 3. 1. meetodit (raamatupidamise konsolideerimine) kohaldataks üksnes siis, kui pädev asutus on rahul integreeritud juhtimise ja sisekontrolli tasemega ettevõtjates, kes kuuluksid konsolideerimisele. Valitud meetodit tuleb kohaldada järjepidevalt.

Liikmesriik võib sätestada, et käesolevas direktiivis sätestatud solventsusmarginaali arvutamiseks ei ole vastavalt direktiivile 98/78/EÜ või direktiivile 2002/87/EÜ täiendava järelevalve alla kuuluvatel kindlustusseltsidel vaja lahutada käesoleva artikli kolmanda lõigu punktides a ja b viidatud kirjeid, mida omatakse täiendava järelevalve alla kaasatud krediidiasutuses, investeerimisühingus, finantseerimisasutuses, kindlustus- või edasikindlustusseltsis või kindlustusvaldusettevõtjas.

Käesolevas lõikes viidatud osaluste lahutamise eesmärgil tähendab osalus osalust direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 punkti f tähenduses.

▼B

3. Kasutusel olev solventsusmarginaal võib koosneda ka järgmistest osadest:

a) kumulatiivne eelisaktsiakapital ja allutatud laenukapital võivad moodustada kuni 50 % kasutusel olevast solventsusmarginaalist või nõutavast solventsusmarginaalist, olenevalt sellest, kumb on madalam; sellest summast kuni 25 % võib olla fikseeritud tähtajaga allutatud laene või kumulatiivset eelisaktsiakapitali, tingimusel et elukindlustusseltsi pankroti või likvideerimise korral on olemas siduvad lepingud, mille alusel allutatud laenukapital või eelisaktsiad on väiksema tähtsusega kui kõigi teiste võlausaldajate nõuded ja need makstakse tagasi alles siis, kui kõik teised sel ajal maksmata võlad on tasutud.

Allutatud laenukapital peab vastama ka järgmistele tingimustele:

([1]) EÜT L 126, 26.5.2000, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2005/1/EÜ.
([2]) EÜT L 141, 11.6.1993, lk 27. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2002/87/EÜ (ELT L 35, 11.2.2003, lk 1).
([3]) EÜT L 141, 11.6.1993, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2005/1/EÜ.
([4]) ELT L 35, 11.2.2003, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2005/1/EÜ.

▼B

i) arvesse võib võtta üksnes täielikult sissemakstud vahendeid;

ii) fikseeritud tähtajaga laenude puhul peab esialgne tähtaeg olema vähemalt viis aastat. Hiljemalt aasta enne tagasimaksekuupäeva peab elukindlustusselts esitama pädevatele asutustele heakskiitmiseks kava selle kohta, kuidas kasutusel olevat solventsusmarginaali nõutaval tasemel hoitakse või tähtpäevaks sellele tuuakse, juhul kui määra, mille ulatuses laenu võib lugeda kasutusel oleva solventsusmarginaali osaks, järk-järgult ei vähendata vähemalt viimase viie aasta jooksul enne tagasimaksekuupäeva. Pädevad asutused võivad lubada selliste laenude varasemat tagasimaksmist juhul, kui taotluse esitab emiteerinud elukindlustusselts ja selle kasutusel olev solventsusmarginaal ei lange nõutavast tasemest madalamale;

iii) laenud, mille tagasimaksetähtaega ei ole määratud, võib tagasi maksta üksnes viieaastase etteteatamisega, välja arvatud juhul, kui laene ei käsitleta enam kasutusel oleva solventsusmarginaali osana või kui varasemaks tagasimaksmiseks on vaja pädevate asutuste eelnevat nõusolekut. Viimasel juhul peab elukindlustusselts teatama pädevatele asutustele sellest vähemalt kuus kuud enne kavatsetud tagasimaksekuupäeva, täpsustades kasutusel oleva ja nõutava solventsusmarginaali nii enne kui ka pärast kõnealust tagasimaksmist. Pädevad asutused lubavad tagasimaksmist ainult juhul, kui elukindlustusseltsi kasutusel olev solventsusmarginaal ei lange nõutavast tasemest madalamale;

iv) laenuleping ei või sisaldada tingimusi, mille kohaselt teatud asjaoludel, välja arvatud elukindlustusseltsi likvideerimise puhul, kuulub võlg tagasimaksmisele enne kokkulepitud tagasimaksekuupäeva;

v) laenulepingut võib muuta ainult juhul, kui pädevad asutused on kinnitanud, et neil ei ole muudatustele vastuväiteid;

b) väärtpaberid, mille tagasimaksetähtaega ei ole määratud, ja muud finantsinstrumendid, sealhulgas muud kui punktis a nimetatud kumulatiivsed eelisaktsiad, võivad koos punktis a nimetatud allutatud laenukapitaliga moodustada kuni 50 % kasutusel olevast solventsusmarginaalist või nõutavast solventsusmarginaalist, olenevalt sellest, kumb on madalam, kui on täidetud järgmised tingimused:

i) neid ei või tagasi maksta esitaja algatusel ega ilma pädeva asutuse eelneva nõusolekuta;

ii) emissioonileping peab võimaldama elukindlustusseltsil laenuintressi maksmist edasi lükata;

iii) laenuandja nõuded elukindlustusseltsi vastu peavad tähtsuse järjekorras täielikult järgnema kõikidele allutamata võlausaldajate nõuetele;

iv) väärtpaberite emiteerimist reguleerivad dokumendid peavad ette nägema võla ja maksmata intresside kasutamist kahjumi katteks, võimaldades elukindlustusseltsil tegevust jätkata;

v) arvesse võib võtta üksnes täielikult sissemakstud summasid.

4. Kui kindlustusselts on päritoluliikmesriigi pädevale asutusele esitanud põhjendatud taotluse ja pädev asutus on sellega nõustunud, võib kasutusel olev solventsusmarginaal koosneda ka järgmistest osadest:

a) kuni 31. detsembrini 2009 summa, mis vastab 50 % kindlustusseltsi edaspidisest kasumist, kuid ei ületa 25 % kasutusel olevast solventsusmarginaalist või nõutavast solventsusmarginaalist, olenevalt sellest, kumb on madalam. Edaspidise kasumi suuruse määratlemiseks korrutatakse eeldatav aastakasum teguriga, mis vastab kindlustuspoliiside keskmisele järelejäänud kehtivusajale. Kasutatav tegur ei või olla suurem kui kuus. Eeldatav aastakasum ei tohi ületada artikli 2 lõikes 1 loetletud tegevuse viie viimase majandusaasta kasumite matemaatilist keskmist.

Pädevad asutused võivad nõustuda sellise summa arvestamisega kasutusel oleva solventsusmarginaali hulka üksnes sel juhul, kui:

▼B

i) pädevatele asutustele esitatakse aktuaari aruanne, milles tõendatakse nimetatud tulevaste kasumite tekkimise tõenäosust; ja

ii) seda osa punktis c nimetatud varjatud netovahenditest moodustuvast tulevasest kasumist ei ole juba arvese võetud;

b) zillmereerimata või osaliselt zillmereeritud matemaatilise eraldise ja kindlustusmaksetes sisalduvate sõlmimisväljaminekute lisaga samaväärse määraga zillmereeritud matemaatilise eraldise vahe, kui zillmereerimist ei toimu või kui zillmereerimine on väiksema ulatusega kui kindlustusmaksetes sisalduvate sõlmimisväljaminekute lisa. Nimetatud summa ei tohi siiski olla suurem kui 3,5 % elukindlustustegevuse asjaomaste kogusummade ja kõigi zillmereerimist võimaldavate poliiside matemaatiliste eraldiste vahede summast. Nimetatud vahest arvatakse maha võimalikud varadena raamatupidamisdokumentidesse kantud amortiseerimata sõlmimisväljaminekud;

c) varade hindamisel selguvad varjatud netovahendid, kui need ei ole erandlikku laadi;

d) pool maksmata aktsiakapitalist või esialgsetest vahenditest, kui makstud osa ulatub 25 % nimetatud aktsiakapitalist või vahenditest, kuid kuni 50 % kasutusel olevast või nõutavast solventsusmarginaalist, olenevalt sellest, kumb on madalam.

5. Lõigete 2, 3 ja 4 muudatused kasutusel oleva solventsusmarginaali jaoks sobivate osade tehnilisi kohandusi õigustava arengu arvessevõtmiseks võetakse vastu artikli 65 lõikes 2 sätestatud korras.

Artikkel 28

Nõutav solventsusmarginaal

1. Kui artiklist 29 ei tulene teisiti, määratakse nõutav solventsusmarginaal kindlaks lõigetes 2–7 sätestatud korras kasutatavate elukindlustusliikide kohaselt.

2. Artikli 2 lõike 1 punktides a ja b nimetatud elukindlustuse puhul, välja arvatud investeerimisfondidega seotud elukindlustuse ja artikli 2 lõikes 3 nimetatud tegevuse puhul, peab nõutav solventsusmarginaal võrduma kahe järgmise tulemuse summaga:

▼M3

a) esimene tulemus:

4 % suurune osa matemaatilistest eraldistest, mis on seotud väljaminev edasikindlustuse otsekindlustusega enne maksude mahaarvamist ja sissetuleva edasikindlustusega, korrutatakse viimase majandusaasta osas kõigi matemaatiliste eraldiste, millest on maha arvatud väljaminev edasikindlustus, ja matemaatiliste eraldiste brutosumma suhtarvuga. Nimetatud suhtarv ei tohi mingil juhul olla väiksem kui 85 %; rakendamisel võib edasikindlustusselts direktiivi 2005/68/EÜ artiklis 46 nimetatud eriotstarbeliste varakogumite kaetavad summad lahutada edasikindlustusena, kui esitab päritoluliikmesriigi pädevale asutusele asjakohased tõendid ja saab viimaselt selleks loa;

b) teine tulemus:

poliiside puhul, mille riskikapital ei ole negatiivne arv, korrutatakse 0,3 % suurune osa sellisest elukindlustusseltsi kindlustatud riskikapitalist viimase majandusaasta osas kogu pärast väljaminevat edasikindlustust ja retrotsessioone kindlustusseltsi kohustusena jääva riskikapitali ja edasikindlustust sisaldava riskikapitali kogusumma suhtarvuga; nimetatud suhtarv ei tohi mingil juhul olla väiksem kui 50 %. Rakendamisel võib edasikindlustusselts direktiivi 2005/68/EÜ artiklis 46 nimetatud eriotstarbeliste varakogumite kaetavad summad lahutada edasikindlustusena, kui esitab päritoluliikmesriigi pädevale asutusele asjakohased tõendid ja saab viimaselt selleks loa;

▼B

kui tegemist on kuni kolmeaastase kindlustusega surmajuhtumiks, on nimetatud osa 0,1 %. Sellise kindlustuse puhul, mille kestus on kolm kuni viis aastat, on eespool nimetatud osa 0,15 %.

▼B

3. Artikli 2 lõike 1 punktis c nimetatud lisakindlustuse puhul võrdub nõutav solventsusmarginaal kindlustusseltsidelt nõutava solventsusmarginaaliga, nagu on sätestatud direktiivi 73/239/EMÜ artiklis 16a, välja arvatud nimetatud direktiivi artikli 17 sätted.

4. Artikli 2 lõike 1 punktis d nimetatud katkestamisõiguseta pikaajalise tervisekindlustuse puhul võrdub nõutav solventsusmarginaal:

a) 4 % suuruse osaga matemaatilistest eraldistest, mis on arvutatud käesoleva artikli lõike 2 punkti a kohaselt; ja

b) kindlustusseltsidelt nõutava solventsusmarginaaliga, nagu on sätestatud direktiivi 73/239/EMÜ artiklis 16a, välja arvatud nimetatud direktiivi artikli 17 sätted. Nimetatud direktiivi artikli 16a lõike 6 punktis b sisalduva tingimuse eluea pikenemist silmas pidades moodustatava eraldise kohta võib siiski asendada nõudega, mille kohaselt tuleb tegutseda rühmana.

5. Artikli 2 lõike 2 punktis b nimetatud kapitaliseerimistegevuse puhul võrdub nõutav solventsusmarginaal 4 % suuruse osaga matemaatilistest eraldistest, mis on arvutatud käesoleva artikli lõike 2 punkti a kohaselt.

6. Artikli 2 lõike 2 punktis a nimetatud tontiinide puhul on nõutav solventsusmarginaal 1 % nende varadest.

7. Investeerimisfondidega seotud, artikli 2 lõike 1 punktidega a ja b hõlmatud elukindlustuste ning artikli 2 lõike 2 punktides c, d ja e nimetatud toimingute puhul võrdub nõutav solventsusmarginaal järgmiste osade summaga:

a) 4 % suurune osa käesoleva artikli lõike 2 punkti a kohaselt arvutatud kindlustustehnilistest eraldistest, kui elukindlustusselts kannab investeerimisriski;

b) 1 % suurune osa käesoleva artikli lõike 2 punkti a kohaselt arvutatud kindlustustehnilistest eraldistest, kui kindlustusselts ei kanna investeerimisriski, kuid halduskulude katteks on vahendite eraldamine kindlaks määratud vähemalt viieks aastaks;

c) viimase majandusaasta tegevusest tulenevatest halduskuludest 25 % vastav summa, kui kindlustusselts ei kanna investeerimisriski ja halduskulude katteks ei ole vahendite eraldamine kindlaks määratud vähemalt viieks aastaks;

d) 0,3 % suurune osa käesoleva artikli lõike 2 punkti b kohaselt arvutatud riskikapitalist, kui elukindlustusselts katab surmariski.

▼M3

Artikkel 28a

Edasikindlustustegevusega tegeleva elukindlustusseltsi solventsusmarginaal

1. Iga liikmesriik kohaldab tema territooriumil asuva peakontoriga kindlustusseltside suhtes seoses nende sissetuleva edasikindlustustegevusega direktiivi 2005/68/EÜ artikleid 35–39, kui on täidetud üks järgmistest tingimustest:

a) kogutud edasikindlustusmaksed moodustavad üle 10 % kindlustusmaksete kogusummast;

b) kogutud edasikindlustusmaksed ületavad 5 0 000 000 eurot;

c) sissetuleva edasikindlustustegevuse kindlustustehnilised eraldised moodustavad üle 10 % kindlustustehniliste eraldiste kogusummast.

2. Iga liikmesriik võib kohaldada direktiivi 2005/68/EÜ artikli 34 sätteid käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud edasikindlustusseltside, kelle peakorter on tema territooriumil, sissetuleva edasikindlustustegevuse suhtes, kui on täidetud üks nimetatud lõikes 1 sätestatud tingimustest.

Sellisel juhul nõuab asjaomane liikmesriik, et kindlustusseltsi poolt sissetuleva edasikindlustamise kindlustustehniliste eraldiste katmiseks kasutatavat kogu vara hoitakse, hallatakse ja korraldatakse kindlustus-

▼M3

seltsi otsekindlustustegevusest eraldi ilma vara üleandmise võimaluseta. Sellisel juhul ja ainult nende sissetuleva edasikindlustamistegevusega seonduvalt ei kohaldata kindlustusseltside suhtes artiklite 22–26 sätteid.

Iga liikmesriik tagab, et tema pädevad asutused kontrollivad teises lõigus sätestatud eraldamist.

▼B

Artikkel 29

Garantiifond

1. Üks kolmandik artiklis 28 nimetatud nõutavast solventsusmarginaalist moodustab garantiifondi. See fond koosneb artikli 27 lõigetes 2 ja 3 ning päritoluliikmesriigi pädeva asutuse nõusolekul lõike 4 punktis c loetletud osadest.

2. Garantiifond ei tohi olla väiksem kui 3 miljonit eurot.

Iga liikmesriik võib sätestada minimaalse garantiifondi vähendamise ühe neljandiku võrra vastastikuste kindlustusseltside ja vastastikust tüüpi kindlustusseltside ja tontiinide puhul.

Artikkel 30

Garantiifondi summa läbivaatamine

1. Artikli 29 lõikes 2 sätestatud summa eurodes vaadatakse alates 20. septembrist 2003 igal aastal uuesti läbi, et võtta arvesse muutusi Eurostati avaldatavas kõiki liikmesriike hõlmavas Euroopa tarbijahinnaindeksis.

Seda summat kohandatakse automaatselt, suurendades baasosa eurodes nimetatud indeksis 20. märtsi 2002 ja läbivaatamiskuupäeva vahelisel ajal toimunud muutusega protsentides ja ümardades seda 100 000 euroni.

Kui muutus protsentides pärast viimast kohandamist on alla 5 %, summat ei kohandata.

2. Komisjon teatab igal aastal Euroopa Parlamendile ja nõukogule läbivaatamisest ja lõikes 1 nimetatud kohandatud summa.

Artikkel 31

Varad, mida ei kasutata kindlustustehniliste eraldiste katmiseks

1. Liikmesriigid ei näe ette eeskirju varade valiku kohta, mida ei ole vaja kasutada artiklis 20 nimetatud kindlustustehniliste eraldiste katmiseks.

2. Kui artikli 20 lõikest 3, artikli 37 lõigetest 1, 2, 3 ja 5 ning artikli 39 lõike 1 teisest lõigust ei tulene teisiti, ei piira liikmesriigid tegevusloa saanud elukindlustusseltside varade osa moodustava vallas- või kinnisvara vaba käsutamist.

3. Lõiked 1 ja 2 ei välista ühtki meedet, mida liikmesriikidel elukindlustusvõtjate huve kaitstes on õigus võtta kõnealuste elukindlustusseltside omanike või liikmete või osanikena.

4. PEATÜKK

LEPINGUÕIGUS JA ELUKINDLUSTUSE TINGIMUSED

Artikkel 32

Kohaldatav õigus

1. Käesolevas direktiivis nimetatud tegevusega seotud lepingute suhtes kohaldatakse kohustuse liikmesriigi õigust. Kui selle liikmesriigi õigus seda lubab, võivad pooled valida teise riigi õiguse.

2. Kui kindlustusvõtja on füüsiline isik ja tema alaline elukoht on teises liikmesriigis kui liikmesriik, mille kodanik ta on, võivad pooled valida selle liikmesriigi õiguse, mille kodanik ta on.

▼B

3. Kui riik koosneb mitmest territoriaalüksusest, millest igaühes kehtivad lepinguliste kohustuste kohta oma õigusnormid, loetakse iga territoriaalüksust käesoleva direktiivi alusel kohaldatava õiguse kindlakstegemisel omaette riigiks.

Liikmesriik, mille erinevatel territoriaalüksustel on lepinguliste kohustuste suhtes oma õigusnormid, ei ole kohustatud kohaldama käesoleva direktiivi sätteid nende territoriaalüksuste õiguste vahel tekkivate konfliktide suhtes.

4. Käesolevas artiklis ei kitsenda miski kohtu asukohariigi õigusnormide kohaldamist olukorras, kus see on kohustuslik, olenemata muidu lepingu suhtes kohaldatavast õigusest.

Kui liikmesriigi õigus nii ette näeb, võib kohaldada kohustuse liikmesriigi kohustuslikke õigusnorme sel juhul ja niivõrd, kui neid õigusnorme tuleb selle liikmesriigi õiguse kohaselt kohaldada, hoolimata lepingu suhtes kohaldatavast õigusest.

5. Kui lõigetest 1-4 ei tulene teisiti, kohaldavad liikmesriigid käesolevas direktiivis nimetatud elukindlustuslepingute suhtes oma lepingulisi kohustusi käsitleva rahvusvahelise eraõiguse üldeeskirju.

Artikkel 33

Üldine hüvang

Kohustuse liikmesriik ei takista kindlustusvõtjat sõlmimast lepingut artikli 4 tingimustel tegevusloa saanud elukindlustusseltsiga, kui see ei lähe vastuollu kohustuse liikmesriigi üldist hüvangut kaitsvate õigusnormidega.

Artikkel 34

Elukindlustuse tingimusi ja kindlustusmaksete tariife käsitlevad eeskirjad

Liikmesriigid ei tohi võtta vastu sätteid, mis nõuavad kindlustuse üld- ja eritingimuste, kindlustusmaksete tariifide, eeskätt kindlustusmaksete tariifide ja kindlustustehniliste eraldiste arvutamiseks kasutatavate kindlustustehniliste aluste või vormide ja muude selliste trükitud dokumentide eelnevat heakskiitu või süstemaatilist teatavakstegemist, mida elukindlustusselts kavatseb kasutada oma asjaajamises kindlustusvõtjatega.

Olenemata esimesest lõigust võib päritoluliikmesriik kindlustusmatemaatilisi põhimõtteid käsitlevate siseriiklike sätete täitmise kontrolliks nõuda eelkõige kindlustustehniliste eraldiste ja kindlustusmaksete tariifide arvutamiseks kasutatavate kindlustustehniliste aluste korrapärast teatamist, ilma et see nõue oleks elukindlustusseltsi tegutsemise eeltingimus.

Komisjon esitab nõukogule aruande nende sätete rakendamise kohta hiljemalt 1. juulil 1999.

Artikkel 35

Tühistamistähtaeg

1. Liikmesriigid näevad ette, et kindlustusvõtja, kes sõlmib individuaalse elukindlustuslepingu, võib lepingu tühistada 14—30 päeva jooksul alates ajast, kui talle lepingu sõlmimisest teatati.

Kindlustusvõtja teade lepingu tühistamise kohta vabastab ta kõigist edasistest lepingu põhjal tekkivatest kohustustest.

Muud lepingu tühistamise õiguslikud tagajärjed ja tingimused määratakse kindlaks artikli 32 kohaselt lepingu suhtes kohaldatava õiguse alusel, eelkõige kindlustusvõtjale lepingu sõlmimisest teatamise korra puhul.

2. Liikmesriigid ei pea kohaldama lõiget 1 lepingute suhtes, mille kestus on kuni kuus kuud, ega juhul, kui kindlustusvõtja oma seisundi või lepingu sõlmimise asjaolude tõttu seda erilist kaitset ei vaja. Liikmesriigid täpsustavad oma eeskirjades juhud, kui lõiget 1 ei kohaldata.

▼B

Artikkel 36

Teave kindlustusvõtjatele

1. Enne elukindlustuslepingu sõlmimist tuleb kindlustusvõtjale teatavaks teha vähemalt III lisa punktis A loetletud teave.

2. Kindlustusvõtjale teatatakse kogu lepingu kestuse vältel kõigist III lisa punktis B loetletud teabe muutustest.

3. Kohustuse liikmesriik võib elukindlustusseltsidelt nõuda peale III lisas loetletud teabe lisateavet ainult juhul, kui seda on kindlustusvõtjale vaja kohustuse oluliste asjaolude mõistmiseks.

4. Käesoleva artikli ja III lisa rakendamise üksikasjalikud eeskirjad sätestab kohustuse liikmesriik.

5. PEATÜKK

RASKUSTES OLEVAD VÕI EESKIRJU EIRAVAD ELUKINDLUSTUSSELTSID

Artikkel 37

Raskustes olevad elukindlustusseltsid

1. Kui elukindlustusselts ei järgi artiklit 20, võib tema päritoluliikmesriigi pädev asutus keelata tema varade vaba käsutamise pärast oma kavatsusest teatamist kohustuse liikmesriikide pädevatele asutustele.

2. Artiklis 28 nõutavast miinimumist madalamale langenud solventsusmarginaaliga elukindlustusseltsi varalise seisundi taastamiseks nõuab päritoluliikmesriigi pädev asutus, et talle esitataks heakskiitmiseks usaldusväärse finantsseisundi taastamise kava.

Erandlikel asjaoludel, kui pädev asutus on arvamusel, et ettevõtte varaline seisund halveneb veelgi, võib ta samuti piirata elukindlustusseltsi varade vaba käsutamist või selle keelata. Ta teatab kõigist võetud meetmetest nende liikmesriikide ametiasutustele, mille territooriumil elukindlustusselts tegutseb, ja need ametiasutused võtavad nimetatud pädeva asutuse taotlusel samad meetmed.

3. Kui solventsusmarginaal on artiklis 29 määratletud garantiifondist väiksem, nõuab päritoluliikmesriigi pädev asutus, et elukindlustusselts esitaks talle heakskiitmiseks lühiajalise rahastamiskava.

Samuti võib ta piirata elukindlustusseltsi varade vaba käsutamist või selle keelata. Ta teatab meetmetest nende liikmesriikide ametiasutustele, mille territooriumil elukindlustusselts tegutseb, ja need ametiasutused võtavad nimetatud pädeva asutuse taotlusel samad meetmed.

▼M3

4. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused omaksid volitust piirata artikli 28 kohaselt kindlaksmääratud edasikindlustusel põhinevat solventsusmarginaali alandamist, kui:

a) edasikindlustuslepingute iseloom või kvaliteet on eelmise majandusaastaga võrreldes märgatavalt muutunud;

b) edasikindlustuslepingutega seotud riski üleandmist ei toimu või see on piiratud.

▼B

5. Iga liikmesriik võtab kõik vajalikud meetmed, mis võimaldavad tal siseriikliku õiguse kohaselt keelata lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud juhtudel tema territooriumil asuvate varade vaba käsutamise elukindlustusseltsi päritoluliikmesriigi taotluse põhjal, milles tuleb täpsustada selliste meetmetega hõlmatavad varad.

▼B

Artikkel 38

Rahaliste vahendite taastamise kava

1. Liikmesriigid tagavad, et pädevatel asutustel on volitused nõuda kindlustusseltsidelt rahaliste vahendite taastamise kava, kui need pädevad asutused leiavad, et kindlustusvõtjate huvid on ohustatud. Rahaliste vahendite taastamise kava peab sisaldama vähemalt järgmisi kolme järgmist majandusaastat hõlmavaid üksikasju või tõendeid:

a) halduskulude, eelkõige jooksvate üldkulude ja komisjonitasude kalkulatsioonid;

b) kava, milles esitatakse otsese majandustegevuse, sissetuleva edasikindlustuse ja väljamineva edasikindlustuse tulude ja kulude üksikasjalikud kalkulatsioonid;

c) bilansi prognoos;

d) kindlustuslepingutest tulenevate kohustuste ja nõutava solventsusmarginaali katteks kavandatud rahaliste vahendite kalkulatsioonid;

e) üldine edasikindlustuspoliitika.

2. Kui kindlustusvõtjate huvid on ohustatud kindlustusseltsi finantsseisundi halvenemise tõttu, tagavad liikmesriigid, et pädevatel asutustel on volitused teha kindlustusseltsidele kohustuslikuks kõrgem nõutav solventsusmarginaal, et kindlustusselts suudaks lähitulevikus täita maksejõulisuse nõudeid. Selle kõrgema nõutava solventsusmarginaali tase põhineb lõikes 1 nimetatud rahaliste vahendite taastamise kaval.

3. Liikmesriigid tagavad, et pädevatel asutustel on volitused alandada kõikide kasutusel oleva solventsusmarginaali jaoks sobivate osade väärtust eeskätt juhul, kui nende osade turuväärtuses on pärast viimase majandusaasta lõppu toimunud olulisi muutusi.

4. Liikmesriigid tagavad, et pädevatel asutustel on volitused piirata artikli 28 kohaselt kindlaksmääratud edasikindlustusel põhinevat solventsusmarginaali alandamist, kui:

a) edasikindlustuslepingute laad või kvaliteet on pärast viimast majandusaastat oluliselt muutunud;

b) edasikindlustuslepingutega seoses olevat riski üleandmist ei toimu või see ei ole oluline.

5. Kui pädevad asutused on nõudnud kindlustusseltsilt rahaliste vahendite taastamise kava lõike 1 kohaselt, hoiduvad nad sertifikaadi väljastamisest artikli 14 lõike 1, artikli 40 lõike 3 teise lõigu ja artikli 42 lõike 1 punkti a kohaselt seni, kuni nad leiavad, et kindlustusvõtjate õigused on ohus lõike 1 tähenduses.

Artikkel 39

Tegevusloa tühistamine

1. Elukindlustusseltsile päritoluliikmesriigi pädeva asutuse poolt antud tegevusloa võib see asutus tühistada, kui kõnealune kindlustusselts:

a) ei kasuta tegevusluba 12 kuu jooksul, selgesõnaliselt loobub tegevusloast või lõpetab tegevuse rohkem kui kuueks kuuks, kui kõnealune liikmesriik ei ole ette näinud, et sellistel juhtudel muutub tegevusluba kehtetuks;

b) ei täida enam tegevusloa andmise tingimusi;

c) ei ole suutnud võimaldatud aja jooksul võtta artiklis 37 nimetatud taastamis- või rahastamiskavas täpsustatud meetmeid;

d) jätab olulisel määral täitmata oma kohustused, mis tulenevad tema tegevust reguleerivatest normidest.

Tegevusloa tühistamise või kehtetuks muutumise korral teatab päritoluliikmesriigi pädev asutus sellest teiste liikmesriikide pädevatele asutustele, kes võtavad asjakohaseid meetmeid, et takistada elukindlustusseltsil nende territooriumil tegevuse taasalustamist kas asutamisvabaduse või teenuste osutamise vabaduse alusel. Päritoluliikmesriigi pädev asutus võtab koostöös nende ametiasutustega kõik vajalikud meetmed kindlus-

▼B

tatud isikute huvide kaitseks ja piirab eeskätt elukindlustusseltsi varade vaba käsutamist artikli 37 lõike 1, lõike 2 teise lõigu või lõike 3 teise lõigu kohaselt.

2. Iga tegevusloa tühistamise otsust tuleb täpselt põhjendada ja sellest tuleb teatada kõnealusele elukindlustusseltsile.

IV JAOTIS

ASUTAMISÕIGUSE JA TEENUSTE OSUTAMISE VABADUSEGA SEOTUD SÄTTED

Artikkel 40

Filiaali asutamise tingimused

1. Elukindlustusselts, kes soovib asutada teise liikmesriigi territooriumil filiaali, teatab sellest oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele.

2. Liikmesriigid nõuavad, et teise liikmesriigi territooriumil filiaali asutada sooviv elukindlustusselts esitaks lõikes 1 ettenähtud teates järgmised andmed:

a) liikmesriik, mille territooriumil ta kavatseb filiaali asutada;

b) tegevuskava, milles muuhulgas esitatakse kavandatavad tegevusvaldkonnad ja filiaali organisatsiooniline struktuur;

c) aadress filiaali liikmesriigis, kust võib saada dokumente ja kuhu neid võib saata, eeldades, et see on aadress, kuhu saadetakse kõik volitatud esindajale ettenähtud teatised;

d) filiaali volitatud esindaja nimi; esindajal peavad olema piisavad volitused, et võtta elukindlustusseltsile kohustusi kolmandate isikute ees ning esindada seda filiaali liikmesriigi ametiasutustes ja kohtutes. Lloyd'si puhul ei tohi lepingulistest kohustustest tulenevate kohtuvaidluste korral filiaali liikmesriigis kindlustatud isikuid kohelda ebasoodsamalt kui harilikku tüüpi kindlustusseltsi vastu algatatud kohtuvaidluste korral. Seetõttu peavad volitatud esindajal olema piisavad volitused, mis võimaldavad algatada tema vastu kohtuasja, ja selles pädevuses peab ta olema võimeline siduma kõnealuseid Lloyd'si üksikkindlustajaid.

3. Kui päritoluliikmesriigi pädevatel asutustel ei ole elukindlustusseltsi kavandatavat tegevust arvesse võttes alust kahelda selle haldusstruktuuris või varalises seisundis või juhtkonna või volitatud esindaja heas maines, kutsekvalifikatsioonis või kogemustes, edastavad nad kolme kuu jooksul pärast kogu lõikes 2 nimetatud teabe saamist selle teabe filiaali liikmesriigi pädevatele asutustele ning teatavad sellest asjaomasele kindlustusseltsile.

Päritoluliikmesriigi pädevad asutused tõendavad samuti, et elukindlustusseltsil on artiklite 28 ja 29 kohaselt arvutatud minimaalne solventsusmarginaal.

Kui päritoluliikmesriigi pädevad asutused keelduvad edastamast lõikes 2 nimetatud teavet filiaali liikmesriigi pädevatele asutustele, peavad nad kolme kuu jooksul alates kogu kõnealuse teabe saamisest põhjendama asjaomasele elukindlustusseltsile oma keeldumist. Teabe edastamisest keeldumine või vastamata jätmine annab õiguse pöörduda päritoluliikmesriigi kohtusse.

4. Enne kui elukindlustusseltsi filiaal tegevust alustab, teatavad filiaali liikmesriigi pädevad asutused kahe kuu jooksul pärast lõikes 3 nimetatud teabe saamist vajaduse korral päritoluliikmesriigi pädevale asutusele tingimused, mida üldise hüvangu nimel tuleb sel kindlustusseltsil filiaali asukohaliikmesriigis tegutsedes järgida.

5. Filiaali võib asutada ja see võib tegevust alustada, kui filiaali liikmesriigi pädevatelt asutustelt on saadud teatis või kui neilt teatist ei ole saadud, siis lõikes 4 sätestatud tähtaja möödudes.

▼B

6. Iga lõike 2 punkti b, c või d kohaselt edastatud üksikasja muutumise korral teatab elukindlustusselts kirjalikult muudatusest päritoluliikmesriigi ja filiaali liikmesriigi pädevatele asutustele vähemalt üks kuu enne muudatuse tegemist, et päritoluliikmesriigi ja filiaali liikmesriigi pädevad asutused saaksid täita oma ülesandeid lõigete 3 ja 4 kohaselt.

Artikkel 41

Teenuste osutamise vabadus: eelnev teatamine päritoluliikmesriigile

Elukindlustusselts, kes kavatseb esimest korda tegutseda ühes või mitmes liikmesriigis teenuste osutamise vabaduse alusel, teatab sellest kõigepealt päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele, näidates nende kohustuste laadi, mida ta kavatseb katta.

Artikkel 42

Teenuste osutamise vabadus: päritoluliikmesriigi teade

1. Ühe kuu jooksul alates artiklis 41 ettenähtud teatavakstegemisest edastavad päritoluliikmesriigi pädevad asutused liikmesriigile või liikmesriikidele, mille territooriumil elukindlustusselts kavatseb tegutseda teenuste osutamise vabaduse alusel:

a) sertifikaadi, mis tõendab, et elukindlustusseltsil on artiklite 28 ja 29 kohaselt arvutatud minimaalne solventsusmarginaal;

b) kindlustusliigid, mida elukindlustusseltsil on lubatud pakkuda;

c) nende kohustuste laadi, mida elukindlustusselts kavatseb teenuste osutamise liikmesriigis katta.

Samal ajal teatavad nad sellest asjaomasele elukindlustusseltsile.

2. Kui päritoluliikmesriigi pädevad asutused ei edasta lõikes 1 nimetatud teavet ettenähtud tähtaja jooksul, esitavad nad sama tähtaja jooksul elukindlustusseltsile oma keeldumise põhjused. Keeldumine annab õiguse pöörduda päritoluliikmesriigi kohtusse.

3. Elukindlustusselts võib tegevust alustada kuupäeval, mil talle teatatakse lõike 1 esimeses lõigus sätestatud edastamisest.

Artikkel 43

Teenuste osutamise vabadus: muudatused kohustuste laadis

Kõik muudatused, mida elukindlustusselts kavatseb teha artiklis 41 nimetatud teabesse, tehakse artiklites 41 ja 42 ettenähtud korras.

Artikkel 44

Keel

Filiaali liikmesriigi või teenuste osutamise liikmesriigi pädevad asutused võivad nõuda, et teave, mida neil käesoleva direktiivi kohaselt on õigus saada selle riigi territooriumil tegutsevate elukindlustusseltside tegevuse kohta, esitataks neile selle riigi ametlikus keeles või keeltes.

Artikkel 45

Elukindlustuse tingimusi ja kindlustusmaksete tariife käsitlevad eeskirjad

Filiaali liikmesriik või teenuste osutamise liikmesriik ei või ette näha sätteid, mis nõuavad kindlustuse üld- ja eritingimuste, kindlustusmaksete tariifide, eriti kindlustusmaksete tariifide ja kindlustustehniliste eraldiste arvutamiseks kasutatavate kindlustustehniliste aluste, vormide ja muude trükitud dokumentide eelnevat heakskiitmist või süstemaatilist teatavakstegemist, mida elukindlustusselts kavatseb kasutada oma asjaajamises kindlustusvõtjatega. Elukindlustuslepinguid käsitlevate siseriiklike õigusnormide täitmise kontrollimiseks võib ta elukindlustusseltsilt, kes soovib asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel tema territooriumil elukindlustustegevusega tegelda, nõuda nende lepingutin-

▼B

gimuste ja muude trükitud dokumentide teatavakstegemist üksnes viisil, mis ei ole süstemaatiline, ning see nõue ei või olla elukindlustusseltsi tegevuse eeltingimus.

Artikkel 46

Elukindlustusseltsid, kes ei järgi õigusnorme

1. Kõik asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel tegutsevad elukindlustusseltsid esitavad filiaali liikmesriigi ja/või teenuste osutamise liikmesriigi pädevatele asutustele kõik käesoleva artikli kohaldamiseks nõutavad dokumendid, kui sama kohustust kohaldatakse ka nende elukindlustusseltside suhtes, kelle peakontor asub nendes liikmesriikides.

2. Kui liikmesriigi pädevad asutused teevad kindlaks, et elukindlustusselts, kelle filiaal asub tema territooriumil või kes tegutseb tema territooriumil teenuste osutamise vabaduse alusel, ei järgi tema suhtes selles liikmesriigis kohaldatavaid õigusnorme, nõuavad nad asjaomaselt elukindlustusseltsilt õigusvastase tegevuse lõpetamist.

3. Kui kõnealune elukindlustusselts ei võta vajalikke meetmeid, teatavad asjaomase liikmesriigi pädevad asutused sellest päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele, kes võtavad esimesel võimalusel kõik asjakohased meetmed tagamaks, et asjaomane elukindlustusselts lõpetaks eeskirjade eiramise. Nende meetmete laadist teatatakse asjaomase liikmesriigi pädevatele asutustele.

4. Kui päritoluliikmesriigi võetud meetmetest hoolimata või seetõttu, et need meetmed osutuvad ebapiisavaks või neid ei kohaldata selles liikmesriigis, jätkab elukindlustusselts kõnealuses liikmesriigis kehtivate õigusnormide rikkumist, võib viimane pärast päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele teatamist võtta asjakohaseid meetmeid, et edasisi rikkumisi takistada, sealhulgas takistada kindlustusseltsil, kui see on tingimata vajalik, uute elukindlustuslepingute sõlmimist tema territooriumil. Liikmesriigid tagavad, et nende territooriumil selliste meetmete võtmiseks vajalikud õigusdokumendid toimetatakse elukindlustusseltsidele.

5. Lõiked 2, 3 ja 4 ei mõjuta asjaomaste liikmesriikide õigust võtta eriolukorras asjakohaseid meetmeid, et takistada eeskirjade eiramist nende territooriumil või karistada selle eest. See hõlmab võimalust takistada elukindlustusseltsidel uute elukindlustuslepingute sõlmimise jätkamist nende territooriumil.

6. Lõiked 2, 3 ja 4 ei mõjuta liikmesriikide õigust karistada nende territooriumil toimunud eeskirjade eiramise eest.

7. Kui eeskirju eiranud elukindlustusseltsil on üksus või vara asjaomases liikmesriigis, võivad viimase pädevad asutused kooskõlas siseriiklike õigusaktidega kohaldada selle üksuse või vara suhtes nimetatud eiramise eest ettenähtud halduskaristust.

8. Lõigete 3-7 alusel võetud meetmed, mis sisaldavad karistusi või elukindlustusteenuste osutamise vabaduse piiranguid, peavad olema nõuetekohaselt põhjendatud ning asjaomasele kindlustusseltsile teatavaks tehtud.

9. ►**M2** Komisjon teavitab Euroopa kindlustuse ja kutsealase pensionikindlustuse komiteed iga kahe aasta järel iga liikmesriigi kohta nende juhtude arvust ja tüüpidest ◄, mille puhul on artikli 40 või 42 kohaselt tegevusloa andmisest keeldutud või käesoleva artikli lõike 4 kohaselt meetmeid võetud. Liikmesriigid teevad komisjoniga koostööd, esitades talle selleks aruandeks vajaliku teabe.

Artikkel 47

Reklaam

Käesolev direktiiv ei takista mingil viisil elukindlustusseltsidel, kelle peakontor asub teises liikmesriigis, reklaamida oma teenuseid filiaali liikmesriigis või teenuste osutamise liikmesriigis kõigi võimalike sidevahendite abil, arvestades sellise reklaami vormi ja sisu reguleerivaid üldise hüvangu nimel vastuvõetud eeskirju.

▼B

Artikkel 48

Likvideerimine

Elukindlustusseltsi likvideerimisel täidetakse filiaali kaudu või teenuste osutamise vabaduse alusel sõlmitud lepingutest tulenevaid kohustusi samal viisil kui muudest sama elukindlustusseltsi elukindlustuslepingutest tulenevaid kohustusi, tegemata vahet kindlustatud isikute ja soodustatud isikute kodakondsuse alusel.

Artikkel 49

Statistiline teave rahvusvahelise tegevuse kohta

Iga elukindlustusselts teatab oma päritoluliikmesriigi pädevale asutusele eraldi asutamisõiguse alusel ja teenuste osutamise vabaduse alusel tehtud tehingute kohta kindlustusmaksete summad, edasikindlustust maha arvamata, liikmesriikide ja I lisas määratletud kindlustusliikide I–IX kaupa.

Päritoluliikmesriigi pädev asutus edastab selle teabe mõistliku aja jooksul kokkuvõtlikult iga asjaomase liikmesriigi pädevatele asutustele, kes seda taotlevad.

Artikkel 50

Kindlustusmaksete pealt võetavad maksud

1. Ilma et see piiraks kogu edasist kooskõlastamist, kohaldatakse iga elukindlustuslepingu suhtes ainult kohustuse liikmesriigi elukindlustusmaksete kaudseid makse ja maksutaolisi lõivusid ning Hispaania puhul ka lisamakse, mis on seadusega kehtestatud Hispaania *Concorcio de Compensación de Seguros*i kasuks selles liikmesriigis toimuvatest erakorralistest sündmustest tingitud kahjude hüvitamisega seotud ülesannete täitmiseks.

2. Vastavalt artiklile 32 lepingu suhtes kohaldatav õigus ei mõjuta kohaldatavat maksukorraldust.

3. Kuni edaspidise kooskõlastamiseni kohaldab iga liikmesriik tema territooriumil kohustusi võtvate elukindlustusseltside suhtes esimese lõigu alusel nõutavate kaudsete maksude ja maksutaoliste lõivude maksmise tagamiseks oma siseriiklikke õigusnorme.

V JAOTIS

EESKIRJAD, MIDA KOHALDATAKSE ÜHENDUSES ASUTATUD JA SELLISTELE KINDLUSTUSSELTSIDELE KUULUVATE ESINDUSTE VÕI FILIAALIDE SUHTES, KELLE PEAKONTOR ASUB VÄLJASPOOL ÜHENDUST

Artikkel 51

Tegevusloa andmise põhimõtted ja tingimused

1. Iga liikmesriik nõuab kõigilt kindlustusseltsidelt, kelle peakontor asub väljaspool ühendust, oma territooriumil artiklis 2 nimetatud tegevuse alustamiseks ametlikku tegevusluba.

2. Liikmesriik võib anda tegevusloa juhul, kui kindlustusselts täidab vähemalt järgmisi tingimusi:

a) tal on oma liikmesriigi siseriikliku õiguse alusel õigus tegelda artiklis 2 nimetatud kindlustustegevusega;

b) ta asutab esinduse või filiaali selle liikmesriigi territooriumil;

c) ta kohustub korraldama esinduse või filiaali juhtimise kohas konkreetselt seal toimuvat tegevust hõlmava raamatupidamise ja hoidma seal kõiki tegevusega seotud dokumente;

d) ta määrab ametisse üldesindaja, kelle peavad heaks kiitma pädevad asutused;

e) tal on tegutsemise liikmesriigis varad, mille väärtus on vähemalt pool artikli 29 lõike 2 esimeses lõigus ettenähtud garantiifondi miinimumsummast, ja ta deponeerib neljandiku miinimumsummast tagatisena;

▼B

f) ta kohustub säilitama artikli 55 kohast solventsusmarginaali;

g) ta esitab tegevuskava lõike 3 sätete kohaselt.

3. Lõike 2 punktis g nimetatud esinduse või filiaali tegevuskava sisaldab järgmisi üksikasju või tõendeid:

a) kohustuste laad, mida kindlustusselts kavatseb katta;

b) edasikindlustuse juhtpõhimõtted;

c) kindlustusseltsi artiklis 55 nimetatud solventsusmarginaali ja garantiifondi seisund;

d) haldusteenuste ja kindlustustegevuse korraldamise hinnangulised kulud ning nende kulude katmiseks kavandatud rahalised vahendid;

lisaks esimese kolme majandusaasta kohta:

e) kava, milles esitatakse otsese majandustegevuse ning sissetuleva ja väljamineva edasikindlustuse tulude ja kulude üksikasjalikud kalkulatsioonid;

f) bilansi prognoos;

g) hinnangud lepinguliste kohustuste ja solventsusmarginaali katmiseks kavandatud rahaliste vahendite kohta.

4. Liikmesriik võib nõuda kindlustustehniliste eraldiste ja kindlustusmaksete tariifide arvutamiseks kasutatavate kindlustustehniliste aluste süstemaatilist teatavakstegemist, ilma et see nõue oleks elukindlustusseltsi tegutsemise eeltingimus.

Artikkel 52

Kolmandate riikide kindlustusseltside filiaalide suhtes kohaldatavad eeskirjad

1. a) Punkti b kohaselt ei tohi käesolevas jaotises nimetatud esindused ja filiaalid tegelda liikmesriigis samal ajal direktiivi 73/239/EMÜ lisas nimetatud tegevusega ja käesoleva direktiiviga hõlmatud tegevusega.

b) Punkti c kohaselt võivad liikmesriigid ette näha, et käesolevas jaotises nimetatud esindused ja filiaalid, kes artikli 18 lõikes 3 nimetatud ajal tegelesid liikmesriigis samal ajal mõlema tegevusega, võivad seda jätkata tingimusel, et kumbagi tegevust juhitakse eraldi artikli 19 kohaselt.

c) Iga liikmesriik, kes artikli 18 lõike 6 kohaselt nõuab, et tema territooriumil asutatud kindlustusseltsid lõpetaksid samaaegse tegelemise nende tegevustega, millega nad artikli 18 lõikes 3 nimetatud ajal tegelesid, peab sellise nõude kehtestama ka käesolevas jaotises nimetatud esinduste ja filiaalide kohta, kes on asutatud tema territooriumil ja tegelevad samal ajal mõlema nimetatud tegevusega.

d) Liikmesriigid võivad ette näha, et käesolevas jaotises nimetatud esindused ja filiaalid, kelle peakontor tegeleb samal ajal mõlema tegevusega ja kes artikli 18 lõikes 3 nimetatud ajal tegelesid liikmesriigis ainult käesoleva direktiiviga hõlmatud tegevusega, võivad seda seal jätkata. Kui kindlustusselts soovib kõnealusel territooriumil tegelda direktiivis 73/239/EMÜ nimetatud tegevusega, võib ta käesoleva direktiiviga hõlmatud tegevusega tegelda ainult tütarettevõtja kaudu.

2. Artiklid 13 ja 37 kehtivad *mutatis mutandis* käesolevas jaotises nimetatud esinduste ja filiaalide kohta.

Artikli 37 kohaldamisel käsitletakse esinduste või filiaalide maksevõime järelevalvet teostavat pädevat asutust samal viisil nagu peakontori liikmesriigi pädevat asutust.

3. Artikli 56 lõikes 2 nimetatud ametiasutus teatab tegevusloa tühistamise korral sellest nende liikmesriikide pädevatele asutustele, kus kindlustusselts tegutseb, ja viimati nimetatud ametiasutused võtavad asjakohased meetmed. Kui tegevusloa tühistamise põhjuseks on artikli 56 lõike

▼B

1 punkti a kohaselt arvutatud solventsusmarginaali ebapiisavus, tühistavad ka teiste asjaomaste liikmesriikide pädevad asutused enda antud tegevusload.

Artikkel 53

Lepinguportfelli üleandmine

1. Siseriiklikus õiguses ettenähtud tingimustel lubab iga liikmesriik oma territooriumil asutatud ja käesoleva jaotisega hõlmatud esindustel ja filiaalidel lepinguportfelli osaliselt või tervikuna üle anda samas liikmesriigis asutatud vastuvõtvale kindlustusseltsile, kui selle liikmesriigi või vajaduse korral artiklis 56 nimetatud liikmesriigi pädevad asutused tõendavad, et pärast üleandmise arvessevõtmist on vastuvõtval kindlustusseltsil vajalik solventsusmarginaal.

2. Siseriiklikus õiguses ettenähtud tingimustel lubab iga liikmesriik oma territooriumil asutatud ja käesoleva jaotisega hõlmatud esindustel ja filiaalidel lepinguportfelli osaliselt või tervikuna üle anda elukindlustusseltsile, kelle peakontor asub teises liikmesriigis, kui selle liikmesriigi pädevad asutused tõendavad, et pärast üleandmise arvessevõtmist on vastuvõtval kindlustusseltsil vajalik solventsusmarginaal.

3. Kui liikmesriik siseriiklikus õiguses ettenähtud tingimustel lubab oma territooriumil asutatud ja käesoleva jaotisega hõlmatud esindustel ja filiaalidel lepinguportfelli osaliselt või tervikuna üle anda käesoleva jaotisega hõlmatud ja teise liikmesriigi territooriumil asutatud esindusele või filiaalile, tagab ta, et vastuvõtva kindlustusseltsi liikmesriigi või vajaduse korral artiklis 56 nimetatud liikmesriigi pädevad asutused tõendavad, et pärast üleandmise arvessevõtmist on vastuvõtval kindlustusseltsil vajalik solventsusmarginaal, vastuvõtva kindlustusseltsi liikmesriigi õigus lubab sellist üleandmist ja see riik on üleandmisega nõustunud.

4. Lõigetes 1, 2 ja 3 nimetatud asjaolude korral lubab üleandva esinduse või filiaali liikmesriik üleandmist, kui ta on saanud selleks kohustuse liikmesriigi pädevate asutuste nõusoleku, juhul kui tegemist ei ole sama liikmesriigiga, kus asub üleandev esindus või filiaal.

5. Liikmesriikide konsulteeritavad pädevad asutused esitavad oma arvamuse või annavad nõusoleku üleandva elukindlustusseltsi päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele kolme kuu jooksul pärast taotluse saamist; konsulteeritavate asutuste vastuse puudumine selle ajavahemiku jooksul loetakse võrdseks soodsa arvamuse või vaikiva nõusolekuga.

6. Käesoleva artikli kohaselt lubatud üleandmine avaldatakse siseriiklikes õigusaktides sätestatud tingimustel kohustuse liikmesriigis. Selline üleandmine jõustub automaatselt kindlustusvõtjate, kindlustatud isikute ja muude üleantud lepingutest tulenevate õiguste või kohustustega isikute suhtes.

Käesolev säte ei mõjuta liikmesriikide õigust anda kindlustusvõtjatele võimalus kindlaksmääratud ajavahemiku jooksul pärast üleandmist lepingud lõpetada.

Artikkel 54

Kindlustustehnilised eraldised

Liikmesriigid nõuavad kindlustusseltsidelt artiklis 20 nimetatud eraldiste moodustamist, mis oleksid piisavad, et katta nende territooriumil võetud lepingulisi kohustusi. Liikmesriigid kannavad hoolt, et esindus või filiaal katab need eraldised varadega, mis on samaväärsed selliste eraldiste ja vastavuses olevate varadega II lisa kohaselt.

Liikmesriikide õigusakte kohaldatakse nende eraldiste arvutamise, investeeringukategooriate kindlaksmääramise ja varade hindamise suhtes ning vajaduse korral ka selleks, et määrata kindlaks, millises ulatuses võib nimetatud varasid kasutada nende eraldiste katmiseks.

Kõnealune liikmesriik nõuab, et nende eraldiste kattevarad asuksid tema territooriumil. Siiski kohaldatakse ka artikli 20 lõiget 4.

▼B

Artikkel 55

Solventsusmarginaal ja garantiifond

1. Iga liikmesriik nõuab, et tema territooriumil asutatud esindustel või filiaalidel oleks artiklis 27 loetletud osadest koosnev solventsusmarginaal. Minimaalne solventsusmarginaal arvutatakse artikli 28 kohaselt. Nimetatud marginaali arvutamisel võetakse arvesse ainult asjaomase esinduse või filiaali toiminguid.

2. Üks kolmandik minimaalsest solventsusmarginaalist moodustab garantiifondi.

Garantiifond ei tohi siiski olla väiksem kui pool artikli 29 lõike 2 esimese lõigu kohaselt nõutavast miinimumist. Artikli 51 lõike 2 punkti e kohaselt sissemakstud esialgne tagatis loetakse sellise garantiifondi hulka.

Garantiifond ja selle miinimumsuurus nähakse ette artikli 29 kohaselt.

3. Minimaalse solventsusmarginaali kattevarasid tuleb hoida garantiifondi summa ulatuses tegutsemiskoha liikmesriigis ja ülejäänu ühenduses.

Artikkel 56

Rohkem kui ühes liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustusseltside soodustused

1. Iga kindlustusselts, kes on taotlenud või saanud tegevusloa rohkem kui ühes liikmesriigis, võib taotleda järgmisi soodustusi, mida võib anda ainult koos:

a) artiklis 55 nimetatud solventsusmarginaal arvutatakse kogu ühenduses toimuva tegevuse kohta; sel juhul võetakse arvutamisel arvesse üksnes kõigi ühenduses asutatud esinduste või filiaalide tegevust;

b) artikli 51 lõike 2 punkti e kohaselt nõutav tagatis esitatakse ainult ühes neist liikmesriikidest;

c) garantiifondile vastavad varad asuvad ükskõik millises liikmesriigis, kus ta tegutseb.

2. Lõikes 1 sätestatud soodustuste kasutamise taotlus esitatakse asjaomase liikmesriigi pädevatele asutustele. Taotluses tuleb nimetada liikmesriigi ametiasutus, kes edaspidi hakkab teostama ühenduses asutatud esinduste või filiaalide kogu tegevuse maksevõime järelevalvet. Kindlustusselts peab ametiasutuse valikut põhjendama. Tagatis esitatakse selles liikmesriigis.

3. Lõikes 1 ettenähtud soodustusi võib anda ainult juhul, kui nendega nõustuvad pädevad asutused kõigis liikmesriikides, kus on esitatud taotlus. Need jõustuvad sel ajal, kui valitud pädev asutus teatab teistele pädevatele asutustele, et ta teostab ühenduses asuvate esinduste ja filiaalide kogu tegevuse maksevõime järelevalvet.

Valitud pädev asutus saab teistest liikmesriikidest teavet, mida on vaja nende territooriumil asutatud esinduste ja filiaalide üldise maksevõime järelevalveks.

4. Ühe või mitme asjaomase liikmesriigi taotluse korral tühistavad kõik asjaomased liikmesriigid üheaegselt käesoleva artikli kohaselt antud soodustused.

Artikkel 57

Lepingud kolmandate riikidega

Ühendus võib asutamislepingu kohaselt ühe või mitme kolmanda riigiga sõlmitud lepingute abil kokku leppida käesolevas jaotises ettenähtud sätetest erinevate sätete kohaldamises, et tagada liikmesriikides kindlustusvõtjate piisav kaitse võrdväärse vastastikuse kohtlemise tingimuste alusel.

▼B

VI JAOTIS

EESKIRJAD, MIDA KOHALDATAKSE KOLMANDA RIIGI SEADUSTEGA REGULEERITAVA EMAETTEVÕTJA TÜTARETTEVÕTJATE NING SELLISE EMAETTEVÕTJA OMANDATAVATE OSALUSTE SUHTES

▼M2

Artikkel 58

Liikmesriikide teave komisjonile

Liikmesriikide pädevad asutused teatavad komisjonile ja teiste liikmesriikide pädevatele asutustele:

a) igast tegevusloa andmisest tütarettevõtjale, mida otseselt või kaudselt kontrollib vähemalt üks kolmanda riigi seaduse alusel tegutsev emaettevõtja;

b) kui selline emaettevõtja omandab sellise osaluse ühenduse elukindlustusseltsis, et sellest saab tema tütarettevõtja.

Kui punktis a osutatud tegevusluba on antud tütarettevõtjale, mida otseselt või kaudselt kontrollib vähemalt üks kolmanda riigi seaduse alusel tegutsev emaettevõtja, täpsustavad pädevad asutused sellise kontserni struktuuri teatises, mis esitatakse komisjonile ja teistele pädevatele asutustele.

▼B

Artikkel 59

Ühenduse elukindlustusseltside kohtlemine kolmandates riikides

1. Liikmesriigid teatavad komisjonile üldistest raskustest, mis nende elukindlustusseltsidel tekivad seoses asutamise või tegevusega kolmandas riigis.

2. Komisjon koostab lõigetes 3 ja 4 nimetatud tingimusi arvesse võttes regulaarselt ettekande ühenduse elukindlustusseltside kohtlemise kohta kolmandates riikides seoses asutamise ja kindlustustegevusega ning kolmandate riikide kindlustusseltsides osaluse omandamisega. Komisjon esitab nimetatud aruanded koos asjakohaste ettepanekutega nõukogule.

3. Kui komisjonile selgub lõikes 2 nimetatud aruannete või muu teabe põhjal, et kolmas riik ei võimalda ühenduse elukindlustusseltsidele tõhusat turulepääsu samaväärselt kõnealuse kolmanda riigi kindlustusseltsidele võimaldatava turulepääsuga, võib komisjon pöörduda nõukogu poole ettepanekuga saada vajalikud volitused läbirääkimisteks, et saavutada ühenduse elukindlustusseltsidele samasugused konkurentsivõimalused. Nõukogu teeb otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega.

4. Kui komisjon teeb kas lõikes 2 nimetatud aruannete või muu teabe põhjal kindlaks, et kolmandas riigis asuvaid ühenduse elukindlustusseltse ei kohelda selles riigis viisil, mis tagaks neile samasugused konkureerimisvõimalused nagu omamaistele kindlustusseltsidele, ja et puuduvad tõhusa turulepääsu tingimused, võib komisjon olukorra parandamiseks algatada läbirääkimisi.

Esimeses lõigus kirjeldatud olukorras võib lisaks läbirääkimiste algatamisele igal ajal otsustada artikli 65 lõikes 2 sätestatud korras, et liikmesriikide pädevad asutused peavad piirama või edasi lükkama oma otsuseid, mis käsitlevad:

— juba esitatud või edaspidi esitatavaid tegevusloataotlusi ja

— osaluse omandamist tütarettevõtjas, keda otseselt või kaudselt kontrollivad kõnealuse kolmanda riigi seaduste alusel tegutsevad emaettevõtjad.

Nimetatud meetmeid ei või kohaldada kauem kui kolm kuud.

Nõukogu võib läbirääkimiste tulemusi arvestades enne kõnealuse kolmekuulise tähtaja lõppu komisjoni ettepaneku põhjal kvalifitseeritud häälteenamusega otsustada, kas meetmete kohaldamist jätkatakse.

▼B

Sellist piiramist või taotluste rahuldamise peatamist ei kohaldata, kui ühenduses nõuetekohaselt tegevusloa saanud elukindlustusselts või selle tütarettevõtja asutab tütarettevõtja või kui selline kindlustusselts või tütarettevõtja omandab osaluse ühenduse elukindlustusseltsides.

5. Kui komisjon märkab lõigetes 3 ja 4 kirjeldatud olukorra tekkimist, teavitavad liikmesriigid komisjoni viimase nõudmisel:

a) igast sellise tütarettevõtja tegevusloataotlusest, mida otseselt või kaudselt kontrollib vähemalt üks kõnesoleva kolmanda riigi seaduste alusel tegutsev emaettevõtja;

b) kõigist sellise ettevõtja kavatsustest omandada ühenduse elukindlustusseltsis selline osalus, et viimasest saaks esimese tütarettevõtja.

Teatamiskohustust pole vaja enam täita, kui lõikes 3 või 4 nimetatud kolmanda riigiga saavutatakse kokkulepe või kui lõike 4 teises ja kolmandas lõigus nimetatud meetmete kohaldamine lõpetatakse.

6. Käesoleva artikli alusel võetud meetmed peavad olema kooskõlas ühenduse kohustustega, mis tulenevad kindlustusseltside tegevuse alustamist ja jätkamist käsitlevatest kahe- ja mitmepoolsetest rahvusvahelistest lepingutest.

VII JAOTIS

ÜLEMINEKU- JA MUUD SÄTTED

Artikkel 60

Erandid ja piiravate meetmete kaotamine

1. Ühendkuningriigis *Royal Charter*i, *Private Act*i ja *Special Public Act*i alusel asutatud kindlustusseltsid võivad jätkata oma tegevust 15. märtsil 1979 registreeritud õiguslikus vormis piiramata aja jooksul.

Ühendkuningriik koostab selliste kindlustusseltside nimekirja ja edastab selle teistele liikmesriikidele ja komisjonile.

2. Ühendkuningriigis *Friendly Societies Act*si alusel registreeritud ühingud võivad vastavalt oma eesmärkidele jätkata elukindlustustegevust ja hoiustamist, millega nad tegelesid 15. märtsil 1979.

Artikkel 61

Hea maine tõendamine

1. Kui liikmesriik nõuab oma kodanikelt tõendeid hea maine ja varasemate pankrottide puudumise kohta või ühe eelnimetatu puudumise kohta, aktsepteerib riik teiste liikmesriikide kodanike puhul piisava tõendina karistusregistri väljavõtet või selle puudumisel välisriigi kodaniku päritolu- või lähteliikmesriigi pädeva kohtu- või haldusorgani väljastatud samaväärset dokumenti.

2. Kui välisriigi kodaniku päritolu- või lähteliikmesriik ei väljasta esimeses lõikes osutatud dokumente, siis asendatakse need dokumendid vandega — või kui riigis ei ole vannet sätestatud, siis tõotusega –, mille asjaomane isik annab pädeva kohtu- või haldusorgani ees või vajaduse korral oma päritolu- või lähteliikmesriigi notari ees; selline organ või notar annab välja tunnistuse, mis tõendab vandetõotuse või pühaliku tõotuse autentsust. Avalduse varasemate pankrottide puudumise kohta võib teha ka nimetatud riigi pädeva kutse- või majandusorganisatsiooni ees.

3. Lõigete 1 ja 2 kohaselt väljastatud dokumendid tuleb esitada kolme kuu jooksul pärast väljastamiskuupäeva.

4. Liikmesriigid määravad ametiasutused ja organid, kellel on õigus lõigetes 1 ja 2 nimetatud dokumente väljastada, ning teatavad sellest viivitamata teistele liikmesriikidele ja komisjonile.

Lisaks teatab iga liikmesriik teistele liikmesriikidele ja komisjonile asutused või organid, kellele käesolevas artiklis nimetatud dokumendid artiklis 2 nimetatud tegevuse alustamiseks kõnealuse liikmesriigi territooriumil esitatakse.

▼B

VIII JAOTIS

LÕPPSÄTTED

Artikkel 62

Liikmesriikide ja komisjoni koostöö

Komisjon ja liikmesriikide pädevad asutused teevad tihedat koostööd käesolevas direktiivis nimetatud kindlustusliikide ja toimingute järelevalve hõlbustamiseks ühenduses.

Iga liikmesriik teatab komisjonile kõigist suurematest käesoleva direktiivi rakendamisel tekkivatest raskustest, mis muuhulgas tekivad, kui liikmesriik saab teada käesolevas direktiivis nimetatud tegevuse ebaharilikust üleandmisest, mis on kahjulik tema territooriumil asuvatele kindlustusseltsidele ja kasulik otse tema piiri taga asuvatele esindustele ja filiaalidele.

Komisjon ja asjaomaste liikmesriikide pädevad asutused uurivad neid raskusi võimalikult kiiresti, et leida sobiv lahendus.

Vajaduse korral esitab komisjon nõukogule asjakohased ettepanekud.

Artikkel 63

Aruanded teenuste osutamise vabadusel põhineva kindlustusturu arengu kohta

Komisjon edastab Euroopa Parlamendile ja nõukogule alates 20. novembrist 1995 korrapäraseid aruandeid elukindlustusturu ja teenuste osutamise vabaduse tingimustes toimuva tegevuse arengu kohta.

Artikkel 64

Tehnilised kohandused

Järgmised käesolevas direktiivis tehtavad tehnilised kohandused võetakse vastu artikli 65 lõikes 2 sätestatud korras:

— artikli 6 lõike 1 punktis a sätestatud õiguslike vormide lisamine,

— I lisas sätestatud nimekirja muudatused või selles nimekirjas kasutatud mõistete kohandamine elukindlustusturgude arengu arvessevõtmiseks,

— artiklis 27 loetletud solventsusmarginaali elementide täpsustamine, et võtta arvesse uute finantsinstrumentide loomist,

— artikli 29 lõikes 2 sätestatud minimaalse garantiifondi muutmine, et võtta arvesse majandus- ja finantsarengut,

— artiklis 23 ettenähtud kindlustustehniliste eraldiste kattena lubatavate varade nimekirja ja artiklis 24 sätestatud investeeringute ulatuse eeskirjade muudatused, et võtta arvesse uute finantsinstrumentide loomist,

— II lisas sätestatud vastavuseeskirjade leevendamise muudatused, et võtta arvesse uute valuutariskiturbe instrumentide arengut või majandus- ja rahaliidu edusamme,

— määratluste selgitamine käesoleva direktiivi ühtse kohaldamise tagamiseks kogu ühenduses,

— vajalikud tehnilised kohandused artikli 20 kohaselt intressimäärade suhtes kohaldatavaid maksimummäärasid kehtestavates eeskirjades, et võtta eelkõige arvesse majandus- ja rahaliidu edusamme.

Artikkel 65

Komiteemenetlus

▼M2

1. Komisjoni abistab Euroopa kindlustuse ja kutsealase pensionikindlustuse komitee, mis on asutatud komisjoni otsusega 2004/9/EÜ. ([1])

([1]) ELT L 3, 7.1.2004, lk 34.

▼B

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse selle artiklis 8 sätestatut.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõike 6 kohaseks tähtajaks kehtestatakse kolm kuud.

3. Komitee võtab vastu oma töökorra.

Artikkel 66

Olemasolevate filiaalide ja elukindlustusseltside saadud õigused

1. Filiaalid, mis on alustanud tegevust filiaali liikmesriigis kehtivate õigusaktide kohaselt enne 1. juulit 1994, loetakse artikli 40 lõigetes 1—5 sätestatud korra kohaseks.

Nimetatud kuupäevast alates reguleeritakse neid artiklitega 13, 20, 37, 39 ja 46.

2. Artiklid 41 ja 42 ei mõjuta teenuste osutamise vabaduse alusel tegutsevate elukindlustusseltside õigusi, mis nad on saanud enne 1. juulit 1994.

Artikkel 67

Õigus pöörduda kohtusse

Liikmesriigid tagavad, et elukindlustusseltse käsitlevate otsuste puhul, mis on tehtud käesoleva direktiiviga kooskõlas vastuvõetud õigusnormide alusel, on õigus pöörduda kohtusse.

Artikkel 68

Eurodes väljendatud summade läbivaatamine

1. Komisjon esitab nõukogule enne 15. märtsi 1985 aruande käesoleva direktiiviga ettenähtud finantsnõuete mõjust liikmesriikide kindlustusturgudele.

2. Nõukogu vaatab komisjoni ettepaneku põhjal iga kahe aasta järel läbi käesolevas direktiivis eurodes väljendatud summad ning vajaduse korral muudab neid, pidades silmas ühenduse majandusliku ja varalise seisundi arengut.

Artikkel 69

Uute sätete rakendamine

1. Liikmesriigid jõustavad artikli 1 lõike 1 punkti m, artikli 18 lõike 3, artikli 51 lõike 2 punkti g ning lõigete 3 ja 4, artikli 60 lõike 2 ja artikli 66 lõike 1 täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 19. juunil 2004. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

2. Liikmesriigid jõustavad artikli 16 lõike 3 täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 17. novembril 2002. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile. Enne nimetatud kuupäeva kohaldavad liikmesriigid IV lisa lõikes 1 nimetatud sätet.

3. Liikmesriigid võtavad 20. septembriks 2003 vastu artikli 3 lõike 6 ning artiklite 27, 28, 29, 30 ja 38 täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid näevad ette, et esimeses lõigus nimetatud sätteid kohaldatakse esimest korda 1. jaanuaril 2004 või kõnealuse kalendriaasta jooksul algava majandusaasta raamatupidamise järelevalve suhtes. Enne nimetatud kuupäeva kohaldavad liikmesriigid IV lisa lõigetes 2 ja 3 nimetatud sätteid.

4. Kui liikmesriigid lõigetes 1, 2 ja 3 nimetatud meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

▼B

5. Komisjon esitab hiljemalt 1. jaanuaril 2007 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande artikli 3 lõike 6 ning artiklite 27, 28, 29, 30 ja 38 kohaldamise ja vajaduse korral täiendava ühtlustamise vajaduse kohta. Aruandest peab selguma, kuidas liikmesriigid on kasutanud nimetatud artiklites pakutud võimalusi ja eelkõige, kas siseriiklikele järelevalveasutustele võimaldatud otsustusõigus on enesega kaasa toonud olulisi erinevusi järelevalves ühtsel turul.

Artikkel 70

Komisjoni teavitamine

Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud siseriiklike põhiliste õigusnormide teksti.

Artikkel 71

Üleminekuaeg seoses artikli 3 lõikega 6 ning artiklitega 27, 28, 29, 30 ja 38

1. Liikmesriigid võivad lubada 20. märtsil 2002 nende territooriumil ühes või mitmes I lisas nimetatud kindlustusliigis elukindlustust pakkunud elukindlustusseltsidele alates nimetatud kuupäevast viieaastase tähtaja, et viia oma tegevus vastavusse artikli 3 lõikes 6 ning artiklites 27, 28, 29, 30 ja 38 sätestatud nõuetega.

2. Liikmesriigid võivad kõigile lõikes 1 nimetatud kindlustusseltsidele, kes ei ole viieaastase tähtaja jooksul täielikult moodustanud nõutavat solventsusmarginaali, võimaldada selleks lisaaega kuni kaks aastat, kui need kindlustusseltsid on artikli 37 kohaselt esitanud pädevatele asutustele heakskiitmiseks meetmed, mida nad kavatsevad sel eesmärgil võtta.

Artikkel 72

Kehtetuks tunnistatud direktiivid ja nende vastavus käesolevale direktiivile

1. V lisa A osas loetletud direktiivid tunnistatakse kehtetuks, ilma et see piiraks liikmesriikide kohustusi, mis on seotud V lisa B osas loetletud kõnealuste direktiivide ülevõtmis- ja kohaldamistähtaegadega.

2. Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiividele käsitletakse viidetena käesolevale direktiivile ja loetakse vastavalt VI lisa vastavustabelile.

Artikkel 73

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldamise päeval.

Artikkel 74

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

▼B

I LISA

Kindlustusliigid

I. Artikli 2 lõike 1 punktides a, b ja c nimetatud elukindlustus, välja arvatud II ja III punktis nimetatu

II. Abiellumiskindlustus, sünnikindlustus

III. Artikli 2 lõike 1 punktides a ja b nimetatud elukindlustus, mis on seotud investeerimisfondidega

IV. Artikli 2 lõike 1 punktis d nimetatud pikaajaline tervisekindlustus

V. Artikli 2 lõike 2 punktis a nimetatud tontiinid

VI. Artikli 2 lõike 2 punktis b nimetatud kapitaliseerimistegevus

VII. Artikli 2 lõike 2 punktides c ja d nimetatud grupipensionifondide haldamine

VIII. Artikli 2 lõike 2 punktis e nimetatud tegevus

IX. Artikli 2 lõikes 3 nimetatud tegevus

▼B

II LISA

Vastavuseeskirjad

Vääring, milles makstakse elukindlustusandja kohustused, määratakse vastavalt järgmistele eeskirjadele.

1. Kui lepingus ettenähtud kindlustuskate on väljendatud teatavas valuutas, loetakse, et elukindlustusandja peab oma kohustused maksma selles valuutas.
2. Liikmesriigid võivad lubada, et elukindlustusseltsid ei kata oma kindlustustehnilisi eraldisi, sealhulgas matemaatilisi eraldisi vastavuses olevate varadega, kui eespool nimetatud korra kohaldamise tulemusena oleks kindlustusselts sunnitud vastavuspõhimõtte täitmiseks hoidma vara valuutas, mille summa ei ole suurem kui 7 % muus valuutas olevatest varadest.
3. Liikmesriigid võivad otsustada, et ei nõua elukindlustusseltsidelt vastavuspõhimõtte kohaldamist, kui kohustused tuleb maksta valuutas, mis ei ole ühenduse liikmesriigi valuuta, kui investeeringud selles valuutas on reguleeritud, kui valuuta suhtes kohaldatakse ülekandepiiranguid või kui see samalaadsetel põhjustel ei sobi kindlustustehniliste eraldiste katmiseks.
4. Elukindlustusseltsid võivad mitte hoida vastavuses olevaid varasid summa katmiseks, mis ei ületa 20 % nende kohustustest teatavas valuutas.

   Varade summa kõigis valuutades kokku peab olema vähemalt võrdne kohustuste summaga kõigis valuutades kokku.
5. Iga liikmesriik võib sätestada, et kõigil juhtudel, kui eespool kirjeldatud korra põhjal tuleb kohustus katta liikmesriigi valuutas väljendatud varaga, loetakse see nõue täidetuks, kui varad on väljendatud eurodes.

▼B

III LISA

Teave kindlustusvõtjale

Kindlustusvõtjale enne lepingu sõlmimist (A) või lepingu kehtivuse ajal (B) edastatav järgmine teave tuleb anda kirjalikult, selgelt ja täpselt kohustuse liikmesriigi ametlikus keeles.

See teave võib olla muus keeles, kui kindlustusvõtja seda taotleb ja kui liikmesriigi õigus seda lubab või kui kindlustusvõtja võib vabalt valida kohaldatava õiguse.

A. *Enne lepingu sõlmimist*

Teave elukindlustusseltsi kohta	Teave kohustuse kohta
a) 1. Elukindlustusseltsi nimi ja tema õiguslik vorm a) 2. Iga hüvitise ja iga võimaluse määratlus a) 3. Liikmesriik, kus peakontor asub, ja vajaduse korral lepingut sõlmiv esindus või filiaal	a) 4. Lepingu tähtaeg a) 5. Lepingu lõpetamise vahendid a) 6. Peakontori ja vajaduse korral lepingut sõlmiva esinduse või filiaali aadress a) 7. Kindlustusmaksete maksmise vahendid ja maksete kestus a) 8. Boonuste arvutamise ja jaotamise vahendid a) 9. Tagasiostuväärtuse ja sissemakstud väärtuse märge ning millises ulatuses need on tagatud a) 10. Teave iga hüvitise, nii põhihüvitiste kui vajaduse korral ka lisahüvitiste kindlustusmaksete kohta a) 11. Investeerimisriskiga kindlustuspoliiside puhul hüvitistega seotud investeerimisühikute määratlus a) 12. Investeerimisriskiga kindlustuspoliiside puhul märge alusvara laadi kohta a) 13. Järelemõtlemisaja kohaldamise kord a) 14. Üldine teave kindlustuspoliisi liigi suhtes kohaldatavate maksukorralduste kohta a) 15. Kindlustusvõtjate, kindlustatud isikute või lepingujärgsete soodustatud isikute lepingutega seotud kaebuste käsitlemise kord, sealhulgas vajaduse korral kaebustega tegeleva organi olemasolu, ilma et see piiraks õigust kohaldada kohtumenetlust a) 16. Lepingu suhtes kohaldatav õigus, kui pooltel ei ole vaba valikut, või kindlustaja soovitatav õigus, kui pooled võivad vabalt valida lepingu suhtes kohaldatava õiguse

B. *Lepingu kehtivuse ajal*

Lisaks kindlustuse üld- ja eritingimustele peab kindlustusvõtja kogu lepingu kehtivuse ajal saama järgmist teavet.

Teave elukindlustusseltsi kohta	Teave kohustuse kohta
b) 1. Elukindlustusseltsi nime, õigusliku vormi või peakontori ja vajaduse korral lepingu sõlminud esinduse või filiaali aadressi muudatused	b) 2. Kogu punkti A alapuntides a4–a12 loetletud teave kindlustustingimuste muutumise või lepingu suhtes kohaldatava õiguse muutmise kohta b) 3. Igal aastal teave boonuste olukorra kohta

▼B

IV LISA

1. **Ametisaladus**

Liikmesriigid võivad kuni 17. novembrini 2002 sõlmida kolmandate riikide pädevate asutustega teabevahetust käsitlevaid koostöölepinguid tingimusel, et edastatava teabe kohta kehtib vähemalt käesoleva direktiivi artiklis 16 sätestatuga samaväärne ametisaladuse hoidmise kohustus.

2. **Käesoleva direktiivi reguleerimisalast välja arvatud tegevus ja asutused**

Kuni 1. jaanuarini 2004 ei käsitle käesolev direktiiv vastastikuseid kindlustusseltse, kui:

— vastastikuse kindlustusseltsi põhikiri sisaldab sätteid täiendavate sissemaksete sissenõudmise või hüvitiste vähendamise või abi palumise kohta teistelt isikutelt, kes on võtnud endale kohustuse seda anda, ja

— käesoleva direktiiviga hõlmatud tegevuste sissemaksetest saadav aastakasum ei tohi kolmel järjestikusel aastal olla suurem kui 500 000 eurot. Kui nimetatud summa ületatakse kolm aastat järjest, hakatakse käesolevat direktiivi kohaldama alates neljandast aastast.

3. **Kuni 1. jaanuarini 2004 kohaldavad liikmesriigid järgmisi sätteid.**

A. Solventsusmarginaal

Iga liikmesriik nõuab, et igal elukindlustusseltsil, kelle peakontor asub tema territooriumil, oleks kogu tegevuse jaoks piisav solventsusmarginaal.

Solventsusmarginaal koosneb järgmistest osadest:

1) elukindlustusseltsi vara, mis on vaba kõigist prognoositavatest kohustustest, välja arvatud immateriaalne vara. Eelkõige võetakse arvesse järgmist:

— sissemakstud aktsiakapital või vastastikuse elukindlustusseltsi korral tegelikud esialgsed vahendid koos kõigi liikmete kontodega, mis vastavad järgmistele tingimustele:

a) asutamisleping ja põhikiri peavad ette nägema, et nendelt kontodelt võib liikmetele makseid teha ainult niivõrd, kui see ei põhjusta solventsusmarginaali langemist madalamale nõutavast tasemest, või pärast kindlustusseltsi likvideerimist, kui kõik kindlustusseltsi muud võlad on makstud;

b) asutamisleping ja põhikiri peavad kõigi selliste maksete suhtes, mis ei ole seotud liikmeksoleku isikliku lõpetamisega, ette nägema, et pädevatele asutustele tuleb teatada vähemalt kuu aega ette ja need võivad selle aja jooksul makse keelata;

c) asutamislepingu ja põhikirja asjakohaseid sätteid võib muuta ainult juhul, kui pädevad asutused on kinnitanud, et neil ei ole muutmisele vastuväiteid, kui punktides a ja b nimetatud tingimustest ei tulene teisiti,

— pool maksmata aktsiakapitalist või esialgsetest vahenditest, kui makstud osa ulatub 25 %ni nimetatud aktsiakapitalist või vahenditest,

— vahendid (kohustuslikud ja vabad), mis ei vasta lepingulistele kohustustele,

— eelmiste perioodide jaotamata kasum,

— kumulatiivse eelisaktsiakapitali ja allutatud laenukapitali võib hõlmata, kuid seda ainult kuni 50 %ni solventsusmarginaalist, millest mitte rohkem kui 25 % koosneb fikseeritud tähtajaga allutatud laenudest või fikseeritud tähtajaga kumulatiivsest eelisaktsiakapitalist juhul, kui täidetakse järgmisi miinimumnõudeid:

a) elukindlustusseltsi pankroti või likvideerimise korral peavad olema siduvad lepingud, mille alusel allutatud laenukapital või eelisaktsiakapital on väiksema tähtsusega kui kõigi teiste võlausaldajate nõuded ja see makstakse tagasi alles siis, kui kõik teised sel ajal maksmata võlad on tasutud.

Allutatud laenukapital peab vastama ka järgmistele tingimustele:

b) arvesse võib võtta üksnes täielikult sissemakstud vahendeid;

c) fikseeritud tähtajaga laenude puhul peab esialgne tähtaeg olema vähemalt viis aastat. Hiljemalt aasta enne tagasimaksekuupäeva peab elukindlustusselts esitama pädevatele asutustele heakskiitmiseks kava selle kohta, kuidas solventsusmarginaali nõutaval tasemel hoitakse või tähtpäevaks sellele tuuakse, juhul kui, mille ulatuses laenu võib lugeda solventsusmarginaali osaks, järk-

▼B

järgult ei vähendata vähemalt viimase viie aasta jooksul enne tagasimaksekuupäeva. Pädevad asutused võivad lubada selliste laenude varasemat tagasimaksmist juhul, kui taotluse esitab emiteerinud elukindlustusselts ja selle solventsusmarginaal ei lange nõutavast tasemest madalamale;

d) laenud, mille tagasimaksetähtaega ei ole määratud, võib tagasi maksta üksnes viieaastase etteteatamisega, välja arvatud juhul, kui laene ei käsitleta enam solventsusmarginaali osana või kui varasemaks tagasimaksmiseks on vaja pädevate asutuste eelnevat nõusolekut. Viimasel juhul peab elukindlustusselts teatama pädevatele asutustele sellest vähemalt kuus kuud enne kavatsetud tagasimaksekuupäeva, täpsustades tegeliku ja nõutava solventsusmarginaali nii enne kui ka pärast kõnealust tagasimaksmist. Pädevad asutused lubavad tagasimaksmist ainult juhul, kui elukindlustusseltsi solventsusmarginaal ei lange nõutavast tasemest madalamale;

e) laenuleping ei või sisaldada tingimusi, mille kohaselt teatud asjaoludel, välja arvatud elukindlustusseltsi likvideerimise puhul, kuulub võlg tagasimaksmisele enne kokkulepitud tagasimaksekuupäevi;

f) laenulepingut võib muuta ainult juhul, kui pädevad asutused on kinnitanud, et neil ei ole muudatustele vastuväiteid,

— väärtpaberid, mille tagasimaksetähtaega ei ole määratud, ja muud järgmistele tingimustele vastavad finantsinstrumendid, sealhulgas muud kui viiendas taandes nimetatud kumulatiivsed eelisaktsiad, kuni 50 % selliste väärtpaberite ja viiendas taandes nimetatud allutatud laenukapitali solventsusmarginaalist:

a) neid ei saa tagasi maksta esitaja algatusel ega ilma pädeva asutuse eelneva nõusolekuta;

b) emissioonileping peab võimaldama elukindlustusseltsil laenuintressi maksmist edasi lükata;

c) laenuandja nõuded elukindlustusseltsi vastu peavad tähtsuse järjekorras täielikult järgnema kõikidele allutamata võlausaldajate nõuetele;

d) väärtpaberite emiteerimist reguleerivad dokumendid peavad ette nägema võla ja maksmata intresside kasutamist kahjumi katteks, võimaldades elukindlustusseltsil tegevust jätkata;

e) arvesse võib võtta üksnes täielikult sissemakstud summasid;

2) kuivõrd see on lubatud siseriiklike õigusaktidega, bilansis kajastatud kasumireserv, kui seda võib kasutada võimalike kahjude katmiseks ja kui see ei ole mõeldud kindlustusvõtjate vahel jagamiseks;

3) kui kindlustusselts on esitanud põhjendatud taotluse selle liikmesriigi pädevale asutusele, mille territooriumil asub tema peakontor, ja pädev asutus on sellega nõustunud:

a) summa, mis vastab 50 % kindlustusseltsi edaspidisest kasumist; edaspidise kasumi suuruse määratlemiseks korrutatakse eeldatav aastakasum teguriga, mis vastab kindlustuspoliiside keskmisele järelejäänud kehtivusajale; kasutatav tegur ei või olla suurem kui 10; eeldatav aastakasum on käesoleva direktiivi artiklis 2 loetletud tegevuse viimase viie aasta kasumite matemaatiline keskmine.

Liikmesriikide pädevad asutused ja komisjon määratlevad omavahelise koostöö tulemusena ühise kokkuleppega selle teguri arvutamise aluse, millega tuleb korrutada eeldatav aastakasum, ja kasumi koostisosad. Kuni sellise kokkuleppe saavutamiseni määratakse need koostisosad kindlaks päritoluliikmesriigi õiguse kohaselt.

Kui pädevad asutused on määratlenud saadud kasumi mõiste, teeb komisjon ettepaneku kooskõlastada nimetatud mõiste kindlustusseltside aastaaruannete kooskõlastamist käsitleva ja direktiivi 78/660/EMÜ artikli 1 lõikes 2 sätestatud kooskõlastamist ettenägeva direktiiviga;

b) zillmereerimata või osaliselt zillmereeritud matemaatilise eraldise ja kindlustusmaksetes sisalduvate sõlmimisväljaminekute lisaga samaväärse määraga zillmereeritud matemaatilise eraldise vahe, kui zillmereerimist ei toimu või kui zillmereerimine on väiksema ulatusega kui kindlustusmaksetes sisalduvate sõlmimisväljaminekute lisa; nimetatud summa ei tohi siiski olla suurem kui 3,5 % elukindlustustegevuse asjaomaste kogusummade ja kõigi zillmereerimist võimaldavate poliiside matemaatiliste eraldiste vahede summast; nimetatud vahest arvatakse maha võimalikud varadena raamatupidamisdokumentidesse kantud amortiseerimata sõlmimisväljaminekud;

▼B

c) kui selle liikmesriigi pädevad asutused, kus elukindlustusselts tegutseb, on selle heaks kiitnud, kõik varade alahindamisest ja kohustuste ülehindamisest tulenevad varjatud reservid peale matemaatiliste eraldiste, kui tegemist ei ole erandlike varjatud reservidega.

B. Minimaalne solventsusmarginaal

Kui punktist C ei tulene teisiti, määratakse minimaalne solventsusmarginaal kindlaks vastavalt kasutatavatele elukindlustusliikidele allpool esitatud viisil.

a) Artikli 2 lõike 1 punktides a ja b nimetatud elukindlustuse puhul, välja arvatud investeerimisfondidega seotud elukindlustuse ja artikli 2 lõikes 3 nimetatud toimingute puhul, peab see võrduma kahe järgmise tulemuse summaga:

— esimene tulemus:

4 % suurune osa matemaatilistest eraldistest, mis on seotud väljamineva edasikindlustuse otsekindlustusega enne maksude mahaarvamist ja sissetuleva edasikindlustusega, korrutatakse viimase majandusaasta osas kõigi matemaatiliste eraldiste, millest on maha arvatud väljaminev edasikindlustus, ja eespool täpsustatud matemaatiliste eraldiste brutosumma suhtarvuga; nimetatud suhtarv ei tohi mingil juhul olla väiksem kui 85 %;

— teine tulemus:

poliiside puhul, mille riskikapital ei ole negatiivne arv, korrutatakse 0,3 % suurune osa sellisest elukindlustusseltsi poolt kindlustatud riskikapitalist viimase majandusaasta osas kogu pärast väljaminevat edasikindlustust ja retrosessioone kindlustusseltsi kohustusena jääva riskikapitali ja edasikindlustust sisaldava riskikapitali kogusumma suhtarvuga; nimetatud suhtarv ei tohi mingil juhul olla väiksem kui 50 %.

Kui tegemist on kuni kolmeaastase kindlustusega surmajuhtumiks, on eespool nimetatud osa 0,1 %; sellise kindlustuse puhul, mille kestus on kolm kuni viis aastat, on eespool nimetatud osa 0,15 %.

b) Artikli 2 lõike 1 punktis c nimetatud lisakindlustuse puhul võrdub see järgmise arvutuse tulemusega:

— viimase majandusaasta otsekindlustuse kindlustusmaksed või sissemaksed (sealhulgas kindlustusmaksete või sissemaksetega kaasnevad tasud), mis nõutakse sisse kõigi majandusaastate eest, liidetakse kokku,

— sellele summale lisatakse kõigi sissetuleva edasikindlustuse kindlustusmaksete summa viimasel majandusaastal,

— seejärel lahutatakse nimetatud summast kogu viimasel majandusaastal tühistatud kindlustusmaksete või sissemaksete kogusumma ja eespool nimetatud kogusummasse arvatud kindlustusmaksete või sissemaksetega seotud maksude ja tasude kogusumma.

Sel viisil saadud summa jagatakse kaheks osaks, millest esimene on kuni 10 miljonit eurot ja teine ülejäänud summa; nimetatud osadest arvutatakse välja vastavalt 18 % ja 14 % ning need liidetakse kokku.

Tulemuse saamiseks korrutatakse sel viisil arvutatud summa pärast edasikindlustuse ülekannete mahaarvamist elukindlustusseltsile jääva kindlustuskohustuste summa ja nõuete kogusumma vahelise suhtarvuga viimasel majandusaastal; nimetatud suhtarv ei tohi mingil juhul olla väiksem kui 50 %.

Lloyd'si nime all tegutseva kindlustusseltside ühingu puhul arvutatakse solventsusmarginaal netokindlustusmaksete põhjal, mis korrutatakse kindla suurusega protsendimääraga, mille määrab kord aastas selle liikmesriigi pädev asutus, mille territooriumil asub ettevõtja peakontor. Kindla suurusega protsendimäär tuleb arvutada värskeimate makstud komisjonitasusid käsitlevate statistiliste andmete alusel. Üksikasjad koos asjakohaste arvutustega saadetakse nende riikide pädevatele asutustele, mille territooriumil Lloyd's on asutatud.

c) Artikli 2 lõike 1 punktis d nimetatud katkestamisõiguseta pikaajalise tervisekindlustuse puhul ja artikli 2 lõike 2 punktis b nimetatud kapitaliseerimistegevuse puhul võrdub see 4 % suuruse osaga matemaatilistest eraldistest, mis on arvutatud käesoleva jao punkti a esimeses tulemuses sätestatud tingimuste kohaselt.

d) Artikli 2 lõike 2 punktis a nimetatud tontiinide puhul võrdub see 1 protsendiga nende varadest.

▼B

e) Investeerimisfondidega seotud, käesoleva direktiivi artikli 2 lõike 1 punktidega a ja b hõlmatud elukindlustuste ning käesoleva direktiivi artikli 2 lõike 2 punktides c, d ja e nimetatud tegevuse puhul võrdub see:

— 4 % suuruse osaga matemaatilistest eraldistest, mis on arvutatud käesoleva jao punkti a esimeses tulemuses sätestatud tingimuste kohaselt, kui elukindlustusselts kannab investeerimisriski, ja 1 % suuruse osaga samal viisil arvutatud eraldistest, kui kindlustusselts ei kanna investeerimisriski, tingimusel et lepingu tähtaeg on pikem kui viis aastat ja lepingus sätestatud halduskulude katteks on vahendite eraldamine fikseeritud vähemalt viieks aastaks,

— 0,3 % suuruse osaga riskikapitalist, mis arvutatakse käesoleva jao punkti a teise tulemuse esimeses lõigus sätestatud tingimuste kohaselt, kui elukindlustusselts katab surmariski.

C. Garantiifond

1. Üks kolmandik B jaos nimetatud nõutavast solventsusmarginaalist moodustab garantiifondi. Arvestades käesoleva jao lõiget 2, moodustavad A jao lõigetes 1 ja 2 nimetatud osad vähemalt 50 % nimetatud fondist.

2. a) Garantiifond ei tohi siiski olla väiksem kui 800 000 eurot.

b) Iga liikmesriik võib ette näha garantiifondi minimaalse suuruse vähendamise 600 000 euroni vastastikuste kindlustusseltside, vastastikust tüüpi kindlustusseltside ja tontiinide puhul.

c) Käesoleva direktiivi artikli 3 lõike 6 teise taande teises lauses nimetatud vastastikuste kindlustusseltside puhul, kui nad kuuluvad käesoleva direktiivi reguleerimisalasse, ja tontiinide puhul võivad kõik liikmesriigid lubada, et garantiifondi minimaalseks suuruseks kehtestatakse 100 000 eurot, mida tuleb iga kord, kui osamaksed suurenevad 500 000 euro võrra, järk-järgult suurendada 100 000 euro suuruste osarahade kaupa kuni käesoleva jao punktis b kindlaksmääratud *summani.*

d) Käesoleva jao punktides a, b ja c nimetatud minimaalne garantiifond peab koosnema A jao lõigetes 1 ja 2 loetletud osadest.

3. Vastastikused kindlustusseltsid, kes soovivad laiendada oma tegevust käesoleva direktiivi artikli 6 lõike 4 või artikli 40 tähenduses, võivad seda teha ainult juhul, kui nad vastavad kohe käesoleva jao lõike 2 punktides a ja b sätestatud nõuetele.

▼B

V LISA

A OSA

Kehtetuks tunnistatud direktiivid ja nende hilisemad muudatused (nimetatud artiklis 72)

Nõukogu direktiiv 79/267/EMÜ

Nõukogu direktiiv 90/619/EMÜ

Nõukogu direktiiv 92/96/EMÜ

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 95/26/EMÜ (ainult artikli 1 teine taane, artikli 2 lõike 2 neljas taane ja artikli 3 lõige 1 direktiivi 79/267/EMÜ tehtud viidete puhul)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/12/EÜ

Teine nõukogu direktiiv 90/619/EMÜ

Kolmas nõukogu direktiiv 92/96/EMÜ

Kolmas nõukogu direktiiv 92/96/EMÜ

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 95/26/EMÜ (ainult artikli 1 teine taane, artikli 2 lõike 1 kolmas taane, artikli 4 lõiked 1, 3 ja 5 ning artikli 5 kolmas taane direktiivi 92/96/EMÜ tehtud viidete puhul)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/64/EÜ (artikkel 2 direktiivi 92/96/EMÜ tehtud viidete puhul)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/12/EÜ (artikkel 2)

B OSA

Rakendamistähtajad

(Nimetatud artiklis 72)

Direktiiv	*Ülevõtmistähtajad*	*Kohaldamistähtajad*
79/267/EMÜ (EÜT L 63, 13.3.1979, lk 1)	15. september 1980	15. september 1981
90/619/EMÜ (EÜT L 330, 29.11.1990, lk 50)	20. november 1992	20. mai 1993
92/96/EMÜ (EÜT L 360, 9.12.1992, lk 1)	31. detsember 1993	1. juuli 1994
95/26/EÜ (EÜT L 168, 18.7.1995, lk 7)	18. juuli 1996	18. juuli 1996
2000/64/EÜ (EÜT L 290, 17.11.2000, lk 27)	17. november 2002	17. november 2002
2002/12/EÜ (EÜT L 77, 20.3.2002, lk 11)	20. september 2003	1. jaanuar 2004

▼B

VI LISA

Vastavustabel

Käesolev direktiiv	Direktiiv 79/267/EMÜ	Direktiiv 90/619/EMÜ	Direktiiv 92/96/EMÜ	Direktiiv 95/26/EÜ	Muud õigusaktid	
Artikli 1 lõike 1 punkt a			Artikli 1 punkt a			
Artikli 1 lõike 1 punkt b		Artikkel 3	Artikli 1 punkt b			
Artikli 1 lõike 1 punkt c		Artikli 2 punkt c				
Artikli 1 lõike 1 punkt d			Artikli 1 punkt c			
Artikli 1 lõike 1 punkt e			Artikli 1 punkt d			
Artikli 1 lõike 1 punkt f			Artikli 1 punkt e			
Artikli 1 lõike 1 punkt g		Artikli 2 punkt e				
Artikli 1 lõike 1 punktid h–l			Artikli 1 punktid f–j			
Artikli 1 lõike 1 punkt m						Uus
Artikli 1 lõike 1 punkt n			Artikli 1 punkt 1			
Artikli 1 lõike 1 punktid o, p ja q	Artikli 5 punktid b, c ja d					
Artikli 1 lõike 1 punkt r				Artikli 2 lõige 1		
Artikli 1 lõige 2	Artikli 5 punkti a teine lause					
Artikkel 2	Artikkel 1					
Artikli 3 lõiked 1—4	Artikkel 2					
Artikli 3 lõiked 5 ja 6	Artikkel 3					
Artikli 3 lõige 7	Artikkel 4					
Artikli 3 lõige 8					Austria, Soome ja Rootsi ühinemisakt, mis on vastu võetud otsusega 95/1/EÜ, Euratom, ESTÜ	
Artikkel 4	Artikkel 6					
Artikkel 5	Artikkel 7					
artikli 6 lõige 1	artikli 8 lõige 1					
Artikli 6 lõige 2	Artikli 8 lõike 1 kolm viimast lõiku					

▼B

Käesolev direktiiv	Direktiiv 79/267/EMÜ	Direktiiv 90/619/EMÜ	Direktiiv 92/96/EMÜ	Direktiiv 95/26/EÜ	Muud õigusaktid	
Artikli 6 lõige 3	Artikli 8 lõike 1 punkt a					
Artikli 6 lõige 4	Artikli 8 lõige 2					
Artikli 6 lõige 5	Artikli 8 lõige 3					
Artikli 6 lõige 6	Artikli 8 lõige 4					
Artikkel 7	Artikkel 9					
Artikkel 8			Artikkel 7			
Artikkel 9	Artikkel 12					
Artikkel 10	Artikkel 15					
Artikkel 11	Artikkel 16					
Artikkel 12	Artikli 22 lõige 1					
Artikkel 13	Artikkel 23					
Artikli 14 lõiked 1–5			Artikli 11 lõiked 2–6			
Artikkel 15			Artikkel 14			
Artikli 16 lõiked 1–5			Artikli 15 lõiked 1–5			
Artikli 16 lõige 6			Artikli 15 lõige 5a			
Artikli 16 lõige 7			Artikli 15 lõike 5 punkt b			
Artikli 16 lõige 8			Artikli 15 lõike 5 punkt c			
Artikli 16 lõige 9			Artikli 15 lõige 6			
Artikkel 17			Artikli 15 punkt a			
Artikli 18 lõiked 1 ja 2	Artikli 13 lõiked 1 ja 2					
Artikli 18 lõige 3						Uus
Artikli 18 lõiked 4–7	Artikli 13 lõiked 3–7					
Artikkel 19	Artikkel 14					
Artikkel 20	Artikkel 17					
Artikkel 21			Artikkel 19			
Artikkel 22			Artikkel 20			
Artikli 23 lõige 1			Artikli 21 lõike 1 esimene lõik			

▼B

Käesolev direktiiv	Direktiiv 79/267/EMÜ	Direktiiv 90/619/EMÜ	Direktiiv 92/96/ EMÜ	Direktiiv 95/26/ EÜ	Muud õigusaktid	
Artikli 23 lõige 2			Artikli 21 lõike 1 teine lõik			
Artikli 23 lõike 3 esimene lõik			Artikli 21 lõike 1 kolmas lõik			
Artikli 23 lõike 3 teine lõik			Artikli 21 lõike 1 neljas lõik			
Artikli 23 lõige 4			Artikli 21 lõige 2			
Artikkel 24			Artikkel 22			
Artikkel 25			Artikkel 23			
Artikkel 26			Artikkel 24			
Artikkel 27	Artikkel 18					
Artikkel 28	Artikkel 19					
Artikkel 29	Artikkel 20					
Artikkel 30	Artikkel 20a					
Artikkel 31	Artikkel 21					
Artikkel 32		Artikkel 4				
Artikkel 33			Artikkel 28			
Artikkel 34			Artikkel 29			
Artikkel 35		Artikkel 15				
Artikkel 36			Artikkel 31			
Artikkel 37	Artikkel 24					
Artikkel 38	Artikkel 24a					
Artikkel 39	Artikkel 26					
Artikkel 40	Artikkel 10					
Artikkel 41		Artikkel 11				
Artikkel 42		Artikkel 14				
Artikkel 43		Artikkel 17				
Artikkel 44			Artikkel 38			
Artikkel 45			Artikli 39 lõige 2			
Artikli 46 lõiked 1–9			Artikli 42 lõiked 2–10			
Artikkel 47			Artikkel 41			
Artikkel 48			Artikli 42 lõige 2			
Artikkel 49			Artikli 43 lõige 2			
Artikli 50 lõige 1			Artikli 44 lõike 2 esimene lõik			

▼B

Käesolev direktiiv	Direktiiv 79/267/EMÜ	Direktiiv 90/619/EMÜ	Direktiiv 92/96/EMÜ	Direktiiv 95/26/EÜ	Muud õigusaktid	
Artikli 50 lõige 2			Artikli 44 lõike 2 teine lõik			
Artikli 50 lõige 3			Artikli 44 lõike 2 kolmas lõik			
Artikli 51 lõige 1 kuni lõike 2 punkt f	Artikli 27 lõige 1 kuni lõike 2 punkt f					
Artikli 51 lõike 2 punkt g						Uus
Artikli 51 lõiked 3 ja 4						Uued
Artikkel 52	Artikkel 31					
Artikkel 53	Artikkel 31a					
Artikkel 54	Artikkel 28					
Artikkel 55	Artikkel 29					
Artikkel 56	Artikkel 30					
Artikkel 57	Artikkel 32					
Artikkel 58	Artikkel 32a					
Artikli 59 lõige 1	Artikli 32b lõige 1					
Artikli 59 lõige 2	Artikli 32b lõige 2					
Artikli 59 lõige 3	Artikli 32b lõige 3					
Artikli 59 lõige 4	Artikli 32b lõige 4					
Artikli 59 lõige 5	Artikli 32b lõige 5					
Artikli 59 lõige 6	Artikli 32b lõige 7					
Artikli 60 lõige 1	Artikli 33 lõige 4					
Artikli 60 lõige 2						Uus
Artikkel 61	Artikkel 37					
Artikli 62 esimene lõik	Artikkel 38	Artikli 28 esimene lõik				
Artikli 62 teine kuni neljas lõik		Artikli 28 teine kuni neljas lõik				
Artikkel 63		Artikkel 29				
Artikkel 64			Artikkel 47			
Artikkel 65			Artikkel 47			
Artikli 66 lõike 1 esimene lõik						Uus

▼B

Käesolev direktiiv	Direktiiv 79/267/EMÜ	Direktiiv 90/619/EMÜ	Direktiiv 92/96/EMÜ	Direktiiv 95/26/EÜ	Muud õigusaktid	
Artikli 66 lõike 1 teine lõik			Artikli 48 lõige 1			
Artikli 66 lõige 2			Artikli 48 lõige 2			
Artikkel 67			Artikkel 50			
Artikli 68 lõige 1	Artikli 39 lõige 1					
Artikli 68 lõige 2	Artikli 39 lõige 3					
Artikli 69 lõige 1						Uus
Artikli 69 lõige 2					Direktiivi 2000/64/EÜ artikli 3 lõike 1 esimene lõik	
Artikli 69 lõige 3					Direktiivi 2002/12/EÜ artikli 3 lõike 1 esimene lõik ja direktiivi 2000/64/EÜ artikli 3 lõige 2	
Artikli 69 lõige 4					Direktiivi 2000/64/EÜ artikli 3 lõike 1 teine lõik ja direktiivi 2002/12/EÜ artikli 3 lõike 1 teine lõik	
Artikli 69 lõige 5					Direktiivi 2002/12/EÜ artikli 3 lõige 4	
Artikkel 70	Artikkel 41	Artikkel 31	Artikli 51 lõige 2	Artikli 6 lõige 2	Direktiivi 2000/64/EÜ artikli 3 lõige 2 ja direktiivi 2002/12/EÜ artikli 3 lõige 3	
Artikkel 71					Direktiivi 2002/12/EÜ artikkel 2	
Artikkel 72						
Artikkel 73						
Artikkel 74						
I lisa	Lisa					
II lisa			I lisa			
III lisa			II lisa			
IV lisa						

▼B

Käesolev direktiiv	Direktiiv 79/267/EMÜ	Direktiiv 90/619/EMÜ	Direktiiv 92/96/EMÜ	Direktiiv 95/26/EÜ	Muud õigusaktid	
V lisa						
VI lisa						